

Dziedonis

2003 – 2014

versija 2014-12-29

Saturs

2003.....	3
2004.....	5
2005.....	21
2006.....	25
2007.....	41
2008.....	53
2009.....	57
2010.....	79
2011.....	85
2012.....	93
2013.....	105
2014.....	123

2003

Mākslinieciskais vadītājs: Tālis Veismanis, diriģents Juris Priedeslaipa, no septembra kora māksl. vadītājs Roberts Liepiņš, diriģents Kaspars Freimanis

Piederība: KA "Ave sol"

Uzstāšanos skaits gadā/kopā: . 12/1101

<i>Uzstāšanās laiks</i>	<i>Uzstāšanās vieta</i>
18. janvāris	Piedalīšanās koncertā Salaspils kultūras namā (6 dz.)
23. marts	Piedalīšanās koncertā Ogres kultūras namā ar balli (8 dz.)
29. marts	Piedalīšanās koncertā Pūres kultūras namā (10 dz.)
05. aprīlī	Skate Aulā
24. aprīlī	Piedalīšanās. XXIII Dziesmu svētku ieskaņas koncertā Latviešu biedrībā (8 dz.)
17. maijs	Piedalīšanās kopdziedāšanā Ikšķiles estrādē
2. – 6. jūlijs	Piedalīšanās XXIII Dziesmu svētkos Mežaparka estrādē
25. oktobris	Koncerts Ainažu kultūras namā (14 dz.)
08. novembris	Piedalīšanās koncertā Tīrzas kultūras namā (3 dz.) ar balli
18. decembris	Koncerts Ērberģes kultūras namā (13 dz.)
20. decembris	Piedalīšanās "Finiera" jubilejas ballē Ķīpsalā (4 dz.)
21. decembris	Piedalīšanās koncertā "Ave sol" zālē (14 dz.)

Diriģents Roberts Liepiņš

Lielaucē pie Jāņa Krūklīša

2004

Mākslinieciskais vadītājs: Roberts Liepiņš, diriģents Kaspars Freimanis, koncertmeistars Jānis Matulis

Piederība: KA "Ave sol"

Uzstāšanos skaits gadā/kopā: . 14/1115

<i>Uzstāšanās laiks</i>	<i>Uzstāšanās vieta</i>
24.janvāris	Līdzdalība koncertā Krimuldas klubā (Durbes s.k., Kalme, Lēdurga, Krimulda) (7 dz.)
28.februāris	Kopkoncerts Ulbrokas kultūras namā (8 dz.)
25.marts	80. gadu jubilejas pirmais koncerts "Ave Sol" zālē (12 dz., 200 klaus.)
17.aprīlis	80. gadu jubilejas galvenais koncerts "Ave Sol" zālē (21 dz., 200 klaus.)
28.aprīlis	Līdzdalība Vilmāra Vasuļa piemiņas koncertā LVU aulā (8 dz.)
9.maijs	I vīru koru skate LU aulā (3 dz.)
29.maijs	I vīru koru svētki Dikļos
6.jūnijs	Dalība koncertā Ogres kultūras namā (12 dz.)
3.jūlijs	Līdzdalība kultūras pasākumā Tīrzā (15 dz.)
23.oktobris	Koncerts Lielaucē pilī ar groziņvakaru (15 dz.)
19.novembrī	Koncerts Kandavā luterāņu baznīcā (8 dz.)
19.novembrī	Koncerts Kuldīgā sv. Katrīnas luterāņu baznīcā (8 dz.)
05.decembrī	Adventes koncerts „Ave sol” zālē, balle
19.decembrī	Koncerts Ainažu klubā (15 dz.)

80 gadu jubilejas koncerts Ave Sol zālē 2004.gada 25. martā

Dirģents Kaspars Freimanis

Koncertmeistars Jānis Matulis

IELŪGUMS

*Tur, kur dziedros augstumos
Laistās zvaigžņu liesmas,
Tur ir ilgām tēvija,
Turp trauc mūsu dziesmas.*

(vīru kora „Dziedonis” moto 1924.g.)

Rīgas vīru koris „Dziedonis”

2004.gada 17.aprīlī plkst.17.00
koncertzālē „AVE SOL”, Rīgā, Citadeles ielā 7
ar svinīgu **koncertu**
atcerēsies savas koncertdarbības
pastāvēšanas **80 gadus.**

Aicinām Jūs uz kora koncertu.

Jums rezervēta vieta rindā.

Kora valde

God. _____

Koncertapvienības *Ave Sol*
 vīru kora *DZIEDONIS*
 80 gadu jubilejas koncerta
 P R O G R A M M A
Ave Sol koncertzālē
 2004.gada 17.aprīlī plkst. 17.00

I

V. Kaminskis	- Motto
Jāz. Vītols, J. Sudrabkalns	- Sveiciens dziesmu draugiem
E. Dārziņš, K. Jēkabsons	- Mirdzi kā zvaigzne
Alfr. Kalniņš, J. Poruks	- Biķeris miroņu salā
P. Barisons, dzejnieks Valdis	- Klusi tu sirds
K. Timpu	- Kyrie
Joh. Šveicers	- Sancta Maria
I. Arne, A. Eglīša dzeja un latīņu teksts	- 2 daļas no <i>Mesa Dolente</i> - Sanctus un Agnus Dei
L.van Bēthovens	- Himna dabai

II

J. Lūsēns, P. Bārda	- Bērna lūgšana, vijoles solo Māra Baļķena
J. Lūsēns, N. Beļskis	- Savādā
Latviešu tautas dz.	
R. Jermaka apdarē	- Es karā aiziedams
Latviešu tautas dz.	
E. Vignera apdarē	- Strauja upe
Latviešu tautas dz.	
J. Cimzes apdarē	- Puiši meitas apsūdzēja
L. Amoliņš, T. Treicis	- Viegļprātība (pirmatskaņojums)
dzied vīru koris <i>DZIEDONIS</i>	
E. Dārziņš, F. Šillers	- Pie tēvu zemes dārgās
E. Dārziņš, K. Skalbe	- Mūžam zili
R. Vāgners	- Svētceļnieku koris no operas <i>Tanheizers</i>
R. Pauls	
I. Ziedonis	- Motto
dzied <i>DZIEDONIS</i> un vecbiedri	
Kora mākslinieciskais vadītājs un diriģents	- Roberts Liepiņš
Diriģents	- Kaspars Freimanis
Koncertmeistars	- Jānis Matulis

Vīru kora DZIEDONIS 80 gadu jubilejas 1. koncerta programma
ceturtdien 25. martā plkst. 19:00 AVE SOL koncertzālē

Joh. Šveicers - Sancta Maria (Svētā Marija)
K. Tīmpu - Kyrie (eleison) (Kungs, apžēlojies)
Jānis Lūsēns - Savādā - Bērna lūgšana
Ilze Arne - Missa Dolente (Skumjā Mesa) vīru korim ar ērģeļu pavadījumu
Kyrie
Gloria (Slavinājums)
Credo (Ticības apliecinājums)
Sanctus (Svēts)
Agnus Dei (Dieva Jērs)

Kora diriģents Roberts Liepiņš, kormeistars Kaspars Freimanis, koncertmeistars Jānis Matulis

Mesas teksts latīņu valodā un dzejnieka Andreja Eglīša vārdi.

Kyrie

Kyrie, eleison, Kungs, apžēlojies,
Christe, eleison. Kristu, apžēlojies!

Visdziļāk lūgt var tad, kad gaismas asmenis uz robežas starp tumsu mests.
Kā acīm aizsietām, kā akls topu es, pret blāzmu vests un sācies vēl nav dienas dārds.

Gloria

Gloria in excelsis Deo, et in terra pax hominibus bonae voluntatis.

Laudamus te, benedicimus te, adoramus te, glorificamus te.

Gratias agimus tibi propter magnam gloriam tuam.
Domine Deus, Rex coelestis, Deus Pater omnipotens.
Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

Quoniam tu solus Sanctus, tu solus Dominus, tu solus altissimus, Jesu Christe, cum Sancto Spiritu in gloria Dei Patris. Amen!

Credo

Nakts saka āmen. Rīts Allelujā! Mūsu aizcirstā tauta.
Lūdzos, par tevi lūdzos.

Credo in unum Deum, Patrem omnipotentem, factorem coeli et terrae, visibilium omnium et invisibilium.

Et in unum Dominum, Jesum Christum, Filium Dei unigenitum, et ex Patre natum ante omnia saecula.

Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero, genitum non factum, consubstantialem Patri per quem omnia facta sunt, qui propter nos homines et propter nostram salutem descendit de coelis.

Et incarnatus est de Spiritu Sancto ex Maria virgine et homo factus est.

Crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato, passus et sepultus est.

Et resurrexit tertia die secundum Scripturas.

Et ascendit in coelum, sedet ad dexteram Patris, et iterum venturus est cum gloria iudicare vivos et mortuos, cujus regni non erit finis.

Et in Spiritum Sanctum, Dominum et vivificantem, qui ex Patre Filioque procedit, qui cum Patre et Filio simul adoratur et conglorificatur, qui locutus est per Prophetas.

Confiteor unum baptis ma in remissionem peccatorum, et expecto resurrectionem mortuorum, et vitam venturi saeculi. Amen!

Gods Dievam augstībā, un miers virs zemes labas gribas cilvēkiem.

Mēs slavinām Tevi, mēs augsti teicam Tevi, mēs pielūdzam Tevi, mēs cildinām Tevi.

Mēs Tev pateicamies Tavas lielās godības dēļ.

Kungs Dievs, debesu ķēniņ, Dievs visvarenais Tēvs!

Kungs Dievs, Dieva Jērs, Tēva Dēls, Tu, kas nes pasaules grēkus, apžēlojies par mums!

Jo Tu esi vienīgais svētais, Tu vienīgais Kungs, Tu vienīgais visaugstākais, Jēzu Kristu, ar Svēto garu Dieva Tēva godībā. Amen!

Es ticu uz vienu vienīgu Dievu, visuspējīgo Tēvu, debess un zemes, visa redzamā un neredzamā radītāju.

Un uz vienu vienīgu Kungu, Jēzu Kristu, Dieva vienpiedzimušo Dēlu, kas no Tēva dzimis pirms visiem laikiem, Dievs no Dieva, gaisma no gaismas, patiess Dievs no patiesa Dieva, dzimis, ne radīts, vienāds būtībā ar Tēvu, caur kuru viss ir radīts, kas priekš mums, cilvēkiem un mūsu pestīšanas labad nonācis no debesīm.

Un iemiesojies caur svēto garu no jaunavas Marijas un cilvēks tapis.

Un par mums krustā sists zem Poncija Pilāta, cietis un aprakts.

Un trešā dienā augšām celies pēc Svētiem Rakstiem.

Un uzkāpis debesis, un sēž pie Tēva labās rokas, un godībā atnāks atkal tiesāt dzīvus un mirušus, Viņa valstībai nebūs gala.

Un uz to Kungu, Svēto Garu, kas dzīvu dara, kas no Tēva un Dēla iziet, kas ar Tēvu un Dēlu līdzī pielūdzams un godājams, kas caur praviešiem runājis.

Es apliecinu vienu vienīgu kristību uz grēku piedošanu un gaidu uz mirušo augšamcelšanos un dzīvošanu nākamā pasaulē. Amen!

Sanctus

Tā nu ir. Tēvu zemīte – tu esi iesāpējusi manā dvēselē.
Un aiz manas dvēseles aizsāpējusi.
Nav nevienai, nevienai laicīgai varai pār mums varas.
Man tikai tevī ietrūdot ar dvēseli, pret debesīm jāatduras.
Sanctus, sanctus, sanctus Dominus Deus Sabaoh!
Pleni sunt coeli et terra gloria tua.
Hosanna in excelsis!
Benedictus, qui venit in nomine Domini.
Hosanna in excelsis!

Agnus Dei

Pēc dziesmas dziesmu izdzied klinšu cīrul's okeāna malā.
Kad savas tautas bāru dziesmu izdziedāsīm galā?
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi miserere nobis.
Agnus Dei, Agnus Dei, Dona nobis pacem.
Ar puķes acīm Dievu lūgt, ar smilgu, akmens vaigu kļusu,
Ar satrakotiem ūdeņiem, ar jūras dusu.
Ar puķes acīm Dievu lūgt, ar puķes acīm, ar puķes acīm
Amen!

Svēts, svēts, svēts ir Kungs Dievs Cebaots!
Debesis un zeme ir pilnas Tavas godības!
Ozianna augstībā!
Svētīts, kas nāk tā Kunga vārdā
Ozianna augstībā!

Dieva Jērs, Tu, kas nes pasaules grēkus, apžēlojies par mums.
Dieva Jērs, Tu, kas nes pasaules grēkus, dod mums mieru.

Sagaidāms, ka koncerts beigsies ap 20:00.

2004. gada
28. aprīli
plkst. 19.00

Latvijas
Universitātes
Lielajā aulā

VILMĀRS
VASULIS
NO
MEŽAPARKA

PIEMINĀS
KONCĒRTS

VILMĀRS VASULIS NO MEŽAPARKA

- iepazīstoties, gandrīz vienmēr tā viņš par sevi teica. Mežaparks bija viņa dzīvesvieta un mājas, Mežaparks bija brīnišķīgu cilvēku un bijušo laiku garīgi piepildīts lauks visai viņa dzīvei. Tā bija vide, kas vienmēr deva spēku un atpūtu. Bet tā arī prasīja, lai ir noplauts mauriņš, notīrīts sniegs un iekurta krāsns.

Vecāki Vilmāru ievirzīja tajā ceļā, kuru par savu viņš arī pats izvēlējās - mūziku un dziesmu.

Dabas doto muzikalitāti viņš mērķtiecīgi attīstīja, izkopa un piepildīja, mācoties Dārziņa mūzikas skolā, dziedot zēnu kori, studējot konservatorijā, dziedot un veicot diriģenta pienākumus "Dziedoni", strādājot par kormeistaru operas kori, vadot kori "Nākotnē", muzicējot kvartetā "Kanonis", aizrautīgi strādājot Jelgavas mūzikas vidusskolā un kori "Iustus".

Vilmāra radošo ceļu raksturo nesavtīgs un godprātīgs profesionāls ikdienas darbs. Liels darbs, kas izpaudās mēģinājumos, koncertos, skaņu ierakstos, konkursos, festivālos, tikšanās un sarunās, paša skološanā un citu mācīšanā. Rīgā, Latvijā, ārvalstīs. Darbs vainagojās ar apgūto, iemācīto un iestudēto latviešu kora mūziku, cittautu komponistu skaņdarbiem, operām. Viņš bija dziedātājs, solists, diriģents, pedagogs.

Sirsnība un spēks apvienojās ļoti stiprā un ļoti jūtīgā cilvēkā. Viņš ticēja un uzticējās cilvēkiem. Dziedātājiem, kolēģiem, audzēkņiem.

Vilmārs nevēlējās precēties par citu veiksmēm. Pats vienmēr centās pēc izcila rezultāta. Viņam vienmēr bija savs viedoklis, dažkārt pārāk tieši izteikts, tāpēc nepieņemts un nesaprasts.

Otra viņa stihija, droši vien no senčiem mantota un pie Kišezera dzīvojojo nostiprināta, kas līdzīga mūzikai - ir ūdeņi, vējš un Vilmāra aizrautīgā virišķīgā nodarbe burāšana, tuvi un tāli braucieni jūrā. Iedvesmai un emocijām, atpūtai un sevis apliecināšanai.

Vilmāram ir Dziesmu draugi un Buru draugi. Viņam piemita vienkāršība, atvērtība, izpalīdzība un dāsnums, un apskaužams talants un prasme saprasties ar dažādu gadagājumu un dažādu arodu cilvēkiem. Visur, kur viņš darbojās, valdīja labvēlīgs humors, joki un smieklī, jo viņš nesūrojas, dzīvoja viegli. Viņš prata svinēt svētkus un allaž gādāja par labu noskaņojumu citiem. Vai tās būtu ballītes Mežaparka mājā pēc Dziesmu svētku koncertiem Lielajā estrādē, vai skolas un studiju biedru tikšanās, kuras Vilmārs bieži organizēja.

Šajā saulē Vilmāra laiku iezīmē datumi 1948. gada 30. aprīlis un 2003. gada 22. aprīlis. Bet tālāk ceļš gaišumā turpinās...

PROGRAMMA

Jānis Ozoliņš Pēteris Sils	Sarma
Jāzeps Vitols Augusts Saulietis	Satumsa nakts
Georgijs Sviridovs Aleksandrs Puškins	Роняет лес багряный свой убор Dzied JĀNIS KURŠEVS, tenors Koncertmeistars ANDREJS BUBINDUSS
Jāzeps Mediņš Antons Birkerts	Krās jūrmalas priedes
Imants Zemzaris Vitauts Lūdēns	Vairogi
Raimonds Pauls Imants Ziedonis	Moto
Jānis Ābols Arvids Skalbe	Sena dziesma
Jānis Kade	Slava Dievam
Imants Kalniņš Viktors Kalniņš	Apliecinājums Dzied Latvijas Policijas akadēmijas viru koris IUSTUS Diriģente MĀRA BATRAGA, koncertmeistare TAMĀRA ĀRINA
Džuzepe Džordani	Caro mio ben
Pēteris Čaikovskis Afanāsijš Fets	Мой гений, мой ангел, мой друг
Rihards Vāgners	Volframa ārija no operas "Tanheizers" Dzied ENDIJS ROZENBERGS, bass Koncertmeistars ANDREJS BUBINDUSS
Alfrēds Kalniņš Jānis Poruks	Biķeris miroņu salā
Pēteris Barisons	Klusi tu sirds
Ilze Arne Andrejs Eglītis	Sanctus un Agnus Dei no "Missa dolente" (Skumjā mesa)
Rihards Vāgners	Svētceļnieku koris no operas "Tanheizers" Dzied viru kori DZIEDONIS Diriģents ROBERTS LIEPIŅŠ, koncertmeistari ILZE DZĒRVE, JĀNIS MATULIS
Emīls Dārziņš Kārlis Skalbe	Mūžam zili
Jāzeps Vitols Jānis Sudrabkalns	Sveiciens dziesmu draugiem Dzied viru kori DZIEDONIS un IUSTUS
	Programmu vada SANDRA SIRMACE

Pirmie vīru koru svētki sola varenus XXIV Vispārējos latviešu dziesmu svētkus

Dikļos sadziedas astoņsimt vīru

Latvijā dzīvojošais afroamerikānis Džordžs Stils (centrā), kurš jau gandrīz septiņus gadus dzied korī *Gaudeamus*, stāsta, ka koris veicina piederības sajūtu šai valstij, kā arī palīdz uzlabot latviešu valodu. Viņaprāt, nozīmīgi ir arī centieni atjaunot Latvijā vīru koru kustību, kas pēdējos gados ir pieredzējusi strauju koru skaita kritumu

Arī citur Latvijā nedēļas nogalē notika vairāki tradicionālas tautas kultūras pasākumi, rādot, ka nav pamata uztraukties, ka XXIV Vispārējie latviešu dziesmu svētki 2008. gadā būs pelēcīgāki nekā iepriekš. Latvijas Vīru koru biedrības valdes priekšsēdētājs Aleksandrs Zeimulš-Prīzevoits sarunā ar *Neatkarīgo* norādīja, ka 1864. gadā mācītājs Juris Neikens Dikļos saaicināja sešus vīrus un notika pirmie latviešu dziedāšanas svētki. «No pirmajiem dziedāšanas svētkiem pirms 140 gadiem ir izaugusi vīru koru kustība. Deviņus gadus vēlāk – 1873. gadā – notika I latviešu dziesmu svētki,» stāstīja A. Zeimulš-Prīzevoits.

Viņš ar nožēlu atzina, ka

pirms desmit, piecpadsmit gadiem sāka mazināties gan vīru koru skaitliskais sastāvs, gan sārūka arī koru skaits. «Iepriekš Latvijā bija 36 vīru kori, tagad tie ir tikai 24. Patlaban cilvēkiem ir pavisam citas prioritātes. Vispirms ir darbs, tad seko mācības, ģimene un laiskas izklaides – televizors, bārs un alus kauss. Tāpat vērojams, ka latviešu tauta stipri noveco, un koristu vidējais vecums arī ir augsts,» sacīja Latvijas Vīru koru biedrības vadītājs.

Tikpat pesimistisks nākotnes redzējums ir arī Cēsu vīru kora pārstāvim Jurim Randeram, dziedātājam ar vairāk nekā 20 gadu stažu: «Diemžēl vīru koru

kustība Latvijā iet mazumā. Jaunieši pārsvarā nodarbojas ar citām lietām. Situāciju glābtu valsts un pašvaldību atbalsts koriem. Pašlaik, piemēram, mūsu koris balstās tikai uz entuziasmu, paši sametam naudu un maksājam diriģentam.»

Aleksandrs Zeimulš-Prīzevoits piebilst, ka valsts atbalsts, lai noorganizētu Pirmos Latvijas vīru koru svētkus, netika saņemts. Visu finansēja Dikļu pagasts un Valmieras pašvaldība, nedaudz palīdzēja arī Kultūrkapitāla fonds. «Tommēr viss nav tik bezcerīgi – pagājušajā nedēļā tepat Dikļos notika arī jauno koristu radošā nometne, kuras mērķis bija jauniešus apmācīt klasiskajā vīru koru repertuārā. Tāpat no-

metnē centāties, lai jaunieši pārmanto vīru koru sadzīvīskās tradīcijas un viņos rastos vienotības sajūta,» atzina A. Zeimulš-Prīzevoits.

Kopumā Pirmajos Latvijas vīru koru svētkos piedalījās aptuveni 800 vīru no 23 koriem. Jāmin, ka maija sākumā notika arī Pirmais Latvijas vīru koru konkurss, kurā uzvarēja *Gaudeamus*. Pamatojoties uz pagājušā gada skates rezultātiem, 24 kori ir sadalīti trijās kvalitātes grupās – A, B un C – ar atšķirīgu obligāto dziesmu. Šī ir pirmā reize, kad visi Latvijas vīru kori, pavisam 850 dziedātāji, sacentās vienā dienā. Konkurso vērtēja starptautiska žūrija.

Dikļos 2004.gadā

Dikļos 2004.gadā, sabrukusi estrāde

VĪRU KORIS DZIEDONIS

19.novembra koncerta programma

Leons Amoliņš

Andrejs Eglītis

Neatdziedot dziedādams

pirmatskaņojums

Joh.Schweitzer

Sancta Maria

Cèsar Alejandro Carrillo

Salve Regina

pirmatskaņojums

Ilze Arne

Missa Dolente

(Skumjā Mesa)

vīru korim ar ērģeļu pavadījumu

I Kyrie (Kungs, apžēlojies)

II Gloria (Slavinājums)

III Credo (Ticības apliecinājums)

IV Sanctus (Svēts)

V Agnus Dei (Dieva Jērs)

Mesas teksts un fragmenti no dzejnieka Andreja

Eglīša dzejoļiem

Pēteris Barisons

Valdis

Klusi, tu sirds

Jāzeps Vītols

A. Droste Hilshofa

atdz. Atis Ķeniņš

Mežezers

Jānis Lūsēns

Paulīna Bārda

Bērna lūgšana

Jānis Lūsēns

Normunds Beļskis

Savādā

Kora mākslinieciskais vadītājs un diriģents

Roberts Liepiņš,

diriģents Kaspars Freimanis,

koncertmeistars Jānis Matulis

Koncertzāle

Ave Sol

Otrās Adventes
koncerts

2004. gada 5. decembrī plkst. 16.00

KONCERTA PROGRAMMA

I Sieviešu koris **MADARA**

R. Pauls Dziesmas no cikla *Pērļu zvejnieks* :
J. Peters - Ziemeļblāzmas romance
 - Bāreņa lūgums
 - Tēvs māmiņa
 - Laimīte

Dienvidamerikāņu tautas dziesma

- Ave Maria

A. Adāms - Ak, svētā nakts

Diriģents Imants KALNIŅŠ

Koncertmeistare Ieva HARTMANE

SOLO Guntars RUŅĪS

II Vīru koris **DZIEDONIS**

I. Arne - Sanctus un Agnus Dei

A. Eglītis no *Missa Dolente*

C.A.Carrillo - Salve Regina

L.Amoliņš - Neatdziedot dziedādams

A.Eglītis *pirmatskaņojums*

Latv.t.dz. I.Rupaines apdarē

- Labvakar'ī sievasmāte!

Mākslinieciskais vadītājs un diriģents

Roberts LIEPIŅŠ

Diriģents Kaspars FREIMANIS

Koncertmeistars Jānis Matulis

III Ogres novada **KC jauktais koris GRĪVA**

M. Brauns - Mīla ir kā uguns

L. Amoliņš - Es Tevi ļoti gaidīšu

H. Nyberg - Ave Maria

R. Dubra - Lūgšana

I. Rupaine - Rūto

T. Ķeniņš - Ziemassvētku introits

Diriģentes: Maija AMOLIŅA un Antra PURVIŅA

Koncertmeistare Sarmīte RENESLĀCE

NPK	Gr.	Sk.gr.	Uzvārds, vārds	Pers.telefons	m./d.telefons	Piezīmes
1	T1	1	Bičevskis Jānis	mob.9173629	m.7420900	
2	T1	2	Bude Oskars	7618556	m.9289968	
3	T1	3	Čakšs Staņislavs	mob.9488037	m.50-46325	
4	T1	4	Jaunzems Jānis sen.	mob. 9162047	m.7992580	
5	T1	5	Jaunzems Jānis jun.	mob.9121283		
6	T1	6	Krasovskis Raimonds	mob. 6370943	m.7941436	
7	T1	7	Ļaudobelis Arvīds	7676749	dež.7287728	
8	T1	8	Miķelsons Imants	7178115	d.7219162	
9	T1	9	Stradiņš Dzintars	m.7415470	d.7127301	
10	T1	10	Šeinfīšs Aivars	mob.9299793	m.7916412	
11	T1	11	Tučs Jānis	mob.9728164	m.7224086	
12	T1	12	Vaivods Paulis	mob.9150535	m.7618644	
13	T2	1	Bužinskis Henriks		d.7994565	
14	T2	2	Kabulis Mārtiņš	mob.9139244		
15	T2	3	Keivs Tāļivaldis	mob.9191591	7752359	
16	T2	4	Kromanis Ivo	mob.9891402?		
17	T2	5	Kuprijanovs Artūrs	m.mob.9174174		
18	T2	6	Morozovs Ģirts	mob.9812682	d.7808788	
19	T2	7	Možeiko Eduards	7579048		
20	T2	8	Purens Jānis	mob.9354063		
21	T2	9	Ritums Aldis	d.7027778		
22	T2	10	Šeinfīšs Nauris	mob.9460584	m.7916412	
23	T2	11	Andrejs Šveisbergs	mob.9214144		
24	B1	1	GoldmanisHelmārs	mob.9241470	d.7068510	
25	B1	2	Grīnvalds Imants	7290202		
26	B1	3	Grundmanis Auseklis	7416541	d.745922-622	
27	B1	4	Krūklītis Jānis	mob.9240657	m.3023111	
28	B1	5	Elvis Māsēns	mob.9193205	m.7454229	
29	B1	6	Jānis Ernests Neimani	m.7298067		
30	B1	7	Prolis Valdis	m.7910003		
31	B1	8	Rožkalns Raits	mob.9698588		
32	B1	9	Smirnovs Anatolijs	m.7274435	dež.7287728	
33	B2	1	Balķēns Juris	mob.d.9162818	mb.m.9475804	
34	B2	2	Bičevskis Miķelis	mob.6497402	d.7149511	
35	B2	3	Dimza Juris			
36	B2	4	Eglītis Aivars	7532095		
37	B2	5	Krūklītis Uldis	9220713	30-23111	
38	B2	6	Mickus Ādolfs	7616536		
39	B2	7	Piternieks Visvaldis	mob.9145986		
40	B2	8	Stradiņš Dzintars	7910819		
41	B2	9	Tītovs Ēriks	mob.9235764	m.7275670	
42	B2	10	Vaņkovs Raimonds			

Dziedoņa dalībnieki 2004.gadā

2005

Mākslinieciskais vadītājs: Roberts Liepiņš, diriģents Kaspars Freimanis, koncertmeistars Jānis Matulis,

Piederība: KA "Ave sol"

Uzstāšanos skaits gadā/kopā: . 16/1131

<i>Uzstāšanās laiks</i>	<i>Uzstāšanās vieta</i>
04. janvāris	Dalība ērģelmūzikas koncertā Vec. Ģertrūdē (I. Arne)
08. janvāris	Daugavpils mūzikas vidusskola starpt. konkurss. „Sudraba zvani” (3 dz.)
09. janvāris	Uzstāšanās Daugavpils baznīcā (9 dz.) (kontakts ar Ukmerģes kori „CANTELENA”)
06. marts	Līdzdalība koncertā Ogres kultūras namā (8 dz.)
17. aprīlis	Koncerts Kauguru kultūras namā Jūrmalā (14 dz.)
23. aprīlis	Konkurss Konservatorijas zālē (3 dz.)
19. jūnijs	Dalība Latgales dziesmu svētkos Daugavpilī (3 dz.)
06. augusts	Dalība Tīrzas svētku koncertā ar balli + 3 kori (3 dz.)
07. augusts	Uzstāšanās Tīrzas baznīcā (6 dz.)
04. septembris	Dalība dievkalpojumā Salaspils baznīcā (4 dz.)
25. septembris	Dalība dievkalpojumā Bulduru baznīcā, Jūrmalā (10 dz.)
08. oktobris	Koncerts Baložu kultūras namā (15 dz.) – 1x atkal kā Latvijas universitātes koris
22. oktobris	Konkurss Em Dārziņa piemiņai LVU aulā (3 dz.)
29. oktobris	Koncerts ar „Vizmām” Dobeles kultūras namā ar lielu balli (7 dz.)
04. decembris	Koncertzāle „Ave Sol” Adventes pasākums ar „Vizmām” un igauņiem (8 dziesmas)
16. decembris	Dalība prof. Porieša bērēs LVU aulā – 1x kā Universitātes koris (2 dz.)

Vīru koris *Dziedonis* Rīga
Raiņa bulvārī 29

**Latvijas Universitātes Senātam
Latvijas Universitātes Rektoram**

Nr – 2
2004.09.13.

Par vīru kora “Dziedonis”
iekļaušanos Latvijas Universitātē

Vīru koris “Dziedonis” lūdz rast iespēju iekļauties Latvijas Universitātē un savu darbību turpināt kā Latvijas Universitātes vīru korim “Dziedonis”.

Ar iekļaušanos Latvijas Universitātē “Dziedonis” saprot līdzdalību Latvijas Universitātes pasākumos, tiesības nest Latvijas Universitātes vīru kora nosaukumu, popularizēt kora mākslu Latvijas Universitātē, komplektēt savu sastāvu no Latvijas Universitātes studentu, darbinieku un pasniedzēju vidus.

“Dziedonis”, dibināts 1924. gadā, ir vecākais vīru koris Latvijā. Savā pastāvēšanas laikā ir piedzīvojis gan veiksmīgus, gan mazāk veiksmīgus darbības periodus. “Dziedoņa” darbība aizsākās jau Latvijas brīvvalsts laikā, kad neraugoties uz nelielo skaitlisko sastāvu, Leonīda Vīgnera vadībā, koncertējot Latvijā un ārzemēs, ieguva vispārēju popularitāti. Laikā no 1950. līdz 1953. gadam “Dziedonis” bija Latvijas Valsts universitātes vīru koris (Haralda Medņa vadībā). Diemžēl politiska spiediena rezultātā 1953. gadā koris bija spiests pāriet pie Poligrāfiķu centrālā kluba, turpinot savu darbību Edgara Tona vadībā. No 1960. līdz 1990. gadam “Dziedonis” Imanta Kokara vadībā bija viens no vadošajiem vīru koriešiem Latvijā, regulāri iegūdams visaugstākās balvas dziesmu karos un starptautiskos konkursos.

Šobrīd vīru korim “Dziedonis” ir sarežģīts periods. Pēc Poligrāfiķu kluba izformēšanas 1994. gadā vīru koris “Dziedonis” ieguva sabiedriskas organizācijas statusu. Tas nozīmē, ka korim bija jārisina visi kora darbības jautājumi, sākot ar mēģinājumu telpu īri līdz koncertu organizēšanai. Tika meklētas sadarbības iespējas gan ar koncertapvienību “Ave sol”, gan ar Latvijas Universitātes Matemātikas un informātikas institūtu (LU MII). Šobrīd mēģinājumi notiek LU MII zālē, atsevišķus projektus palīdz realizēt koncertapvienība “Ave sol”.

Sastāva novecošana un Latvijas vīru kora kustības sašaurināšanās, prasa kardinālu rīcību, meklējot jaunas darbības organizatoriskās un mākslinieciskās formas. Par vislabāko risinājumu vīru koris “Dziedonis” uzskata iekļaušanos Latvijas Universitātē, tādejādi atgriežoties Latvijas Universitātes vīru kora statusā.

Vīru kora “Dziedonis” prezidents

(J. Bičevskis)

LATVIJAS UNIVERSITĀTE

Reģ. Nr. 3341000218

Raina bulv. 19, Rīga, LV-1586; tālr. 7034301, 7034320; fakss 7034513, 7225039; e-pasts: lu@lanet.lv

SENĀTA LĒMUMS

Rīgā

30.05.2005.

85

Nr. _____

Par vīru kori "Dziedonis"

Noklausījis rektora I. Lāča ziņojumu sakarā ar vīru kora "Dziedonis" iesniegumu par iekļaušanos Latvijas Universitātē, saprotot ar to tiesības izmantot Latvijas Universitātes vārdu kora nosaukumā, līdzdalību Latvijas Universitātes rīkotajos pasākumos, kora mākslas popularizēšanu Latvijas Universitātē, sava sastāva komplektēšanu no LU studentu un darbinieku vidus, kā arī, ņemot vērā, ka vēsturiski no 1950. - 1953. gadam koris "Dziedonis" bija Latvijas Valsts universitātes vīru koris Haralda Medņa vadībā, Senāts

NO L Ē M J:

Atbalstīt vīru kora "Dziedonis" iesniegumu un turpmāk uzskatīt to par Latvijas Universitātes vīru kori "Dziedonis".

Senāta priekšsēdētājs

M. Auziņš

Senāta sekretāre

I. Upacere

Izsūtīt: LD, PD, AD, koris "Dziedonis", fonds "Juventus".

Vīru kora *DZIEDONIS*
KONCERTA
PROGRAMMA
Kauguru kultūras namā
2005.g. 17.aprīlī 16.00

Jāz. Vītols - **Mana Tēvija** -

A.Pumpurs

C. A. Carrillo - **Salve Regina**

L. Amoliņš - **Neatdziedot**

A. Eglītis **dziedādams**

I. Arne, - **Missa Dolente**

Kanoniskais un A. Egliša teksts

Kyrie

Credo

Sanctus

Agnus Dei

Joh. Šveicers - **Sancta Maria**

J. Lūsēns - **Savādā**

N. Beļskis

J. Ābols - **Sena dziesma**

A. Skalbe

Jāz. Vītols - **Mežezers**

A. Droste Hilshofa

atdz. Atis Ķeniņš

Em. Dārziņš - **Mūžam zili**

P. Barisons - **Klusi tu sirds**

Dzejnieka Valda vārdi

Latviešu t.dz.- **Kas kaitēja nedzīvot**

P. Kveldes apdare

Latviešu t.dz.- **Kalējs kala debesīs**

L. Amoliņa apdare

Kora mākslinieciskais vadītājs
dirigents Roberts LIEPIŅŠ
Dirigents Kaspars FREIMANIS
Koncertmeistars Jānis MATULIS

2006

Mākslinieciskais vadītājs: Roberts Liepiņš, diriģents Kaspars Freimanis no septembra diriģents Raimonds Počs, koncertmeistars Jānis Matulis,

Piederība: LVU

Uzstāšanos skaits gadā/kopā: . 25/1156

<i>Uzstāšanās laiks</i>	<i>Uzstāšanās vieta</i>
13. janvāris	Līdzdalība barikāžu 15 gadu piem. pasākumā pie Saeimas un Doma laukumā (2 dz.)
20. janvāris	Pasākums pie Saeimas, barikāžu noslēgumā, ar deputātiem un dezinām. (6 dz.)
28. janvāris	Kopkoncerts ar siev. kori „Vaiva” Talsu kult. namā ar viduslaiku šovu un balli (11)
18. februāris	Koncerts Jaundubultu vecu ļaužu pansionātā (15 dz.)
08. marts	Līdzdalība izlaidumā 45. vidusskolā Rīgā ar balli (7 dz.)
01. aprīlis	Kopkoncerts ar „Aijām” Liepājas latv. Biedrības namā ar balli (12 dz.)
30. aprīlis	Kopkoncerts ar „Madarām” Ulbrokas kultūras namā ar balli (5)
04. maijs	Vīru koru skate Pēteru baznīcā Rīgā (3 dz.)
06. maijs	Koncerts Balvu kultūras namā (15 dz.)
06. maijs	Koncerts Rugāju kultūras namā (16 dz.)
25.- 28.maijs	Igaunija , Tallina, Suurhall zālē Ziemeļu valstu vīru koru festivāls (6 dz)
14. jūnijs	Koncerts Anglikāņu baznīcā Rīgā (15 dz.)
09. augusts	Koncerts „Ave Sol” Serbijas programma (15 dz.)
14. augusts	Serbija , Kragujevac prezentācijas uzstāšanās pie skolas (3 dz.)
15. augusts	Serbija , iedziedāšana sieviešu klostera Manasija baznīcā (1 dz.)
17. augusts	Serbija , koncerts brīvdabas estrādē Jagodinā (11 dz.)
18. augusts	Serbija , Kragujevac, galvenais koncerts vidusskolas zālē (15 dz.)
19. augusts	Serbija , Kragujevac, nobeiguma pasākums ar kopdziesmām 2. vidusskolā (3 dz.)
07. oktobris	Koncerts Lielaucē kultūras namā ar Talsu „Vaivām”, balle (11 dz.)
11. oktobris	Dalība pasākumā Latviešu biedrības namā. Imanta un Gido 85 gadu jubileja
21. oktobris	Kopkonc. Siguldas mūz. skolā „Baltais flīģ.” ar „Teiksmu”(H. Mednim-100) (10 dz.)
28. oktobris	Kopkoncerts ar „Tēvzemi” Latviešu biedrības lielajā zālē: Mednim – 100 (10 dz.)
01. novembris	<i>Koris pavada Ilmāru Brīģi</i>
18. novembris	Kopkoris pie Brīvības pieminekļa (10 dz.)
10. decembris	Kopkonc. Ar Ogres skol.kori Jumpravas kult. namā ar Amoliņa dziesmām (8 dz.)
16. decembris	Dalība Ulbrokas kora 20 g. jubilejā ar balli (6 dz.)

Trešdien, 2006. gada 24. maijā plkst. 19.00
Latvijas Universitātes
Lielajā aulā

Latvijas Universitātes koru

KONCERTS

Piedalās

Sieviešu koris *Minjona*

Vīru koris *Dziedonis*

Diriģenti

Elīna Auziņa

/prof. Jāņa Lindenberga diriģēšanas klase/

Vineta Elksne

/doc. Romāna Vanaga diriģēšanas klase/

Kaspars Freimanis

/prof. Jāņa Lindenberga diriģēšanas klase/

KONCERTA LAIKĀ LŪDZAM IZSLĒGT MOBILOS TELEFONUS!

Leons Amoliņš *Neatdziedot dziedādams* /A. Egliša vārdi/
/1937/

Helmers Pavasars *Latvijai* /K. Skalbes vārdi/
/1903- 1988/

Valters Kaminskis *Poēma Varoņi dzīvo* /A.Skalbes vārdi/
/1929-1997/

Dzied vīru koris *Dziedonis*
/mākslinieciskais vadītājs Roberts Liepiņš/

diriģē **Kaspars Freimanis**
/prof. Jāņa Lindenberga klase/

pie klavierēm Jānis Matulis

Knuts Nīsteds *Sancta Maria*
/1915/

Fransis Pulenks *Litānijas Svētajai Jaunavai*
/1899- 1963/

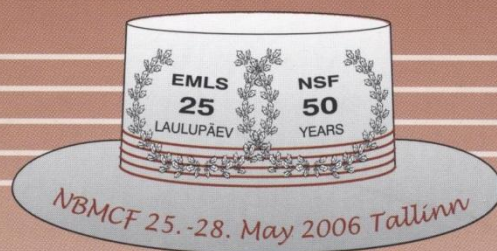
Latviešu tautasdziesma Imanta Ramaņa /1943/ apdarē *Aunu, aunu
balti kājas*

Dzied sieviešu koris *Minjona*
/mākslinieciskais vadītājs Romāns Vanags/

diriģē **Vineta Elksne**
/doc. Romāna Vanaga klase/

pie klavierēm Ilze Dzērve

Nordic Baltic Male Choir Festival

EMLS 25. Day of Men`s Singing

Program

**25.-28. May 2006
Tallinn**

Tallina, vadība

Tallina, varoņtenors Bude, izcilais igauņu komponists Tormiss un Jānis Bičevskis

Sv. Pestītāja baznīcā

Anglikāņu ielā 2a

Trešdien, 2006.gada 14.jūnijā
plkst. 19.00

LU Viru kora

DZIEDONIS

koncerts

veltīts komunistiskā genocīda
upuru piemiņai

Ieeja bezmaksas

Programma

Dr. Theol. Jura Cāliša ievadvārdi

1. Emīls Dārziņš (1875 - 1910) - Pie tēvu zemes
2. Ilze Arne (1953) - *Kyrie, Sanctus un Agnus Dei no Mesa Dolente*
3. Emīls Dārziņš (1875 - 1910) - Mirdzi kā zvaigzne
4. Valters Kaminskis (1929-1999) - ~~Priedes~~ *Možam pēt*
5. Jāzeps Vītols (1863 -1948) - Mežezers
6. Valters Kaminskis (1929-1999) - Priedes
7. Jānis Lūsēns - Bērna lūgšana
8. Jānis Lūsēns - Savādā
9. Leons Amoliņš (1937) - Neatdziedot dziedādam
10. Valters Kaminskis (1929 -1999) - poēma Varoņi dzīvo
11. Helmers Pavasars (1903 -1998) - Latvijai
12. Jānis Ābols - Sena dziesma
13. Ludvigs van Bethovens (1770-1827) - Himna dabai

Kora mākslinieciskais vadītājs **Roberts Liepiņš**
Diriģents **Kaspars Freimanis**
Koncertmeistars **Jānis Matulis**

Sv. Pestītāja baznīcā
Anglikāņu ielā 2a
Trešdien, 2006.gada 14.jūnijā
plkst. 19.00

LU Viru kora

DZIEDONIS

koncerts

veltīts komunistiskā genocīda
upuru piemiņai

Ieeja bezmaksas

Programma

Dr. Theol. Jura Cāliša ievadvārdi

1. Emīls Dārziņš (1875 - 1910) - Pie tēvu zemes
2. Ilze Arne (1953) - *Kyrie, Sanctus* un *Agnus Dei* no Mesa Dolente
3. Emīls Dārziņš (1875 - 1910) - Mirdzi kā zvaigzne
4. Emīls Dārziņš (1875 - 1910) - Mūžam zili
5. Jāzeps Vītols (1863 - 1948) - Mežezers
6. Valters Kaminskis (1929-1999) - Priedes
7. Jānis Lāsēns (1959) - Bērna lūgšana
8. Jānis Lāsēns (1959) - Savādā
9. Leons Amoliņš (1937) - Neatdziedot dziedādams
10. Valters Kaminskis (1929 - 1999) - poēma Varoņi dzīvo
11. Helmers Pavasars (1903 - 1998) - Latvijai
12. Jānis Ābols - Sena dziesma
13. Ludvigs van Bethovens (1770-1827) - Himna dabai

Kora mākslinieciskais vadītājs **Roberts Liepiņš**
Dirģents **Kaspars Freimanis**
Koncertmeistars **Jānis Matulis**

St. Savior's Church
Anglikāņu St. 2a
Wednesday, 14 July 2006
At 19:00

Male choir DZIEDONIS
And Latvian Choir singing through centuries

Latvian choir singing has deeply rooted centuries old tradition. The tradition has preserved a wide scope of choir singing, once shared by many European nations – namely song festivals with choir totaling tens of thousands, performed on a specially erected stage in the open air.

One of the main premises for such a grand-scale choir singing is an appropriate national repertoire. Male choir DZIEDONIS (in Latvian it means SINGER) will perform shortly the national repertoire in current program. There are original *a capella* songs, Latvian folklore (folk songs or folk poetry) in musical interpretations and nowadays compositions with accompaniments.

Program of concert is compiled only for musical calculations. In the end of concert DZIEDONIS will perform the favorite song of Latvian male choirs Ludwig van Beethoven *Hymn for Nature* as symbol of our common care to safe nature.

Art Director and Chief conductor of Choir DZIEDONIS – Roberts Liepiņš (1952) has professional degree of master in music (2002). Working experience – over conductor of choirs from Balvi region, conductor of several mixed choirs and male choir DZIEDONIS from 1972 to 1992. Creative work – participating more than six times in the international choir contests with good appreciations.

Conductor Kaspars Freimanis had complete Academy of Music in Riga this year.

Accompanist of the Choir DZIEDONIS – Jānis Matulis.

Free entrance

Roberts Liepins

From: "Riigas Dziedonis" <rigasdziedonis@inbox.lv>
To: "Roberts Liepiņš" <jmrmv@ml.lv>
Sent: ceturtdiena, 2006. gada 23. februārī 15:36
Attach: unnamed.txt; unnamed.htm; Festival Rules and the Application Form 2006.doc
Subject: Fwd: The Invitation for the 6th International Festival of Chamber Choirs in Kragujevac

----- Forwarded message -----

No: CabFILUM <cabfilum@kg.ac.yu>
Kam: rigasdziedonis@inbox.lv
Reply-To: CabFILUM <cabfilum@kg.ac.yu>
Date: Thu, 23 Feb 2006 14:16:11 +0100
Temats: The Invitation for the 6th International Festival of Chamber Choirs in Kragujevac

Dear Sirs,

The Sixth International Festival of Chamber Choirs in Kragujevac (Serbia and Montenegro) will be held from 13th to 20th August 2006.

We have the pleasure to inform you that your choir is on the list of choirs recommended by the members of the Artistic Council of the Festival. Therefore we are sending you this letter in order to ask you if you would be interested to take part in this year's Festival in Kragujevac.

In the enclosure you have the propositions and the application form of the Festival.

Considering that the deadlines for organization of this year's Festival are extremely short, **please send us your answer either per fax or e-mail until March 15th latest.**

In case that you are interested, please, together with your application, send us the following:

1. The artistic biography of the choir and the conductor (28 printed lines max.)
2. A short explanation of the program concept (28 printed lines max.)
3. Full names and surnames and the years of birth (and death) of all the composers whose compositions are in the program
4. Transcriptions (transliterations) to the English language of the names and surnames of the composers
5. Transcriptions (transliterations) to the English language of the names of the compositions
6. The names of the soloists - vocal and instrumental (if any)
7. The photograph of the choir with the conductor, as well as the separate photograph of the conductor (both in color)

Our address is:

**International Festival of Chamber Choirs
C/o Filolosko-umetnicki fakultet
(Faculty of Philology and Arts)
Jovana Cvijica b.b.
34000 KRAGUJEVAC
Serbia and Montenegro
Tel. /Fax: + 381-34-304-270; +381-34-304-271
E-mail: filum@kg.ac.yu**

You will be informed about all other details concerning the Festival and your participation in it by the end of March.

Yours sincerely,

The Artistic Director

Miloje Nikolic

Dear Mr. Imants L. Mikelsons,

The Artistic Council of the Sixth Festival of Chamber Choirs in Kragujevac, at its meeting held on 19th April 2006, has decided which choirs will participate at the this year's Festival.

It is our pleasure to inform you that your choir is chosen to participate on this year's Festival.

This letter is the official invitation of the Artistic Council and the Organizing Board of the Sixth International Festival of Chamber Choirs in Kragujevac to your choir, *Male Choir of University of Latvia "Dziedonis", Riga, Latvia, for the participation in this year's, Sixth International Festival of Chamber Choirs in Kragujevac (Serbia and Montenegro), 13-20 August 2006.*

We would like you to confirm, in written form, again, at your earliest convenience, your participation in the Festival.

For all additional information or consultation you can contact the Artistic Director of the Festival, Miloje Nikolic:

Tel./fax :++ 381-34-304-270 /Faculty of Philology and Arts in Kragujevac/, or

Tel.++ 381-64-20-19-728 /mobile/,

**E-mail: filum@kg.ac.yu /Faculty of Philology and Arts/, or
bacinci@net.yu /home/.**

We would like you to send us as well:

1. The names of the soloists – vocal and instrumental
2. Short explanation (max. half of a page A4) of the program concept, which will be printed in the program book of the Festival.

About all other details concerning the Festival and your participation in it you will be informed in time.

Sincerely,

The Artistic Director

Miloje Nikolic

Kragujevac, 19. 4. 2006

KORISTA DIENASGRĀMATA

Latvijas Universitātes vīru koris "Dziedonis" šā gada augustā no 11. līdz 22. datumam ir veicis savā ilgajā darbības laikā vienu no garākajiem koncertbraucieniem ar autobusu, un proti, uz Serbiju (tagad tā varētu teikt, kaut gan de jure vēl pastāv Serbijas un Melnkalnes Konfederācija), lai piedalītos 6. Kragujevacas kamerkoru dziedāšanas festivālā, un atpakaļ. Brauciens bija ilgstošs, fiziski grūtāks nekā citreiz, bet emocionāli nozīmīgs un "Dziedoņa" vīriem ļoti svarīgs.

Pirmā diena - Rīga un motelis 75 km no Varšavas uz dienvidiem. Šī diena bija ar jaukiem patīkamiem laika apstākļiem līdz pat Varšavai, kad sāka līt, ar visai ātru braukšanu, normāliem robežas šķērsošanas apstākļiem un normālu sadzīvi, bet nepatika Polijas sliktie ceļi, dažas šausminošas auto katastrofu ainas un piektdienas auto sastrēgumi aiz Varšavas, kuru dēļ apstājāmie moteli, un šo sagādīšanos otrā rītā vērtējām ar teicami.

Otrā diena – no moteļa Polijā līdz Ungārijas galvaspilsētai Budapeštai. Jauks laiks līdz pat Slovērijas kalniem, kad sāka līnāt, jaukas dabas ainavas Tatra priekškalnēs, bet milzīgi auto sastrēgumi pirms ceļu remonta posmiem, garākais ilga 2,5 stundas. Vakara vēlās stundas un nakts Budapeštā pagāja, lai iepazītos ar pilsētas jaukumiem naktī, klausoties džeza koncertus Donavas krastos, dzirdot tūristu sarunas ļoti dažādās valodās, vakariņojot ielu kafejnīcās un restorānos vai arī atpūšoties autobusā Volvo.

Trešā diena - Budapešta - Kragujevaca (jau Serbija, tās vidienes novada galvaspilsēta un arī visas valsts kādreizējā galvenā pilsēta). Izbraucām agri, 6.00 pa jaunu trasī līdz pat Serbijas robežai, pilnīgi bez krustojumiem pirmajā līmenī, kura turpinājās arī līdz pat pagriezienam uz Kragujevacu, kurā ieradāmies 14.00. Iekārtojāmie studentu mājā (Studentski Dom),

bija normāli sadzīves apstākļi. Festivāla atklāšana ar nopietnām runām, kuras bija arī politiskas, bet organizatoriem svarīgas, noskatījāmie koncertu – izrādi par serbu tautas likteņgaitām, kuru sniedza vietējās augstskolas – liceja kamerkoris, dalībnieki reizē dziedāja spričuēlus, dejoja baletu (moderno), rādīja mīmikas teātri. Dziedonis nodziedāja iepazīšanās dziesmu "Motto".

Ceturtdā diena un visas pārējās nedēļā bija ar vienādu iesākumu - brokastis, tad visu koru kopā mēģināšana, lai sestdienas noslēguma koncertā nodziedātu Serbijas komponista un mūziķa Stevana Stojanoviča Mokranjaca (1856 – 1914) divus skaņdarbus – Rekviems F minorā un dziesmu virkne Nr.2 (abi skaņdarbi ar solistiem), kuri ļoti jauki arī izskanēja koncertā, tad pusdienlaiks ar dažādiem pasākumiem un vakarā lielais katra kora koncerts. Piedalījās kori no Bulgārijas, koncerts, kurš patika vislabāk, Albānijas, Serbijas, Ungārijas, pavisam seši kolektīvi. Pirmdien dziedāja bulgāri. "Dziedonis" pēc bulgāru koncerta uzstājās nakts koncertā āra apstākļos, uz ģimnāzijas kāpnēm festivāla dalībniekiem un visiem garāmgājējiem. Pēc pusdienām bija ekskursija pa pilsētu - memoriāls, atpūtas parks, ūdenskrātuve, atkal manījām vēsturiski politiskus akcentus.

Piektā diena - otrdiena, daļēji arī vakar, varējām sākt baudīt subtropu vasaras lielo karstumu, kas apogeju sasniedza piektdien, tieši mūsu galvenās uzstāšanās dienā, temperatūrai paceļoties līdz 38 grādu atzīmei. Fiziski izjutām siestas (pusdienas laika atpūtas laiks Vidusjūras valstīs) nepieciešamību. Pēcpusdienā notika ļoti jauks ceļojums uz Resavas pili, kuras telpās darbojas Manasijas sieviešu klosteris ar 26 māsām. Nobraucām ap 70 km līdz klosterim, bet tas bija to vērts. Iepazinām serbu dzīvi laukos, mazpilsētās, klostera saimniecību, kuras produkciju - medu, sljivovicu, augļus un suvenīrus varējām iegādāties. Vakara albāņu koncerts.

Sestā diena. Dienas sākums zināms, pēc tam ekskursija uz 155 km tālo galvaspilsētu Beogradu, mēs sakām Belgradu, pa veco ceļu ar līkumiem, pa priekškalnēm, ar skaistām ainavām. Braucām kopā ar albāņu kori, tā viņiem palīdzot pārvarēt likstas ar viņu autobusu. Ekskursija, iepirkšanās un 19.30 esam atpakaļ. Klausāmies ungāru koncertu. Vēl, pašā vakarā novadpētniecības muzejs, kas veltīts serbu tautas cīņām un zaudējumiem pret Vāciju Otrajā pasaules karā, iespaidīga ekspozīcija, bet reizē baiga, jo uzsvērtas tieši fašistu ļaunprātības. Vīros lielu interesi izraisīja arī vēlā dienviņu vakara daba un skaņas dabā, arī tās pārstāvis, kukainis - dievlūdžējs, kurš kļuva par mūsu fotogrāfu modeli.

Septītā diena - mums svarīga, jo pirmais lielais koncerts Jagodinas pilsētā - 42 km no Kragujevacas. Koncerts paredzēts atklātā vidē pilsētas parkā. Pilsētas pārstāvji bija sarūpējuši plašu mūsu uzņemšanas programmu – naivās mākslas muzejs ar nedaudz pasaulīgu slavu, novadpētniecības muzejs, zoodārzs, kas izveidots pirms četriem gadiem, jaukais pilsētas parks un estrāde nokuras mums jādzied. Sākumā likās, ka būs grūti, bet pilsēta nodrošināja mikrofonus, arī televīzijas ierakstu, kura kopiju saņēmām kā dāvanu, gaismas, publiku un atsaucība bija laba, un beigās vēl bagātīgas vakariņas serbu virtuves garā.

Astotā diena - mums galvenā, jo vakarā lielais koncerts. Mums dots gods uzstāties pēdējiem šīnī festivālā, par ko mēs daudz prātojam. Liekas, ka mūsu bagātīgais CV un piedāvātā programma bija tā, kas to veicināja un liekas arī mūsu zemes kā ziemeļzemes eksotika Balkānu valstīm. Uzstājāmie godam, trīs dziesmas atkārtojām, un tās, kuras saturiski un muzikāli raksturoja latviešu tautu, dziesmas "Strauja, strauja upe tecēj", "Kādēļ rozes neziedēja", "Himna dabai", tāda atzinība nebija nevienam korim. Bet mums pašiem milzīgs gandarījums par padarīto un pilnīgi slapji krekli mugurā, jo pat tehnikas progress neglāba no karstuma zālē.

Devītā diena - brīvā režīma pirmspusdienas un pusdienas un naudas – preču plūsma mūsu kabatās. Kurss 82 dināri pret 1 eiro prasījās izdot visu, jo dināru sanāca samērā daudz katrā kabatā. Pēcpusdienā ģenerālmēģinājums jauna cilvēka un jau profesora vadībā, kurš ļoti veiksmīgi bija komunicējis ar kopkori visu nedēļu un vakarā festivāla noslēgums. Mums komisija uzticēja nodziedāt "Strauja, strauja.", arī citiem bija jādzied Balkānu diriģentu un mūziķu komisijas izvēlētas dziesmas, pēc tam visi sirsnīgi nodziedājām kopmēģinājumos iemācītās dziesmas, tad uzrunas, atmiņas balvu pasniegšana, ieskaitot mūsu koncerta CD versiju, un vispārēja līksmošanās ar sulu, rakijas, vīna utt. glāzi rokās, citiem ar ūdens glāzi.

Desmitā diena - svētdiena - brokastis, sausās pusdienas līdzī, vēl pēdējie iepirkumi un 12.00 izbraucam uz mājām, pa jau zināmo trasi (starp citu vajadzēja par to maksāt) uz Beogradu, Budapeštu, kur noķērām daļu no viesuļvētras, bet bez sekām, lai pa nakti pāri Karpatiem nonāktu Veļičkā, jau Polijā un pārmakšnotu. Brauciens garš, iespaidīgs, bet izturējām.

Vienpadsmitā diena - 8.18 esam pie slavenajām sāls raktuvēm, lai vieni no pirmajiem šajā dienā dotos pazemē, un priecātos par poļu mākslinieku devumu akmenssāls tēlniecībā, slavenajā pazemes koncertzālē - 135 metru dziļumā noskan mūsu "Mežezers" un tad jau 13.00 esam Volvo un 13.12 sākam pēdējo posmu bez apstāšanās līdz Latvijai, Rīgā iebraucām 8.30 un 1985 km pievarēti.

2006.gads
J.K.

Jānis Kļaviņš, II tenors

Serbijā, festivāla centrs

Serbija, fašisma upuru memoriāls

Serbija, fašisma upuru memoriāls

Belgrada, gids dūdo

Serbijas televīzija un Liepiņš

Mājup no Serbijas - Polijā

Kurzemes vējš Rīgas „Dziedoņa” burās

Rīgas vīru koris „Dziedonis” 2006. gadā, atgriežoties Latvijas Universitātes aizgādniecībā, ir atjaunojis Rīgas „Dziedonim” pietāvošu koncertu dzīvi. Kora mākslinieciskais vadītājs, Jāzeps Mediņa Rīgas mūzikas vidusskolas direktors Roberts Liepiņš, kopā ar daudzsološo diriģentu klases studentu Raimonu Poču un ļoti pieredzējušo koncertmeistaru, profesoru Jāni Matuli, ir paveikuši ievērojamu darbu, kas deva iespēju Rīgas „Dziedonim” 2006. gadā kļūt par diplomandu Sinhronās dziedāšanas skatē Rīgā, kā arī sestajā starptautiskajā kamerkoru festivālā Kragujevacā, kas ir senā Serbijas galvas pilsēta un kura līdz pat šodienai saglabā neoficiālu Serbijas mūzikas galvaspilsētas statusu. Festivālā, kas notika laikā no 13. līdz 20. augustam, LU vīru korim „Dziedonis” izdevās plašajai starptautiskā festivāla auditorijai demonstrēt atzīstamu latviešu kora mūzikas sniegumu. Par iegūto atzinību liecina kaut vai fakts, ka no daudzajiem festivāla dalībniekiem tikai Latvijas pārstāvjiem tika dota iespēja ar savas tautas kora mākslu iepazīstināt rajona centra pilsētas Jagodinas mūzikas cienītājus. Nebūtu lieki atzīmēt, ka arī kora dziedātāji ieguva daudz jaunu iespaidu piedaloties festivāla iepazīstināšanas pasākumos - ekskursijās uz Belgradu un 15. gadsimtā kalnos būvētu cietoksni Manasija, kurā patlaban mīt sieviešu klosteris, Kragujevacā tikām iepazīstināti ar iespaidīgo vācu okupantu upuru memoriālu. Piebilstot, ka pirmajā vakarā vietējais kamerkoris demonstrēja pārlicinošu savas tautas likteņu izdziedājumu teatralizētā uzvedumā, bet katru nākošo vakaru varējām baudīt pārējo festivāla dalībnieku priekšnesumus, turklāt dodoties uz festivālu bija iespēja iepazīties ar naksnīgu Budapeštu, bet atpakaļceļā ar Veļičkas (Polijā pie Krakovas) sāls raktuvēm, jāatzīst, ka ieguldītā enerģija gatavojoties festivālam, atgriezās ar uzviju.

Arī šogad LU vīru korim „Dziedonis” iecerētas interesantas tikšanās. Oktobra mēnesī paredzēts viesoties Ukrainas Piekarpātu pilsētu Drogobičas un Užgorodas universitātēs, kur kopā ar minēto universitāšu korim tiks sniegtas plašas latviešu un garīgās mūzikas programmas. Ceļojuma programmā iekļauta arī iepazīšanās ar seno pilsētu Lvovu, kā arī Tatransa Lomņica (pacēlājs 2632 m) apmeklējums Slovākijā.

Kā tas tagad pieņemts, ceļotāji ir ieinteresēti piemeklēt labu ceļa vēju. Un kur gan tas it labāks kā Kurzemē. Šis tad arī ir iemesls LU vīru kora „Dziedonis” garīgās mūzikas koncertiem š.g. 29. septembrī, plkst. 13-30 Kuldīgā, Katrīnas baznīcā un plkst. 17-00 atjaunotajā Usmas baznīcā. Kora dziedātāji un diriģenti būs priecīgi par atsaucību un novēl kurzemniekiem daudz jauku brīžu garīgas kora mūzikas gaisotnē.

Tālvāldis Keivs

Kragujevaca. Pie memoriālā ansambļa nacisma upuriem

Gatavošanās priekšnesumam Jagodinas katedrālē

2007

Mākslinieciskais vadītājs: Roberts Liepiņš, diriģents Raimonds Počs, koncertmeistars Jānis Matulis

Piederība: Latvijas Universitāte

Uzstāšanos skaits gadā/kopā: . 17/1173

<i>Uzstāšanās laiks</i>	<i>Uzstāšanās vieta</i>
03. februāris	Kopkoncerts ar Ogres skol. kori Ogres kultūras namā, balle (10 dz.)
17. februāris	Koncerts „Ave Sol” ar Liepājas „Aijām”, ar „tēju”
10. marts	Kopkoncerts ar Ogres skoj. k .Latviešu biedrības namā Rīgā Amoliņam (12 dz.)
30. marts	Koncerts Priekuļu kultūras namā (Cēsu raj.) (12 dz.)
14. aprīlis	Koru skate LVU aulā (3.vieta vīru koriem) (3 dz.)
13. maijs	Ērģelmūzikas koncerts Vec. Ģertrūdē (6 dz.)
14.jūnijs	Dalība garīgās mūzikas koncertā „Lūgšana Latvijai” Jēkaba katedrālē
16. jūnijs	Dalība dziesmu svētku ieskaņā vīru-sievu koriem Tukumā (16 dz + 4 d.k.)
22. jūnijs	Dalība zāļu vakarā Rīgā, Esplanādes laukumā (6 dz.)
29.septembris	Koncerts Kuldīgas luterāņu baznīcā (12 dz.)
29.septembris	Koncerts Usmas baznīcā (13 dz.)
06. oktobris	Rietumukraina , Truskoveca, kora daļas uzstāšanās krogā „Milenium” (5 dz.)
07. oktobris	Rietumukraina , Dragobiča, koncerts Sv. Trīsvienības baznīcā (12 dz.)
08. oktobris	Rietumukraina , Dragobiča, koncerts Pedagoģiskā institūta zālē (18 dz.)
10. oktobris	Rietumukraina , Užgoroda, koncerts Mūzikas skolas zālē (15 dz.)
18. novembris	Dalība kopkorī pie Brīvības pieminekļa (2 dz.)
01. decembris	Koncerta daļa Ogres kultūras namā (10 dz.)
27. decembris	Kora balle mēģinājumu zālē LU skaitļošanas centrā

**AVE SOL
KONCERTZĀLĒ**
Sestdien, 2007. gada 17. februārī
plkst. 18.00

**KORA MŪZIKAS
KONCERTĀ**

**Liepājas
Sieviešu koris ALJA**

**LU Vīru koris
DZIEDONIS**

**SIEVIEŠU KORA ALJA
PROGRAMMA**

1. Bruno Skulte
Leonīds Breiķis	- Lūgšana
2. Lászlo Halmos	- Jubilate
3. Giuseppe Verdi	- Laudi alla vergine
Maria
4. Eve & Austrija	- Laudamus in Domine
5. Gerd Sorg	- Credo
6. P. Barisons	- Arvien vēl sirds
7. P. Barisons
J. Sudrabkalns	- Melodijas
8. Latviešu tautas dziesma
A. Kontauta apdare	- Mēness ņēma Saules
meitu
9. Selga Mence	- Balta gāja sērdienīte
Tautas dz. vārdi un melodija	
10. Latviešu tautas dziesma
I. Ramiņa apdare	- Aunu, aunu balti
kājas
11. Ilze Arne
Vizma Belševica	- Šonakt skriešu
raganās
12. Latviešu tautas dziesma
O. Grāviņa apdare	- Rozēm kaisu istabiņu

Mākslinieciskā vadītāja **Gunta Vite**
DIRIGENTES
Gunita Riežniece, Sondra Krauze

**LU VĪRU KORA DZIEDONIS
PROGRAMMA**

1. V. Kaminskis
K. Skalbe	- Priedes
2. J. Licītis
Rainis	- Rasa klāja zemes vaigu
3. L. Amoliņš
A. Egļītis	- Neatdziedot
dziedādams
4. Latviešu tautas dziesma
J. Ozoliņa apdare	- Aiz kalniņa dūmi kūp
5. Latviešu tautas dziesma
L. Amoliņa apdare	- Ar vērsti arti gāju
6. Latviešu tautas dziesma
L. Amoliņa apdare	- Kādēļ rozes neziedēja
7. L. Amoliņš
M. Melngalvis	- Vēl ap mani puķes
plosās
8. L. Amoliņš
T. Treicis	- Viegļprātība
9. L. Amoliņš
V. Avotiņš	- Guli, sappo, Saulcerīt

Mākslinieciskais vadītājs **Roberts Liepiņš**
DIRIGENTS **Raimonds Počs**
KONCERTMEISTARS **Jānis Matulis**

Svētā Jēkaba katedrālē
2007. g. 14. jūnijā 16.30
**Garīgās mūzikas koncerts
Lūgšana Latvijai**

1. C. Franks – Prelūdija
Atskaņo: L. Ozola
2. E. Dārziņš – Mūžam zili
3. E. Dārziņš – Pie tēvu zemes dārgās
Atskaņo: v/k "Dziedonis", diriģē R. Liepiņš, R. Počs
4. L. van Bēthovens – Larghetto
Atskaņo: D. Ķezbere
5. A. Stradella – Lūgšana
Atskaņo: M. Krauja-Reine
6. Ž. Masnē – Meditācija
Atskaņo: D. Ķezbere
7. E. Dārziņš – Mātes gars
8. V. Bellīni – Miera eņģelis
Atskaņo: S. Rajā

9. J.S. Bahs – Adagio
Atskaņo: D. Ķezbere
10. J.S. Bahs – Larghetto
Atskaņo: L. Ozola
11. R. Pauls, J. Vaivods – Lauva padebešos
12. J. Vītols – Mežezers
13. E. Dārziņš – Nāc man līdz
Atskaņo: v/k "Dziedonis",
diriģē R. Liepiņš, R. Počs
14. P. Maskanji - Ave Maria
Atskaņo: M. Jenčs
15. J.S. Bahs – Korālis

Lielaucē 2007.gada septembrī

Vīru kora „Dziedonis” brauciena uz Rietumukrainu plānojums	
4.10.2007	Izbraukšana no Rīgas (vakarā)
5.10.2007	Ierašanās un nakšņošana Ļvovā
6.10.2007	Koncerts Ļvovas universitātē
7.10.2007	Garīgās mūzikas koncerts Ļvovā
8.10.2007	Koncerts Dragobičas universitātē
9.10.2007	Ierašanās un nakšņošana Užgorodā
10.10.2007	Koncerts Užgorodas universitātē
11.10.2007	Atpakaļceļš caur Slovākiju
12.10.2007	Atpakaļceļš caur Poliju
13.10.2007	Atgriešanās Rīgā

*Dragobičos (Ukrainas vīru kora
festivāla ietvaros)*

DZIEDOŅA
Koncertu repertuārs Ukrainā
2007.gadā

Motto – *Dziedoņi mēs*
Motto – *Nu atnāca mana reize*

J.Šveicers – Sancta Maria
D.Bortņanskis – Під твою милість
M.Berezovskis – Радуйтеся праведнії
G.R.Poulton – Aura Lee
Ukrainu t.dz. N.Rakova apd. – Ой, дуб – дуба
Dž.Verdi – koris no op. *Ernani*
L.Bēthovens – Himna dabai
R.Vāgners – koris no op. *Tanheizers*
V.Kaminskis – Priedes
L.Amoliņš – Neatdziedot dziedādams
I.Arne – Missa Dolente
V.Kaminskis – Varoņi dzīvo
E.Dārziņš – Mirdzi kā zvaigzne
J.Līcītis – Rasa klāja zemes vaigu
E.Dārziņš – Mūžam zili
J.Vītols Mežezers
J.Lūsēns – Bērna lūgšana
Latviešu t.dz. E.Vīgnēra apd. – Strauja upe
Latviešu t.dz. L.Amoliņa apd. – Kalējs kala debesīs
J.Mediņš – Krāc jūrmalas priedes
P.Barisons – Klusi, tu sirds
L.Amoliņš – Vieglprātība
L.Amoliņš – Guli, sapņo, Saulcerīt
Latviešu t.dz. L.Amoliņa apd. – Kādēļ rozēs neziedēja
Latviešu t.dz. P.Plakida apd. – Tumša nakte
E.Dārziņš – Pie tēvu zemes

Piedevas

A.Jurjāns – Lūk, roze dzied
Liet. t.dz. – Piekalnē kārkli
D.Hristovs – Dziesmu gars
Studentu himna – Gaudeamus igitur

Izdevumu aprēķins. Grupa 34 cilvēki 12 dienas

Nr	Izdevumu raksturs	Uz vienu dalībnieku		Uz grupu		Piez.
		valūtā	Ls	valūtā	Ls	
	Izdevumi 100 Ls apjomā					
1	Autobusa īre 12 d.x 90 Ls		31,76		1080,00	
2	Zaļā karte		1,91		65,00	
3	Naudas maiņas komisija		0,88		30,00	
4	Dalīb. apdrošināš. 12 d.	12x0,28 \$	2,01	114,4 \$	68,34	
5	Degviela		14,00		476,00	
6	Ceļa nodoklis Austrijā (1753 kmx34cilv=59602)		7,71	6241,0 ATS	262,14	
7	Ceļa nodoklis Vācijā (288kmx34cilv=9792)		1,27	146,9 DEM	43,04	
8	4 kempingi 35/2+85 ATS		13,88	11220,0 ATS	471,24	
9	Autobuss kempingā 4x		0,74	600,0 ATS	25,20	
10	Halleina sālsraktuves Zalcb.	180 ATS	7,58	6120,0 ATS	257,04	
11	Brauciens pa Kēlnīzeru	18 DEM	5,27	612,0 DEM	179,18	
12	Insbruka Svarovska muzejs	70 ATS	2,94	2380,0 ATS	99,96	
13	Gerlosa pāreja	30 ATS	1,26	1020,0 ATS	42,84	
14	Krimias ūdenskritumi	15 ATS	0,63	510,0 ATS	21,42	
15	Grosloknera kalnu ceļš	80 ATS	3,36	2720,0 ATS	114,24	
16	Neparedzēti izdevumi	8,07 \$	4,84	274,4 USD	184,36	
	Kopā:		100,00		3400,00	
	Līdzpaņemtā pārtika 2,5 Ls/d		30,00			
	Kā papildus vēlēšanās par papildus apmaksu grupā vai individuāli					
1	Vīnē ekskursijās, kafē	300 ATS	12,60			
2	Zalcburgas cietoksnī kājām	42 ATS	1,76			
3	Mocarta muzeji	95 ATS	3,99			
4	Barchtesgaden Hitlera namiņš	23 DEM	6,74			
5	Minimunde	7 200 ATS	8,40			
	Kopā:		33,49			
	Un tā tālāk, cik sirds vēlas	un	kabata	atļauj		
	(Ia) nu kā, bet būtu vēlams katram kādas 150 doičmarkas paņemt līdz, jo ļoti jau gribēsies kaut ko vairāk					
	Grupas izdevumos paredzētā valūta	degvielai	pārējie izdevumi	Kopā valūta	Kopā latos	piezīm
	LVL	32	1175	1257	1257	
	LTL	400		400	60	
	PLN	1000		1000	140	
	CZK	3750		3750	60	
	USD		389	389	233	
	DEM		759	759	222	
	ATS	4382	30811	35203	1478	
	Kopā				3400	

“Dziedonis” Karpatos

2007. gada 04.10- 12.10

P.s. Polijā un Slovākijā vietējais laiks nav ierēķināts (+1 h)

Datums	Iebrauc plkst.	Izbrauc plkst.	No kurienes, uz kuriem	Ceļa Nr.	No braukt s km	Kopā km	Kopā dienā/ stundas ceļā	Izdevumu saturs	Izdevumi valūtā	Izdevumi Ls
05.04.10.07		19-00	Rīga							
Ceturtdiena	20-15	20-30	Grenctāle	E67	90	90				
	23-00	23-15	Kauņa DEGVIELA Atpūta	E67	185	275				
06.05.10.07	00-30	01-00	Avari-Budzisko (Polijas rob.)	E67	89	364		Guļ busā		
(laiks - 1 st.)	03-00	03-15	Suvalki, augustogv, Belostoka Atpūta	E67	152	516				
Piektdiena	07-15	07-30	Miedzyrzec, Lubjina Atpūta	A19	257	773				
		-	Varšava	E67						
		-	Lubjina	E372						
(laiks + 1 st.)	09-30	10-00	Hrebenne (Ukr.robeža)	E372	143	916				
	11-00		Lvova, <i>piļsēta</i>	E372	64	980	980/16st.	viesnīca		
06.10.07			Lvova, pilsēta, apkārtnē vakarā		~100			viesnīca		
sestdiena			Koncerts Lvovas universitātē							
07.10.07		10-00	Lvova, pilsēta, apkārtnē, <i>promu</i>							
Svētdiena		11-30	Strija	M-06	74	1154				
	12-30		Drogobiča pilsēta, vakarā	A270	33	1187		viesnīca		
			Koncerts Drogobičas universitātē							
08.10.07			Drogobiča, Koncerts Drogobičas universitātē		~20	1207				
pirmdiena			Truskoveca (2 st. ekskursija)	T1413	13					
			Drogobiča,		13			viesnīca		
			Drogobiča							
			Strija	A270						
			Bolehova, Doļina	A270						
			Mežgorje (pauguraine, 930 m pāreja)	A263						
			Sinevira	T0720						
			Sinevira ezera vieta	T0724						
			Mežgorje							
			Husta	A263						
09.10.07		11-00	No Drogobičas - Strija	T-1411	23	1256				
otrdiena										
	14-00	15-00	Mukačeva (iespējama ekskursija)	E50	160	1416				
	16-00		Užgoroda , pilsēta, apkārtnē.	E50	50	1466	233/ 5 st.			
10.10.07			Užgoroda, Koncerts Užgorodas universitātē		20			viesnīca		
trešdiena										
11.10.07		08-00	No Užgorodas							
ceturtdiena	08-10	08-30	Slovākijas robeža (Medyka)	E50	5	1491				
(- 1 st.)	09-45	10-15	Košice (0.5 st. ekskursija)	E50	95	1486				
	11-45		Prešova, Poprada	E50	123	1609				
	12-15	16-30	Tatranska Lomnica pacēl. (2632m)							
		18-00	Ružemberok	E50	93	1703				
	19-15	19-45	Chizne (Pol. robeža)	E77	63	1765				
	22-15		Krakova	E77	99	1864				
12.10.07	0-00		Kielce Atpūta auto 8 st	E77	117	1981	515/16st	Viesnīca?		
piektdiena		08-00	Kielce							
		09-15	Radoma	E77	75	2056				
		11-15	Varšavai (apkārt)	E77	102	2158				
	14-15	14-30	Belostoka Atpūta	E67	194	2314				
(+ 1 st.)	16-30	17-00	Budzisko (Liet. rob.)	E67	152	2556				
	18-30	18-45	Kauņa DEGVIELA Atpūta	E67	89	2645				
	21-30	21-45	Grenctāle (Latv. rob.)	E67	185	2832				
	22-30		Rīga	E.67	90	2922	941/14,5 st			

05.9.2007

Kursivā iespējamie varianti

5.oktobra rītā vīri, sasēdušies ērtā "Volvo" autobusa sēdekļos, pa rokai nolikuši ēdienu un dzērienu somas, mazliet samulsuši par miglaino, bet reizēm saulaino rītu, un būdami neizpratnē par to, kāpēc uz braucienu nav ieradies baritons Jānis N., un pat aizkavējuši savu braucienu par 45 minūtēm, tomēr devās Lietuvas virzienā, īsti nenojauzdami kādi brīnumi tos sagaidīs vēlāk. Samērā agri, līdz pirmajam Daugavas tiltam, tika nogaršotas pirmās ar labu dzērienu piepildītās glāzītes un apēsti pirmie pīrādziņi, lai mazinātos rūgtums par to, ka pats sākums nav iznācis īsti perfekts. Vīrus braucienā pavada kareivīgi noskaņotā LU kultūras dzīves organizatore Edītes kundze, kuras temperaments un šarms labi iederējās mūsu vīru rupjajās un raupjajās sarunās un darbībās.

Bez īpašiem sarežģījumiem tika veikts garš brauciens cauri Lietuvai un Polijai, jo visi dokumenti bija kārtībā. Aiz Volvo loga līgani garām slīdēja rudenīgās ainavas, bet arī rudenīgi ļoti pielijušas, ar lauku darbiem, poļu ciemiem un pilsētām, ļoti varenī izskatījās, ka liels meža zosu bars pacēlās no ziemāju lauka vidus, kurā kā ezers izskatījās pēc lietus sastājies ūdens, līdz pienāca nakts, un sākām meklēt nakts mītni, atbilstoši norunai, ka vajadzīgas gultas un palagi, vēlams arī segas un brokastis. Tas pēc dažiem neveiksmīgiem piebraucieniem arī izdevās, un apmetāmies motelī ap 25 km no Lublinas. Bet komforts visiem neiznāca un ap 8-9 vīri izbaudīja jauko sajūtu, ko nozīmē gulēt istabās uz grīdas, uz matrača vai klubkrēslā, vai vienā gultā ar savējo un savējā biedra pusapskāvienos. Tas viss esot izdevies labi, jo no rīta vīru ģimji, bija gan saburzīti, bet apmierināti noteikti. Arī dārgi šādi prieki nebija, 110 zloti no istabas.

6.oktobris. Galvenais notikums - jātiek ārā no Polijas un jāšķērso Polijas-Ukrainas robeža, pie tam jāsaņem Helmārs, īpaši tāpēc, ka viens baritons jau pazudis, kurš Ļvovā ir jau no agra rīta, un ļoti gaida tikšanos ar mums. Pa ceļam iesākumā traucēja migla, kura izklīda pēc 2 stundām, pēc tam redzama krāšņā Polijas DA un Beskidu augstienes mežastepes ainava, kuru daudz pārveidojis cilvēks, bet vēlāk atstātā un nesakārtotā mežastepe jau Ukrainā. Daļēji šādu ainavu redzējām padomju laika filmā, kurā Bruno Oja tēloja Polijas cīnītāju par socbrīvību un cīnījās pret istajiem Polijas patriotiem pēckara Polijā. Vēsturiski šie rajoni pārdzīvojuši dažādas pārmaiņas, līdzīgi kā Latvijā. Te valdījusi Lielpolijas un Lietuvas kņaziste, Cariskā Krievija, Austroungārija, Čehija, divreiz PSRS, Vācija, katra nesdama savu daļu nelaimju un mazāk labuma.

Robežu šķērsojām 3,5 stundu laikā, (poļi mūs izlaida cauri 20 min.) jo nesapratni radīja mūsu kopējais saraksts, no kura iztrūka viens cilvēks. Robežā redzējām interesantus sadzīves skatus, kuri raksturoja eksporta-importa situāciju starp EU-Ukrainu. Šī diena bija sestdiena, un pa ceļam līdz Ļvovai, vairākas reizes vērojām vietējās kāzu tradīcijas, kā arī R-Ukrainas dabas bagātības, bet daudz bija nesakārtotu un pamestu vietu. Manī, un tiem vīriem, kuri sekoja ainavai, tas radīja rūgtumu, kuru deldēja dzērienu glāžu cilāšana, ar Zolīti, kuru pavada asprātīgi izteicieni - jo tik bagāta zeme, bet aizlaiž savu bagātību pa vējam. Ļvovā centāmies ātri nokļūt līdz galvenajai stacijai, jo tur gaida Orests, mūsu tuvākais draugs Ukrainā, un Helmārs. Viss izdevās, Orests bija, Helmārs ar savu lielo bagāžu arī un ļoti priecīgs, satikdams savējos.

Sākās auto ekskursija pa pilsētu, slavenā Opera, kurā iegājām, ir kopija Vīnes operai, ļoti krāšņs foajē, promenādes spoguļzāle ar kristāla spoguļiem, un centrālās kāpnes marmorā, ļaudis plūst bariem, arī kāzinieki, bet lielā zāle ļoti līdzīga Nacionālā teātra zālei, tur kaut kā nodziedam "Dziedoņi mēs". Pilsēta kopumā skaista, bet nolaista, var just Austroungārijas ietekmi, vāciskumu, piemēram,

akmeņu bruģis, kurš daudzviet izlauzts. Ļoti daudz visādu mazu kiosku ar nekam nederīgiem Turcijas un Eiropas krāmiem. Pilsētas centrā daudz tūristu, poļi, maģāri, vācieši, japāņi, u.c. Aizbraucam skatīties pilsētas panorāmu un paspējam, jo ātri tumst. Tad naksnīgs ceļš līdz Truskavecai, ar dažādu krājumu papildus iepirkšanu.

Trešā diena. Pamodāmies siltā, garīgā semināra kopmītnē istabā, kurā bija 12 guļamvietas, bet tikai viena tualete un viena mazgāšanās izlietne, bet tas nekas, jo brokastis bija labas, tāpat kā trīs citus rītus, griķi, olā apcepta vistas karbonāde, biešu salāti, tomāti, kafija gan pavāja, bet ļoti garšīgs sviests, siers, maize pelēkā un baltā. Paredzēta ekskursija pa Dragobiču, jo organizatori mūsu ierašanos uzņem ļoti atbildīgi, cenšas rādīt visu, kā PSRS laikos, ka veda rādīt visas ievēribas cienīgas lietas, kaut nevajadzēja, īpaši tāpēc, ka bija un mums pēcpusdienā koncerts. Ko tik neapmeklējām, arī tik tiešām jaukas vietas, pilsētas centrs, baznīcas, sāls župi veidojumi, deviņi iekļauti Dragobičas ģērbonī, jo bijuša deviņas sāls vārītavas, sāls župi, nošķelta konusa veidā radīti sāls veidojumi bijusi eksporta prece, dabas muzejs ar izgrieztiem krievu vārdiem uzrakstos, mākslas muzejs? Kāpēc? Visu slaveno ukraiņu Ivana Franko, Mickēviča, Dragobiča piemiņas vietas, ļoti iespaidīgā koka baznīca, kur saglabājušies 13.gs. zīmējumi, kura gribēta nodedzināt, bet dēdzināt gribētāju drīz sabrauca traktors. Pusdienas interesantas, mūzikas skolas ēdnīcā, borščs, bet ļoti plāns, burkāni ar sāli, ķiploki, krējums, siļķe ar kivi šķēli!, varenki, kartupeļi ar mērci un cūkgaļu, kompots bez nekā un maize. Ļoti ātri jātaisās, lai nodziedātu atklāšanas koncertu, grieķu-katoliskajā ukraiņu baznīcā, kas mums izdevās, ļoti laba akustika, attieksme, un gars, kas virmoja pār mums. Pēc tam pieņemšana augstā līmenī baznīcas pagrabstāvā, sarunas, vīns, sarunas, vīns.

Ceturtdā diena. No rīta brīvsolis, jo vadība pie Universitātes vadības vizītē, pēc tam braucam uz Ivana Franko dzimto ciematu, jauks laiks, patīkami, Franko rakstīja ukraiņu valodā, veidoja nācijas pašapziņu, bija pret krievu okupāciju, mazs zēns skolā un licejā labākais mācībās, bet ar kājām gājis no Dragobičas uz ciemu 14km, brīvdienās pie vecākiem. Ciemā gada laikā, lai parādītu prezidentam, izveidota izziņas taka par rakstnieku, lieli kokā izgriezti tēlā par I. Franko dzīvi, dzejoļi, taka cementēta ar akmeņiem, skaists mežs, laba atpūta. Vakarā svarīgs koncerts Dragobičas pedagoģiskajā universitātē, nodziedājām, bet dažas lietas knapi, knapi, "Ernani", pievienojās vietējie vīri ar mācītu profesionālu tvērienu, spēcīgām, skolotām balsīm. Vakarā viņi mums uzsauca vakariņas Truskavecas restorānā un vēl rāda māku dziedāt sekstetā. Ļoti jauki zēni un veči, padzerstījamies un gulēt paši savās gultiņās.

Piektā diena. Atvadas no Truskavecas. Mūsu jaukajām pavarda turētājām, gatavotājam nodziedam "kārklus..." Bet jauks pārsteigums, profesoram Jānim Matulim dzimšanas diena, prof. uzsauc slaveno degvīnu viena litra tilpumā - Maizes asaras=hļibna sļoza, papildus ukraiņu gorilku un viss notiek. Daļa veču nemaz nenojauš ka esam Mukačevā. Apmeklēju tirgu, ļoti laba vieta, sapirkos ukraiņu ēdienus, pilsētā daudz čigānu un klejojošo suņu, bet arī citu tautu, maģāri, rumāņi, slovāki, krievus gandrīz nedzird. Piebraucam pie Palanokas pils, uzcelta vulkāna konusa izskata virsotnē. Mukačevai cauri tek Latoricas upe. Braucot pāri Karpatiem, ļoti interesanti bija redzēt starpkalnu ieleju cilvēku dzīvi - boiki un guculi - Karpatu ukraiņi, bet Aizkarpatos jau doļinci - līdzenuma ukraiņi, ap Ļvovu dzīvo lemki - priekškalnu ukraiņi, bet visi kopā ir rietumukraiņi. Ja R-Ukraina izskatījās nolaista, tad Aizkarpāti ļoti sakopta, apstrādāta zeme, jo 2,5 miljoniem iedzīvotāju zemes ir par maz. Aizkarpatos dzīvo 68% ukraiņu, 2,5% slovāku, 0,7% čigānu, 2,5% ungāru, kuriem

esot brīvas tiesības braukt uz Ungāriju, 12% poļu un ap 30% krievu, kuri sevi sauc par rusini, tātad izcils tautu "katls", bet sadzīvo. Teritorija tiek apdzīvota kopš maģāru gājiena uz Vidusdonavas zemieni, kad tie izstūmuši no savām vietām morāvus un Karpatu slāvu ciltis. 900 gadu laikā gan ungāri, gan čehi, poļi, pārvalda Aizkarpatus. Braucot uz šejieni, gar ceļu varēja redzēt krūmos iesietas tūkstošiem oranžas krāsas lentītes desmitiem km garumā, kas rādītas kā reklāma politiskiem notikumiem Ukrainā, saistībā ar vēlēšanām. Užgorodā mūs sagaida augsti Universitātes cilvēki, kuru vadībā aizbraucam uz viesnīcu, reizē valsts darbinieku kvalifikācijas celšanas kursu centru, restorānu, kurā ēdīsim. Lielākā pilsēta, 120000 iedz., pierobeža, no viesnīcas 500m Slovākija, ekskursija pa pilsētu. Uzzinām satriecošu jaunumu, ka 309 istabā jau divas dienas dzīvo baritonu Jānis, kurš paša spēkiem atbraucis uz Užgorodu, lai mums pievienotos. Pilsētas pastaiga, ļoti nolaistais vērienīgi celtais teātris, Užas upe, tilts, pilsētas centrs, ar čehu apavu ražotāja Batjas bijušajiem veikaliem, sinagoga, universitātes ēkas ar 7 fakultātēm, grieķu katoļu ukraiņu baznīcas ar trīs šķērsām līnijām krustā, pirmo arhibīskapa piemiņas vietas, kuru nogalina ar šprici Maskavā, pasludināts par ticības mocekli. Jau krietni tumsā esam viesnīcā, bet uz sienām aizdomīgi traipi, kādreiz nosisto kukaiņu paliekas.

Piektā diena. Pastaiga un ekskursija un iepirkšanās no rīta. Tirgus! Ielas briesmīgas, vīnogulāju daudz, mazās ielās pat netīras peļķes un dubļi. Vakarā mums koncerts - Mūzikas koledžas zālē, ļoti laba akustika, labi dziedam, bet negaidīti gandrīz nojaucam "Varoņus..", īpaši izdodas ukraiņu dziesmas, trīs reizes atkārtotām dziesmas, "Strauja....", "Kādēļ rozes neziedēja", "Oi, dub duba...". Vakariņas restorānā ar ļoti labu šnabi, arī pašdarinātu vīnu, padziedam, bet kopumā daudziem mūsējiem klepus, iesnas, balsis ciet, jāārstējas. Sestā diena. Jau 11.15 esam Slovākija, universitātes vīri palīdz tikt pāri robežai 45 min. Sākas jauka ekskursija pa Slovākiju, nobraucam liekus 240 km, jo izrādās, ka Augstajos Tatros netiekam pacēlājos, jo tie beiguši darbu. Pa ceļam iznāca redzēt speciālu čigāniem veidotu ciemu ārpus slovāku ciemam, bet skats tur briesmīgs. Apstājāmies Košicē, lielākajā A-Slovākijas pilsētā. Visu dienu baudām atpūtu, dzērienus un Zolīti, baudām Slovākijas dabu, 21.30 esam Duklas pārejā, bet tikai 22.30 izdodas sameklēt Hoteliku, kādā mazā poļu lauku ciemā Malowka, bet sanāk gulēt bez komforta, bet kas tad mums. Septītā diena, It kā bezgalīgs brauciens cauri Polijai, ne visai jaukā laikā, jo pēcpusdienā migla, lietūs, vējš, līdz pusčetros naktī esam Rīgā.

Jānis Kļaviņš, II tenors

Pirms izbraukšanas, Kļaviņš (autors), Keivs un vadītājs, Jāni N. gaidot

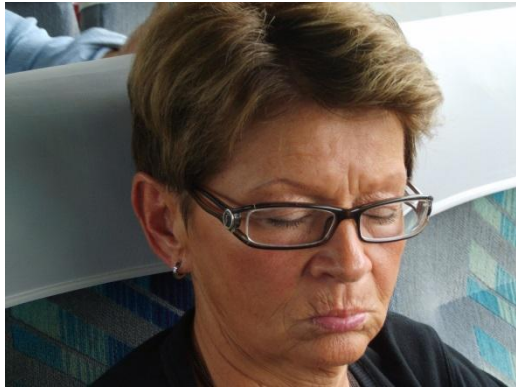
Ceļā

Baznīcā

Jaukās bērņības saulītē

Ceļojums pa Aizkarpatiem

2008

Mākslinieciskais vadītājs: Roberts Liepiņš, diriģents Raimonds Počs, koncertmeistars Jānis Matulis

Piederība: Latvijas Universitāte

Uzstāšanos skaits gadā/kopā: . 15/1188

<i>Uzstāšanās laiks</i>	<i>Uzstāšanās vieta</i>
02. februāris	Dalība koncertā Dobeles k.n. ar Līgu, Vizmu, Gaiziņu Balle (10 dz.)
15. marts	Bulduru tehnikumā, Zemnieku savienības kongresā (6 dz.)
27. marts	Dalība Dziesmu svētku ieskaņu koncertā Arenā Rīga
05. aprīlis	Grupas dalība radio dziesmu karos
12. aprīlis	Dalība koncertā Bauskas k.n. (12 dz.)
03. maijs	Dalība kopkorī „Brīvniekos”, (Bērzkrogs) (14 dz.) Zemnieku nemieru piemiņas akmens.
06. jūnijs	Skate Latviešu biedrības namā (3 dz.)
14. jūnijs	Dalība pasākumā Jēkaba katedrālē (5 dz.)
06. jūlijs	Dalība XXIV Dziesmu svētkos Mežaparka estrādē, atklāšanas koncerts
12. jūlijs	Dalība XXIV Dziesmu svētkos Mežaparka estrādē, noslēguma koncerts
27. septembris	Kopkoncerts ar „Madarām” Auces k.n., balle (8 dz.)
28. oktobris	Dalība kopkorī pie Brīvības pieminekļa Kārlim Zālem
08. novembris	Kopkoncerts ar „Tēvzemi” Šlokenbekas muižā (13 dz.)
17. novembris	Kopkoncerts ar „Tēvzemi” LU aulā, Latvijas 90 g. jubilejai
13. decembris	Dalība „Madaru” jubilejā Ulbrokā, Vecie draugi, balle (6 dz.)

Koncertā piedalās:

Valmieras kultūras centra vīru koris „Imanta”; mākslinieciskā vadītāja Irēna Zelča

Madonas rajona Bērzaunes pagasta vīru koris „Gaiziņš,” mākslinieciskā vadītāja Rīta Briņķe

Cēsu vīru koris „Cēsis”, mākslinieciskā vadītāja Marika Slotina- Brante

Latvijas Universitātes vīru koris „Dziedonis”, mākslinieciskais vadītājs Roberts Liepiņš

Rīgas Latviešu biedrības Nacionālais vīru koris, mākslinieciskais vadītājs Edgars Račevskis, diriģents Dainis Stroža

Rīgas kultūras centra „Mazā ģilde” vīru koris „Frachori”, mākslinieciskais vadītājs Andrejs Mūrnieks

Valmieras kultūras centra pūtēju orķestris „Signāls”, mākslinieciskais vadītājs Jūlijs Cukurs

Programmu vada **Guna Rukšāne,**

Daumants Vasmanis

Programmu kopā lika **Andris Actiņš**

Skanējumu nodrošina **Ojārs Veiss**

Atbalstu sniedza Cēsu rajona padome, Cēsu Zemnieku apvienība, biedrība „IEVA”, „Piebalgas alus”, SIA „Stalbe Agro”, K.s. „Straupes piensaimnieks” .

Zemnieku spēka akmens atklāšana Vidzemē, „Brīvniekos”, Bērzkrogā 2008.gada 3.maijā

- Dievs svētī Latviju
Koncerta programma.
- „Pie tēvu zemes dārgās”, E.Dārziņš, F.Šillers
- „Mūžam zili”, E Dārziņš, K.Skalbe
- „Nāc man līdz”, E.Dārziņš, K.Jēkabsons
- „Latvijā”, A.Jurkāns, Auseklis
- Latviešu karavīru dziesmas, Jānis Ābols
- „Strauja, strauja upe tecēj’”, E.Vīgners, L.t.dz.,
- „Bij’ man vienas rozes dēļ”, L.t.dz., E.Melngailis
- „Lūk, roze zied”, A.Jurjāns, A.Liventāls
- „Aiz kalniņa dūmi kūp,”L.t.dz.,J.Ozoliņš
- „Mūžu mūžos būs dziesma”, V.Kaminskis, I.Ziedonis

Visi pasākuma dalībnieki kopā dzied

„Nevis slinkojot un pūstot”;

„Še, kur līgo”;

„Tev, Latvija” – pirmatskaņojums
I.Blumfelds

„Te, kur ozoli” u.c.

Dziesmu karš, 2008.

Pie karoga

RĪGAS DOME
Latvijas Universitātes Kultūras,
mākslas un izglītības biedrība Juventus

Latvijas Republikas proklamēšanas 90. gadadienai
veltīts koncerts
DZIESMA LATVIJAI

Piedalās:
Latvijas Universitātes vīru koris DZIEDONIS
Rīgas Kultūras un tautas mākslas centra RITUMS
vīru koris TĒVZEME
Jāzepa Mediņa Rīgas Mūzikas vidusskolas
simfoniskais orķestris
Diriģenti: Roberts Liepiņš, Tāļivaldis Gulbis un
Pēteris Plūme

Solists Viesturs Jansons (tenors)

2008. gada 17. novembrī plkst. 17.00
Latvijas Universitātes Lielajā aulā

PROGRAMMA

1. daļa

Gods Dievam augstībā
Jurjānu Andreja mūzika, Lūkas evaņģ., 2. nod., 14. p.

Mūžam zili
Emila Dārziņa mūzika, Kārļa Skalbes vārdi

Rasa klāja zemes vaigu
Jāņa Liciša mūzika, Raiņa vārdi

Lauztās priedes
Pētera Barisona mūzika, Raiņa vārdi

Daugavai
Pētera Barisona mūzika, Viļa Plūdoņa vārdi

Snīga sniegi, putināja
Alfrēda Kalniņa mūzika, Ziedoņa Purva vārdi

Latvieša ticība
Valtera Kaminska mūzika, Leonīda Breikša vārdi

Dainu zeme
Bruno Skultes mūzika, Liliņas Auzas vārdi

Pie Tēvu zemes
Emila Dārziņa mūzika, Ausekļa vārdi

Dzied vīru kori DZIEDONIS un TĒVZEME
Diriģenti: Roberts Liepiņš un Tāļivaldis Gulbis

2. daļa

Ačikops no simfoniskas svītas *Latviju dejās*
Jurjānu Andreja mūzika

Simfoniskais teļojums *Zilais kalns*
Jāzepa Mediņa mūzika

Kantāte *Namaizis Zemgāliešu vīrsaitis* vīru korim un
simfoniskajam orķestrim
Alfrēda Kalniņa mūzika, Māra Siliņa dzeja

Poēma vīru korim un simfoniskajam orķestrim
Varoņi dzīvo
Valtera Kaminska mūzika, Arvida Skalbes dzeja

Diriģents Pēteris Plūme
Solists Viesturs Jansons (tenors)

2009

Mākslinieciskais vadītājs: Roberts Liepiņš, diriģents Raimonds Počs, koncertmeistars Jānis Matulis

Piederība: Latvijas Universitāte

Uzstāšanos skaits gadā/kopā: . 13/1201

<i>Uzstāšanās laiks</i>	<i>Uzstāšanās vieta</i>
01. aprīlis	Dalība kopkoncertā Latviešu biedrības namā Rīgā 1. aprīļa sakarā (5 dz.)
25. aprīlis	Koncerts Tukuma rajona Zemītes kultūras namā (14 dz.), ekskursija pils parkā
08. maijs	85 gadu jubilejas koncerts LVU aulā (20 dz.)
23. maijs	Dalība Dobeles cerīballē Upīša dārzā (5 dz. stiprā pretvējā)
18. jūnijs	Kopkoncerts ar Konventa kori LU aulā (4 dz. atsevišķi.)
13. augusts	Maķedonija , Struga, uzstāšanās viesnīcas „DRIM” dārzā (12 dz., mullas saucienos)
14. augusts	Maķedonija , Vevčani, kalnos, uzstāšanās pareizticīgo Sv. Mikola baznīcā (10 dz.)
16. augusts	Maķedonija , Struga, dalība apbalvošanas ceremonijā viesnīcā „DRIM” (3 dz.)
09. oktobris	Kopkoncerts ar „Tēvzemi” Jāņa baznīcā Rīgā, armijas 90 g. jubilejas sakarā (8 kdz.)
16. oktobris	Līdzdalība (kopā ar „Tēvzemi” un prezidentu) pieminēkļa atjaun.pasākumā Alūksnē (3)
10.novembris	Uzstāšanās LU informātikas institūta 50 gadu jubilejas pasākumā (10 dz.)
12.novembris	Uzstāšanās LU stipendiātu godināšanas pasākumā, piedalās LU vadība (10 dz.)
19.decembris	Koncerts Berģu pansionātā „Ezerkrasti” (12 dz.)

85 gadu jubileja

2009.gada 8.maijā

LU lielajā aulā

LU vīru kora "Dziedonis" 85. gadskārtas jubilejas koncerts.

Kora karogs

© Foto: Toms Grīnbergs, Latvijas Universitātes Preses centrs

MAĶEDONIJA

Mans slavenais vīru koris - Latvijas Universitātes vīru koris "Dziedonis" – pošas braucienam goda viesu statusā uz Maķedoniju, uz Strugas pilsētu pie Ohridas ezera. Iesākumā daži fakti par Maķedoniju.

Maķedonija, manīs vēl neredzēta valsts, kura teorētiski man zināma, bet tagad redzēšu tuvumā, ir Balkānu valsts, bijušās Dienvidslāvijas D-daļas teritorija. Balkānu pussalā valsts aizņem tikai 25 713 km² lielu teritoriju, ko apdzīvo 2,06 miljoni iedzīvotāju. Ar pirmo rādītāju valstij ir 156. vieta pasaulē, ar otro 145. vieta pasaulē (pēc CIA.gov. ziņām) (LV – 64589 km², un 2,2 milj.). Pēc IKP uz vienu iedzīvotāju 9000 dolāri, 110. vieta pasaulē (LV 17 800 dolāri 67. vieta pēc 2008. gada jūlija ziņām). Valsts ir kalnaina, pārsvarā zemi un vidēji augsti kalni, kuru grēdas pieder Stara Planinas un Rodopu kalnu sistēmām, Ohridas ezera ieplaka tektoniskas dabas, atrodas Pelagonijas ieplakā starp Jablonicas kalniem (Šarplaninas masīvs) un Osogovas planinu. Augstākās virsotnes ir pie valsts robežas ar Albāniju, Korabi virsotne – 2764 metri, un 2760 metri. Nozīmīgākās dabas parādības – zemestrīces – 1555., 1904., un 1963. gados galvaspilsēta tika nopostīta šajos procesos, un karsta parādības, tāpēc var redzēt sausas upju gultnes, karsta ieplakas, plaisas un grotas kalnu nogāzēs. Dabas apstākļi – vidējais nokrišņu daudzums apmēram 600 mm gadā, vidējā ziemas temperatūra 0,5 grādi, bet vasaras 25 grādi. Vēl ir divi lieli ezeri, Prespas ezers uz robežas ar Grieķiju, Dojranas ezers, lielākās upes – Vardara, Melnā Drina, Crna, uz kuras uzbūvēti hidroelektrostacijas. Zemes dziļēs tiek atrasti – celtniecības materiāli; marmors, kaļķakmeņi, dolomīti, krīta slāņi, dzelzsrūda, hroma rūda, mangāna rūda, vara rūda, polimetālu rūdas, ir termālie un ārstnieciskie avoti.

Valstī tiek attīstītas šādas saimniecības nozares; - eksotiskākās, bez parastajām nozarēm, kokvilnas audzēšana, tabakas audzēšana, zīdkopība, dārzenkopība, augļkopība; citrusu audzēšana, riekstu audzēšana, mandeļu audzēšana, nacionālā iezīme – saldo piparu audzēšana, rīskopība, aitu un kazu audzēšana un to piena produktu ražošana. Lielākās pilsētas – Skopje vai Skopje – valsts galvaspilsēta, kuru līdzīgās daļas sadala Vardaras upe, vienā krastā albāņu kvartāli, otrā krastā maķedonieši un to etniskie radnieki. Pilsētā ap 100 000 iedzīvotāju, pilsēta pēc pēdējās zemestrīces tika atjaunota pēc japāņu Kento Tangas projekta un ar ANO palīdzību, jo tika sagrauta ap pusi teritorijas, bet atjaunoja 4/5 teritorijas. Prilepa – pilsēta slavena ar klosteri apkārtējos kalnos, ar Tabakas pētniecības institūtu, dzīvo ap 60 000 iedzīvotāju, Kumanovas pilsēta, valsts ziemeļos, kalnrūpniecības pilsēta, ap 50 000 iedzīvotāju, Bitolas (Monastira) pilsēta, ap 80 000 iedzīvotājiem, viena km attālumā no pilsētas senās Heraklejas drupas, arī 1396. gadā celtā mošeja.

Maķedonijai ir bijusi sarežģīta vēsture. No 5. līdz 2. g. s. p. m. ē. (500 -200 gadi) tās teritorija stiepusies līdz pat Egejas jūrai, Grieķijā. Bet bija arī Osmaņu impērijas laiks, pakļautība turkiem no 14. – 20. g. s., bet tauta saglabāja savu ticību – pareizticību. Tomēr daļa tautas tika pievērsta islāmam. Pēc 1913. gada pēc Balkānu kariem, teritoriju sadalīja starp Serbiju, Bulgāriju, Grieķiju.

Šobrīd Maķedonijā dzīvo gan maķedonieši – 64%, albāņi – 25%, turki – 3,9%, serbi, čigāni – 2,7%, aromūni, ap 200 000 liela tauta, kura izkaisīta pa Grieķiju, Maķedoniju un Albāniju. Aromūni kā dienvidu tauta radusies slāviem asimilējoties ar romanizētām illīriešu un

trāķiešu ciltīm, un valodas pamatā ir rumāņu valodas dialekts. Aromūnus ikdienā sauc par Maķedonijas rumāņiem, cincari, kucovlahi tā viņus sauc albāņi. Albānijā viņus sauc par vlehliem.

Maķedoniešu valoda ir dienvidu slāvu valoda, tuvāka bulgāru valodai, tai ir ziemeļu, rietumu, dienvidu dialekti, ir pieci patskaņi, uzsvars tiek likts uz trešās zilbes no beigām. Valodas rakstības pamatā ir kirilica. Valodā ir daudz darbības (laika) vārdu formu, ir arī artikuli, runa ir zilbiska, daudz analītisku vārdu formu. Tautas reliģiskā struktūra – 64% pareizticīgie, 33% islamiķi. Tautas apģērbā galvenās krāsas ir sarkanā, baltā, arī melnā. Maķedonijas karogs ir ļoti savdabīgs. Tā pamatā ir Saules simbols – Verginas Saule – kas ir grieķu simbols no Bizantijas impērijas laikiem. Karoga krāsa ir sarkana ar dzeltenu Saules simbola zīmējumu. Maķedonijas nauda – denars – 60 denari ir viens euro, Skopjē, restorānā pusdienas ar vīnu maksā 5-6 lati. Tāda ir iepriekšējā informācija, kuru atrodu dažās stundās, par valsti uz kuru dosimies ar autobusu, braucot trīs dienas un divas nakts ar nakšņošanu vienā virzienā, ap 2000 km.

09.08. Raiņa bulvāris 29. izbraucam 8.26, jo gaidījām jauno otro basu Mārtiņu, kurš nezināmu iemeslu dēļ neierodas un nav zināms kāpēc. Esot slavenā A.Buiķa dēls, bet mīlot iedzert, iespējams, ka tāds ir pamats, bet ko lai dara, braucam, jo nav iespējams sazināties. Mani dēliņš atveda jau 7.03, atnesa hamburgeru un kafiju, mammu, jau bijām aizveduši uz Austrijas brauciena autobusu. Aija 8.15 jau bija Bauskas Statioilā, parastajā apstāšanās vietā, braucot uz Eiropu. Budes Osis atnesa izbraukuma dāvanu – lielu līku gurķi, divus tomātus, dilles, ļoti garā kātā ķiploku galviņu, un izveidotā kompozīcija izskatītās pēc daikta, kurai bija jāizdomā nosaukums. Raimonds, savukārt, katram uzrakstījis dzejoli ar laba vēlējumiem

Būs brīnumi, ja vien tiem noticēsim,

Būs laime tad, ja pratīsim to dot.

Būs prieks, ja protam citus ielīkšmot.

Un nevajag nemaz tik daudz –

Pavisam maz, pavisam nieku,

Lai mirdzošs mirklis nestu prieku.

Ar šādiem vēlējumiem labs ceļš nodrošināts.

Daži vīri ieradās labi pavadījuši nakts, bet viss labi. Pēdējo reizi Latvijā apstājāties Dinaz benzīna uzpildes stacijā, tikai 2km no robežas, un 9.54 šķērsojam robežu. Laika apstākļi ļoti jauki, pat pārāk silts, LT jau pļauj labību, trīs reizes redzam policiju, bet mūs neaiztiek. Satiksme uz ceļiem samērā intensīva. Kauņā jau esam atpalikuši par vienu stundu no iecerētā grafika. Es sāku savu ģeogrāfa stāstījumus, par visu ko, un vīri atzinīgi to vērtē. 13.38 esam Polijas robežā, sākam naudas tērēšanu. Ieēdam pusdienas, izmantojot līdzņemtos produktus. Pēc 3 stundām 18.45 esam vēl 300 km attālumā no gulēšanas vietas Ržešovā (atlantā Žešova) jo apstājāties atpūsties, Ļubļina 140km, bet Ržešova 300km, nopērkam saldējumu, jo Jānim

tie iet pie sirds. Braucām pa Polijas austrumu trasi, kuru gan vēl vietām remontē, tāpēc braukšana ievēlās. Gala mērķi – hotelī ar divām zvaigznēm –Ēdenē – esam 0.23 minūtēs jaunajā dienā. Nakšņošana jauka, klusums, miers, dušas, bet telpa neliela, un bēdīgi, ka nebūs brokastis, tās gādāsim sev paši. Pa ceļam viens otrs kārtīgi "ieplāva", spēlējam kārtis, bet viss kārtībā. Diezgan dīvaini likās, ka pēdējos 200 km autobuss nemaz nevilka, pat nelielos pacēlumos lēni vilkās, tāpēc arī tik vēlu sākām nakšņot. Mums radās bažas kā vilksim pāri Slovērijas kalniem. Vadītāji arī neko nesaka, viņiem GIP sistēma arī nav tā labākā.

10.09. Hotelī Ēdene normāli pārnakšņojām, paši padzērām kafiju un 9.30 pēc mūsu laika un 8.30 pēc vietējā laika izbraucam uz Slovēriju. Bet buss īsti vairs negrib klausīt, vadītājiem it kā naktī vajadzēja kaut ko darīt, bet nekā. Divreiz apstājāties, jau 11.15. bet Slovērijas nav. Pēc 8km Duklas pāreja, Slovērijas robeža, tas ir 11.30, jāmaksā ceļa nodoklis. Vērojam Slovērijas ainavas, kuras rāda dzīves augšupeju. Kalnu ciematiņos no vienkāršas dzīvojamās un saimniecības ēkas, kuras parasti bija kopā zem viena jumta, izveidotas divstāvu ēkas, bet bez mājdzīvnieku daļas ēkā. Blakus vēl var redzēt, šur tur, vienkāršu dzīvojamo daļu ar vienu vai diviem logiem ielas pusē, tad tālāk sētā saimniecības ēka vai lopu kūts, un tas viss zem viena jumta. Vēl arvien jauks laiks, braucam ar vaļā esošām augšējām lūkām, jo kondicionēšanas iekārta netiek galā, tomēr ir labāk. Kādā no Slovērijas kalnu nogāzēm (ir foto) notiek vienu stundu un 20 minūšu ilgs remonts, pēc Tāļa ziņām 318 metru augstumā, jo viņam līdzī aparatūra ar koordinātu noteikšanu. Tālāk brauciens rit veiksmīgi, buss velk, un laiku nekavējam. Lielā Slovērijas pilsētā Prešovā savdabīgi izveidota enerģijas un siltuma ražošana, jo pilsētas kvartālu katlu mājas izvietotas ielas malā, bet aiz tām sociālisma laika uzceltie nami (kvartāls). Katlu māju piebrauktuves veidotas tā, lai auto transports, kurš ved ogles vai kūdras vai kādu citu cieto kurināmo no ielas uzreiz var piebraukt katlu mājai un ērti izkraut vedamo, savdabīgi, jo citur tā neesmu redzējis. Pilsētas ainava gan izskatās jocīga. 15.24 šķērsojam Ungārijas robežu. Autovadītāji bija izvēlējušies to trasi no Košices uz Ungāriju, kura vairs nešķērso kalnus, un tāpēc brauciens rit normāli. Ungārijas vienmuļā ainava (nebeidzami saulgrīžu un kukurūzas lauki ar vēja aizsargjoslām, kurās aug mežabeles, Kaukāza plūmes un citi jau gandrīz subtropu augi) rada miegu, es arī guļu kādas 2 stundas. Pie Serbijas robežas esam 21.00. mums vajadzēja stāvēt veselu stundu, jo autovadītāji dabūja maksāt par Serbijas ceļu "zaļo karti", kaut bija noformēta EU zaļā karte, bet tā šinī valstī nederot, esot samaksājuši 240EU. Brauciens pa Serbiju jau notiek lielā tumsā, arī braucot cauri Beogradai, Izrādījās, ka apsolītā nakts mītne nav pie galvaspilsētas, bet jau ap 100km tālāk, netālu no Kraguvecas pagrieziena, šo ceļu esam braukuši jau pirms trim gadiem. Ārā spīd pilnīgs mēness (krāšņs skats) , lūkas visu laiku vaļā, silti, pat karsti. Naktī sākās brīnumi ar GIS, jo aizveda garām (kā izrādījās no rīta) vajadzīgajai vietai, vai šoferi nokļūdījās, jo motelis „Starij Hrast” atradās lielās maģistrāles malā. Veicām palielu līkumu pa nakts tumsu pa Serbijas kalnienes ciematiem, pilsētiņām, kapiem, Jagodinas apkārtni, pa kuru braucām iepriekšējā reizē. Šādu iemeslu dēļ tikai 02.30 gulēt, no rīta brokastis būšot. Tā kā tik daudz nobraucām liekus km, rīt šoferi drīkst izbraukt tikai 12.25, bet brokastosim 11.00.

11.08. No rīta kārtīgi apskatāties vietu, kur esam nokļuvuši. Priekšā ēkai aug pussabrucis , bet kādreiz milzīgs ozols, vismaz 8 metri diametrā, kokam viena daļa nolūzusi, bet augošajai daļai palikusi puse no garuma, un tā kā par brīnumu zaļo. Liekas, ka šī koka dēļ ir dots nosaukums motelim – Starij Hrast. Autovadītāju diskos apstāšanās laiks nofiksēts ar 02.23.,

tāpēc izbraucam 12.25, tātad pēc deviņām stundām visu laiku līdz galvaspilsētai Skopjei brauksim pa Dienvidu Morāvas ieleju, līdz lielai pilsētai Nišai, pa labi būs Balkānu kalnu atzars, kur katrai grēdai savs nosaukums, bet pa kreisi Stara Planinas atzars, tāpat ar vietējiem nosaukumiem. Dienvidu virzienā ieleja kļūst aizvien šaurāka, ir pat izbūvēti nelieli un neapgaisoti tuneļi, jo šis ceļš ir ļoti svarīgā trase – Grieķija (Saloniki) – Viduseiropa. Nišā ir ceļa atzarojums Bulgārija, Turcija. Apkārtējo kalnu grēdu augstums līdz 2km, ne vairāk. 14.30 sagaidām krietnu negaisu, ar lietu, zibeņiem, pērkona dārdiem, kuri kalnos skan draudīgāk nekā līdzenumā, seko vairāki negaisi pēc kārtas, arī jau Maķedonijā. Pārsteidza nekoptās ceļa malas, pieturas vietas, nevar pat normāli pačurāt. Maķedonijā iebraucam 16.20, izbraucam 16.55, šoferiem atkal jāmaksā par Maķedonijas zaļo karti, liekas 260EU. Mūs sagaida negaiss, valsts ainavas ir savādākas nekā Serbijā, jo esam Vidusjūras baseinā un Vardaras baseinā, apkārtējo kalnu grēdu augstums līdz 800 metriem, bet tajās ir jau cita augu valsts, subtropu krūmāji, pazīstu akācijas, mežrozes, daudz ziedošu krūmu, kurus nepazīstu. Mūs pavada viens lietus mākonis pēc otra, arī tad, kad šķērsojam Skopji pa nomales galveno ceļu. Redzams bija vesels neprāts, būdas, mašīnas, tirgus uz ielas, kastes, saiņi, atkritumi, taras paliekas, atstātas automašīnas, detaļas, pusbada suņi un čigānu bērni, kuri prasa 1 EU, (J.Bičs)= foto). Maķedonijas dabas ainavas ļoti krāšņas. Krāsaini iežu masīvi, subtropu krūmu un koku ziedi un lapu krāsas, ēku krāsas, lauku ainavas ražas krāsas, pāri visam izslējušies minareti, bet pareizticīgo baznīciņas izskatās piezemētākas (atceramies, Maķedonijā dzīvo 25% albāņu, kuri lielākoties ir islamticīgie). Visi lauki ir apstrādāti, pirmo vietu ieņem kukurūzas sējumi, bet tas ir atkarīgs no vietas atrašanās teritorijā. Es gan, diemžēl, daudzus subtropu augus nepazīstu. Krūmāju pirmais stāvs kā noklāts ar ložņājošo un parazitāgu segu, kura paceļas līdz pat akāciju virsotnei, izskatās kā efejas, apiņi, mežrozū stīgas, bet kopā tas izskatāms necaurejams klājiens. Ceļu malas un brīvas teritorijas gan

krietni piesārņotas. Samērā vareni kalnu ceļi, serpentīns, tilti pāri dziļam aizām, dažviet pie tiltiem piemiņas vietas, domājams saistītas ar otrā pasaules kara notikumiem. Ir arī pamestas ēkas, kuras gan aizņēmuši čigāni, tā vismaz izskatās, jo tad uzreiz šausmīga nesakārtotība ar pusēdušiem, kārniem suņiem ainavā. Pa kalniem bija jābrauc pēdējās trīs stundas, un vēlu naktī esam Strūgā. Kārtējo reizi autovadītājus piemānīja GIS un mūsu pavadone, izlīkumojām pa naksnīgo pilsētu, gandrīz sākām braukt atpakaļ, līdz atradām hoteli Gebal, kas tulkojumā nozīmē – kaija. Viesnīcas iekārtojums mūs apmierināja pilnībā, un ātri aizgājām gulēt, cikādu dziesmu pavadībā, ar sajūtu, ka esam veikuši puspasauli.

12.08. Mums paredzēta iepazīšanās ar slaveno kūrorta pilsētu Ohridu un vēl slavenāko Ohridas ezeru, tāpēc jau apmaksātās brokastis mūs gaidīs 8.30 un izbrauksim 09.00. No rīta mazliet pārsteidza nesakoptā apkārtnē, klaiņojošie suņi, kurus nosaucu par dominiscētiem šakāļiem, un tas, ka kalnos vēl redzami lietus mākoņi, kuri gan mūs neiztraucēja. Noteikti jāpastāsta par maķedoniešu virtuvi, tāpēc brokastu apraksts. Mūs sagaidīja aitas siera – brinzas – gabaliņš, doktora desas šķēle, marmelāde, ļoti garšīga svaiga kukurūzas miltu baltmaize, kuru vienmēr paprasījām papildus, dzērieni, silta augļu tēja (liekas ka mežrozīšu) vai silts piens, kurš kļūva par pamata dzērienu, un arī varējām dabūt papildus krūzi. Dzērienu pasnigšana gan bija savdabīga, neierasta, tos nesa divās parastās tējkannās vai nu alumīnija vai misiņa krāsā, un vienkārši ielēja krūzēs.

Sākot ekskursiju, redzam strauju celtniecības attīstības industriju, gan tāpēc, ka 200m no mūsu hoteļa tiek jaukts nost kādas rūpnīcas korpuss, un pēc reklāmas afišas varam redzēt, ka vietā būs moderna viesnīca, atbilstoši Ohridas ezera statusam. Kā celtniecības nozares uzplaukumu varam minēt samērā daudzo privāto māju celtniecību, tās gan tiek celtas lielas, vismaz trīs stāvi ar pagrabu, un sienas tiek mūrētas no augšas, sākot ar mājas augstāko stāvu. Šī iemesla dēļ var manīt, ka saimnieki jau dzīvo trešajā stāvā, bet otro un pirmo stāvu vēl pabeidz būvēt. Pa logu redzam, ka auto izjaukšanas bizness arī plaukst, nakšņošanas vietu un brīvdienu māju iznomāšana arī, ir pat liela konkurence, jo ceļmalas pilnas ar uzrakstiem – soobi rooms -, arī cilvēku daudz, kuri stāv ceļmalās ar šādiem uzrakstiem rokās, tāpat var redzēt ielas tirgus vietas, kurās pārdod daudz ko. Tomēr daudzās atkritumu kaudzes visādās vietās un nevietās pārsteidza. Uzskatāmi tas bija redzams pat musulmaņu kapsētās, kuras cilvēki nekopj, (skatīt foto). Pa vidu noliktajiem akmeņiem vai darītām plāksnēm, kuri apzīmē kapa vietu, ir siena kaudzes, mēslu kaudzes, ganās mājlopi vai staigā suņi.

Ohridas pilsēta un ezers ir iekļauti UNESCO aizsardzības programmā gan kā kultūrvēstures gan dabas pieminekļi. Kultūrvēstures annālēs pilsēta ierakstīta tāpēc, ka šeit sākusies reāla kirilicas izplatība pasaulē, gan tāpēc ka bija uzcelta senākā universitāte, kura apmācīja studentus pareizticībā un kirilicas rakstībā. Tāpēc Ohridas tūristu takas ved pa Kirila un Metodija piemiņas vietām, jo viņi izveidoja kirilicu, un pa Svētā Klimenta vietām, kurš ieviesa kirilicu reālajā dzīvē. Takas ved gar pieminekļiem, baznīcām, klosteriem, kuri saistīti ar šo slaveno vīru gaitām. No viņu darbības gan pareizticība gan kirilica, kā saka, aizgāja pasaulē. Kā kultūrvēsture ir arī Ohridas vecpilsēta, ar mazām ieliņām, to serpentīniem, pagalmiem, kur izskatās it kā ieliņa vestu pa apakšējo māju jumtiem, gan arī pareizticīgo baznīciņas, tāpēc ka musulmaņi neļāva tās celt augstākas par mošejām (apkārtnē ir uzceltas 365 baznīciņas, kā saka, katrai dienai sava). Otrs faktors bija dabas faktors, Ohridas ezera tīrība un tā ūdeņu unikālā dzīvība – ezera forele, zuši, un ūdeņu tīrība, neticama, pat līdz 30 metriem dziļumā. Ezera forelei esot zelta statuss, to zvejo vai ķer tikai speciāli sagatavoti cilvēki, un lomu par zeltu pārdod Eiropas tirgū. Tāpat zinātnieki izbrīnīti par Ohridas zušu iespējām, pēc nārsta Sargasu jūrā, jaunajām zivīm atgriezties Adrijas jūrā, nokļūt līdz Melnās Drinas upei un pa to Ohridas ezerā.

Ohridas augstākā klintī karalis Marko uzcēla cietoksni, reizē kā maķedoniešu cietoksni, reizē kā pilsētu ar universitāti, reizē kā svētāko baznīcu Maķedonijā, Svētā Klimenta baznīcu. Turki gan centās šīs baznīcas nojaukt, arī šo svētāko (skatīt foto), jo šī baznīca uzcelta uz Klimenta pīšļiem. Universitātē, kura darbojās no 8 g.s. mūsu ērā, studēja Klimenta studenti, kuri pēc tam aizgāja pasaulē ar pareizticību uz lūpām. Restaurētajā Svētā Klimenta baznīcā ir dziedājis pirms 5 gadiem Karņēra, jo baznīcai ir izcila akustika, kaut tā nav liela, ka jau visas baznīcas, jo turki neļāva tādām būt. Saglabājušies arī svētā pīšļi, kuri turku represiju laikā tikuši slēpti pa visu Ohridas apkārtni vai pat Maķedoniju. Tagad tie redzami baznīcas pagrabstāvā zem grīdas, ar spoguļu palīdzību tiek rādītas ejas un pīšļi zem grīdas. Universitātes vietā redzamas kolonas grieķu stilā, atbilstoši senās Grieķijas stilam. Pēc pastaigas pa šīm svētajām un slavenajām vietām mums ir brīvais laiks, lai iepazītu šodienas Ohridu, un lai sāktu tērēt denarus (Maķedonijas valūtu), kuri gan vēl jāsadabūn. Pastaiga pa Ohridu notiek daudz fotografējot, jo vienkārši ir interesanti, kaut vai krāšņais valsts karogs, kurš plīvo daudzās vietās, gan pieminētās ieliņas, gan galvenā tirdzniecības iela ar marmora plāksnēm, kuras ir ļoti izteismīgas pēc nelielas lietusgāzes, gan senā arhitektūra, kurai blakus mūsdienu

celtnes, gan albāņu konservatīvisma apģērbā, gan sadzīvē, kur vīrs ir galvenais, gan slāvu liberālisms, kad sievietes puskailas sauļojas pašā Ohridas ezera krastā uz soliņiem vai uz ietvju paceltajām apmalēm, gan tirgus savdabīgās ainas, un pāri visai pilsētai minarets ar mullas dziesmu, kura gan ierakstīta radiotehnikā, bet kuras laikā gan neviens nemetās uz ceļa lūgšanā.

Maķedonijas denars, ko tas nozīmē? Vienkārši to, ka mums būs tūkstošiem šīs naudiņas. 61 denars maksā 1 euro, tātad 70 santīmi jeb 0,7 Ls. Sākām domāt par euro naudiņas pārdošanu, sametām katrs par 150 euro, iegājām Skopjes Investbanka filiālē, un 9210 dināri rokā. Bankas operators paprasīja man personas dokumentu, iedevu LU darba apliecību ar savu bildi un viss kārtībā. Katram mums (Andulis, Zirnītis, man) sanāca 3000 denari. Sākām pastaigu pa Ohridu. Protams, jānobauda kafija, auksts ūdens, kas katram izmaksā 180 naudiņas, tātad 3 euro. Pēc atpūtas ieraudzījām blakām nacionālo vīnu veikalu, tieši kas mums vajadzīgs, un sapirkām vīnus. Tālāk ceļš ved uz tirgu, pa ceļam dzirdam dziedājumu no minareta, bet neviens nelūdzās. Tirgū cenas demokrātiskas; tomātu kg – 20 denari, arbūzu kg 60 denari, daudz medus, riekstu, olīvas dažādos veidos un marinādēs, smaržas!!, bet parādās arī turku spožie sīkumi u.c. pārējās pasaules, īpaši Ķīnas nieki. Pēc pastaigas, ejam atpakaļ uz autobusu, lai brauktu uz Strugu pusdienās. Vērojot Ohridas piekrasti un cilvēku dzīvi, turību, neliela parasta laiva un dārga jūras ātrgaitas laiva un citus kritērijus, veicam nelielu līkumu un izejam pa pilsētas nomali, kur tā pati nesakārtotība, bet blakus sakārtots privāts zemes gabals. Kādas tad bija pusdienas? Svaiga, garšīga baltmaize, salāti, etiķa un eļļas mērci, zupa – aitas gaļa ar dārzeņiem un kartupeļiem, otrais ēdiens, harčo līdzīgs ēdiens – bieza zupa, salātu mērce ar liellopu gaļu, ļoti sulīgu un labi izvārītu, ar ceptiem kartupeļiem, kuri iejaukti iekšā mērcē, tīrs avota ūdens. Vislabākā un interesantākā bija tā mērce, kurā viss bija salikts iekšā. Pēc pusdienām mums brīvais laiks, citi iet pa pilsētas veikaliem, citi izmēģina ezera ūdens veldzi.

Vakarā visi apmeklējam (gandrīz visi) kazahu koncertu, kuru mākslinieki, kā vēlāk izrādījās, saņēma festivāla galvenās balvas. Kazahi rādīja tautas un modernās deju mākslas šovu, ar dziesmām, tērpi ļoti krāšņi, no modernās dejas palika atmiņā in/ jaņ deja ar attiecīgiem tērpiem. Koncerts notika liela hoteļa Dream (kurš ir arī festivāla sponsors) pagalmā, parkā, uz āra skatuves, kur arī mēs dziedāsim, pretī būs galdiņi ar ēdājiem un dzērājiem, kas iedalīti trīs grupās; pirmā bez ēšanas un dzeršanas un tikai klausās koncertu, otrā grupa, kura klausās un iedzer kādu dzērienu un sēž citā vietā, un trešā grupa, kuras dalībnieki dara visu, iedzer, ēd, uzpīpē, mazāk klausās, tie ir vēl atsevišķās vietās. Varēja vērot šādu ainu, jo es biju otrajā grupā, jaunu zēnu grupa zem nojumes bija pasūtījusi uz iesma ceptu jēru, un pats šefpavārs baltos cimdos nāca to viesiem sadalīt, protams, uz galda bija arī citi labumi. Šie jaunie cilvēki šad un tad arī atbalstīja kazahu māksliniekus ar izsaučieniem un aplausiem. Tālās zemes pārstāvji veiksmīgi beidza savu koncertu un mēs devāmies uz savu hoteli, lai dotos uz Ohridu un piedalītos nakts braucienā ar kuģi pa ezeru (nupat dzirdējām pa radio ziņām, ka Ohridas ezerā nogrimis kuģis ar bulgāru tūristiem, jo esot pārlūzis un strauji nogrimis – 07.09.). Sēdējām gan uz kuģa klāja, jo bija skaistas, naksnīgas debesis, gan iekšienē, kur varējām parunāties ar citiem festivāla dalībniekiem. Kopā ar mums tuvumā bija rumāņi, krievi, kazahs, poļu dāmas, kuras bija atvedušas savas meitenes dziedāt, ar viņām sanāca sirsnīgas sarunas par dzīvi. Uz kuģa rakija un vīns bija paredzēti bez maksas, bet rakija ātri vien

izbeidzās, vēlāk varēja iegādāties brendiju – 50 gramu par 1Ls 20 santīmi – tāpēc runas mums izdevās. Atgriešanās no Ohridas, no jaukā brauciena bija jau 03.30.

13.08. No rīta kā parasti brokastis, un mums brīvs laiks līdz pusdienām, 14.00, vakarā būs koncerts pieminētajā hoteļa Dream parkā. Ejam peldēties, pastaiga ar iepirkšanos pa Strugu. Manas pastaigas bija veiksmīgas, jo pie dāvanām tika mazbērni un dēls. Pēc pusdienām mums izsludināts mēģinājums, bet parkā to nevar izdarīt, jo vēl nekas nav sagatavots (klaviers, soli, mikrofoni), tāpēc dziedam hoteļa konferenču zālē, kurā notiek arī citi festivāla pasākumi, tāpēc laiks ir ierobežots. Tālim fotoaparātā būs mūsu koncerta reklāmas afiša, pavisam vienkārša – хорок из Пира - . Uz skatuves paši sanesam solus no parka, kurus liek ēdājiem, mums vajadzīgas trīs rindas, bet par sintezatoru, mikrofoniem, gaismām vēl neko nezina, bet viss būšot. 20.00 izbrauksim uz koncertu. Esam gatavi koncertam, arī sintezators ir, mikrofoni ir, gaismas arī, bet milzīgi spiež acīs. Koncerta laikā gaļas cepšanas dūmi spiežas virsū, otrajiem basiem tieši rīklēs un degunos, ka tie vairs netiek galā ar Ernani dziedāšanu. Pēc katras dziesmas ir nelieli aplausi. Koncertu izvilkām uz 40 minūtēm, vai skatītāji kaut ko saprata, nezina, bet mūsu pavadone Velta sacīja, ka labāk būtu jestrāks repertuārs, vairāk šova, bet tas nav mūsu profils. Mēs esam izskatījušies pārāk nopietni un repertuārs nogurdinošs, bet savu izdarījām. Mājās izrādījās, ka auto vadītāji jau krietni pārtērējuši finanses un tagad jāsamet kolekte, atdevu 50 euro.

14.08. No rīta debesis klāja mākoņi, tāpēc neaizgājām rīta peldē uz ezeru, kas ir ļoti uzmundrinošs pasākums, arī dabiski skaists, ezers, rīta saule, klusums, neviena cilvēka ezerā, daži iet pa ielu savās darīšanās, dabas skaņas un smaržas. Gatavojamies izbraukt uz Vevčani ciematu, kur pareizticīgo baznīcā paredzēts dienas koncerts. Pa ceļam skaidri var redzēt cilvēku sadalīšanos pēc bagātības, kura izpaužas māju lielumā. Vevčani ciemā mūs sagaida „pareizticīgo patriarhālās draudzes mācītājs”, bet ciems arī esot īsteni patriarhāls īsteni pareizticīgo ciems. Mums uz atvadām iedeva pat ciema „naudas” paraugus. Mācītājs izrādījās ļoti jauks vīrs, saprot mākslu, pats ļoti labi dzied, ir akadēmiski muzikāli izglītots, viņa darbistaba baznīcā bez problēmām kļūst par mūsu ģērbtuvu, pacienā mūs rakiju (Matulis Jānis – pati labākā kādu esmu jebkad baudījis). Mums neliels mēģinājums ap 40 minūtēm un 11.00 sākas koncerts. Cilvēku maz, jo darba diena, bet visi vajadzīgie ir klāt, ciema vadība, draudzes vadoņi, mēs dziedam tikai a kapella, bet akustika laba un liekas, ka mums izdodas. Esam paspējuši apskatīt arī baznīciņu, ļoti daudz ikonu un fresku, faktiski apgleznots viss. Lielo fresku gleznojis tēvs, īsts gleznotājs, bet citas freskas pabeidzis viņa dēls, kurš bijis autodidakts, ko var manīt, bet gleznojis līdz pašiem griestiem un kupola iekšpusē arī. Mēs katrs varam nolikt kādas ikonas priekšā sveci un lūgties, ko arī darām. Koncerta laikā pats mācītājs sāk mums aplaudēt, kas skaitās liels sasniegums, pēc koncerta nelielas svinīgas uzrunas un dāvanu apmaiņas. Pēc koncerta mācītāja pavadībā ejam pastaigā līdz svētajiem avotiem, jāuzkāpj pa kalnu nogāzēm līdz 700 metru augstumam, kur no klinšu pakājes izplūst daudzi avoti ar garšīgu un dziedinošu ūdeni, arī mēs tiem ļaujamies. Gājiens bija interesants, pie avotiem pat nodziedam, redzam antīkas ar ūdeni darbināmas dzirnavas, kurās vēl tagad var malt graudus, bet avotu ūdens ciemā kalpo arī kā dabiskas ledusskapis. Visu laiku mazliet smidzina, bet tas netraucē baudīt Vevčanus. Pēc pusdienām paredzēts izbraukt pavisam tuvu Albānijas robežai uz Radoždas pilsētiņu, kurā ir robežas pāreja, bet

skatīsim pareizticīgo klinšu baznīcas. Pareizticīgo mūki vai mācītāji, bēgot no turku varmācībām, atrada nepieejamās klinšu sienās grotas vai nišas vai alas, izgreba tās lielākas, un ierīkoja sev patvērumu, un blakus nolika ikonas, altāru. Satiksmi ar ārpusauli uzturēja pa virvju kāpnēm, parasti netālu bija kāds kalnu avots. Tādas vietas atradām pie Radoždas, uzkāpām līdz , liekas, Svētā Andreja baznīcai, par 2 denari uzliku sveci par saviem bērniem un mazbērniem. Nokāpjot no klinšu sienas, satiku savējos pie neliela restorāna, nolēmu izdzer nelielu alus pudeli, 0,33 apjomā, un te noskaidrojās kā vajag darīties ar ārzemniekiem (es tas biju) mazāk attīstītās valstīs. Paņēmu no ledusskapja izvēlēto dzērienu, protams Maķedonijas alu, aiznesu saimniekam, tas uzreiz atrāva pudelīti vaļā, lai man nebūtu atkāpšanās ceļa, uzraksta priekš manis uz papīra, liekas 80 denari, un viss, man tādas vietējās naudas nebija, viena euro arī ne, iedevu 2 euro, un sanāca dārga padzēršanās. Mūsu mazais (Oliņš) jau bija paspējis veikalā atrast alu 1,5 litru plastmasas pudelē par 100 denariem, bet mans dzēriens likās garšīgāks. Lūk tā, sīkums, bet jāmacās visu mūžu! Atgriezāties no skaistā brauciena, laiks kolosāls, ejam peldēties. Vakarā saņēmu ziņas no Latvijas, ka mūsu zemē krietni līst, bet mums Ohridas ezerā tādi jaukumi; - ūdens silts, temperatūra robežās no 18 līdz 22 grādi, atkarībā no diennakts stundas, ļoti tīrs ūdens, dziļš gan – 345 metri, bet tur jau nepeldēsim, un, kā saka Tālis, 700 metri virs jūras līmeņa. Vakariņu apraksts; - piecas šķēles svaiga gurķa, trīs tomātu daivas, svaigi kāposti, etiķa un olīveļļas maisījumā, saldie pipari, cepti (free) kartupeļi, garšīga mērce un ļoti garšīgi putnu gaļas gabaliņi, desertā arbūza gabali.

15.08. Mums visa diena paredzēta atpūtai un privātām nodarbēm. Vakarā paredzēts „galā „ koncerts. No rīta agri (pirms brokastīm) brīnišķīga pelde, pēc tam lēns gājiens uz tirgu. Pērkam riekstus, augļus, olīvas, medu, daudz un vilinoši piedāvājumi, varam pagaršot iecerēto pirkumu pirms to nopērkam, piemēram, olīvas piedāvāja no lielām mucām, liekas 50 litri, dažādās 9 marinādēs un sāļījumā, ir daudz dažādu garšvielu, kuru nozīmi nemaz nezinu. Aizgājām arī uz sīkumu un rūpniecības preču nodaļu, un atkal, čigāns gandrīz piespieda nopirkt džinsa bikses Neumaņu Jānim, tās vienkārši uzmetot uz pleca, tātad tās jau pircēja bikses un tagad maksā. Zirniņu Jānis paspēja noreagēt un iztraucēja darījumu. Maniem vīriem tomēr neizdodas naudas tērēšana, par ko viņi jūtas samērā neapmierināti. Man tas veiksmīgi izdevās (redzēs ko domās mājinieki) , atstāju nelielu summu pārtikas iegādei atpakaļ ceļam. Ar Zirniņi esam nosprieduši, ka jāpērk maize, tomāti, ūdens, konfektes, šokolādītes un varbūt vēl kaut kas. Šodienas vakariņās ļoti garšīga liellopu gaļa burvīgā mērcē. Izlasījām „galā „ koncerta programmu, kurā uzstāsies bērnu un jauniešu izpildītāji, solisti un ansambļi (liekas ka pat brīnumbērni), bet mums kaut kā negribas iedziļināties šādas kultūras izpausmēs, tāpēc nolemjam neiet uz koncertu. Mūsu hotelī Gebal albāņu kāzas. Dzirdam mūziku, kura ir vienmuļa, vienkārša, paskatījāties kā norit dejas, tomēr stingra kārtība, praktiski neviens nelieto alkoholu, dejo visi kopā pa apli, pāru dejas nav pieņemtas. Tā mūzikas ieaijāti aizejam gulēt.

16.08.Šodienas mums paredzēta kā dziedāšanas diena, jo jāuzstājas festivāla noslēguma ceremonijā jeb laureātu apbalvošanā. Festivāla oficiālais nosaukums ir „ Lake pearls”- tātad Ezera pērles – Езерски бисери. Rīta agrums aizgāja debešķīgā noskaņojumā Ohridas ezera ūdeņos, pēc tam brokastis, un iepirkšanās braukšanai mājup. Mums ir arī mēģinājums, kurā palabojam skanējumu dziesmām, kuras būs ceremonijas sākumā, vidū un beigās. Pasākums

paredzēts iekštelpās, tanī pašā viesnīcas Dream konferenču zālē, kuru jau pazīstam. Pēc ceremonijas paredzēts kokteiļu vakars ar mazām maizītēm (dineja), bet vakariņas nebūs, jo mūsu Kaijā būšot čigānu kāzas. Cik jauki sanācis, ka divas tradicionālās izdarības pēc kārtas. Pusdienas peldes laikā pamanu ūdenī nelielu čūsku, lai nepieviltos to redzēja arī jaunais maestro Raimonds. Čūskulēns skaisti peldēja ar izslietu trijstūra veida galviņu kādu sešu metru attālumā no mums, liekas, ka uz niedrāja pusi, katrā ziņā uz mūsu pusi nē. Noslēguma ceremonijā faktiski apbalvos bērnu un jaunatnes radošās darbības festivāla uzvarētājus daudzās kategorijās un vecuma grupās. Šis pasākums līdzīgs mūsu Jaunajiem talantiem, bet ar Balkānu valstu akcentu un uzaicinātie vai atbraukušie ciemiņi. Visvairāk balvu dabūja Kazahstānas dalībnieki, arī galveno balvu, zēnu duets. Mēs nodziedājām iespaidīgo Himnu labai iesākumā, divreiz pa apbalvošanas laiku, bet beigās pat nevajadzēja un nebūtu jēgas, balvas visi bija dabūjuši, priecājās, apskāvās, fotografējās, un viss notiek. Tāpat zālē bija sanākuši pārāk daudz ļaužu, mums atkal pārāk karsti savos smokingos, jo zāli 15 minūtēs publika un dalībnieki ātri pieelpoja pilnu, arī ārā silts, kā nekā subtropi. Aizejam uz kokteiļu vakaru, paredzētas mazas maizītes uz iesmiņiem ar ļoti garšīgu gaļu un sieru, rieksti, mandeles, nedaudz augļi, bija dzērieni, kuri ātri beidzās, bet kokteiļus nemanījām. Krievu dalībnieki paklusām savāca dažus šķīvjus ar uzkodām, atrada galdu telpas stūrī, un no līdzī paņemtām plastmasenēm iepildīja sev šņabīti, pa gabalu varēja just. Mēs arī samērā ātri tikām galā ar piedāvājumu un devāmies mājās uz Kaiju, klausīties čigānu kāzu mūziku. Par rītdienas – pirmsdienas – programmu galīga neskaidrība, pat Velta netiek galā.

17.08. 9.00 mums jādodas mājupceļā. Bet tas izdodas tikai pēc stundas, jo sākas starpvalstu nesaskaņas. Mums nezinot, festivāla organizatori paredzējuši koncertu Prilepā, pilsētas

svētkos 21.00 vakarā. Šis fakts mūs pārsteidz, jo Veltas kundzei vajadzēja to noregulēt, bet nekādi sarunas nav izdevušās. Prilepa ir liela pilsēta Maķedonijas dienvidos, tā ir galvenā festivāla līdera dzimtene, un koncerts jau izziņots. Bet mums atpakaļceļa maršruts grafiks arī ir sastādīts, tas vienkārši paliek par dienu garāks, kas mums galīgi neder, jo paliksim bez viesnīcām, pasūtījumiem. Mūsu vadība strikti iebilst par šādu plānojumu, un nolemjam koncertā nepiedalīties. 10.00 izbraucam mājup ceļā bez lielajām pieturām. Apbraucot Ohridu, redzam, ka ceļu kvalitāte var būt pat sliktāka nekā Latvijā, bet galvenie ceļi valstī samērā labi. Tā kvalitāte krasi mainās pilsētu nomalēs, apbraucamajos posmos, vietējās nozīmes ceļos, piemēram, Ohridas apvedceļš, izlikts ar betona plāksnēm, galīgi nelīdzens un vēl ar kārtīgām bedrēm, bet tā kā nav liijs, tad bedres vismaz sausas. Galvenajā ceļā jau kapitālisma iezīmes, gar malām sakopti loģistikas centri, rūpniecības uzņēmumi, notiek privātā celtniecība, viss kārtīgs, vienīgi tā zeme, kura nav interesanta komercijai briesmīgi piemēslota. Varam manīt arī vecā (kleķa būdas) un jauno māju milzīgās atšķirības. Uz slavenu Ohridu tek smirdupītes, bet kā tad pasargās ezeru, ar ceļu arī jau redzētais tīteņaugu klājiens pāri parastajam augājam kā blīvs pārklājs. Varenas dabas ainavas, pabraucot garam Pelistera dabas parkam, ar augstāko virsotni 2600 metri. Pa kalniem vienā stundā un divdesmit minūtēs ir nobraukti tikai 55 km. Redzējām arī čigānu ciemu, skats briesmīgs, lauku ainava pārvērsta izgāztuvē. Starpkalnu ieplakās parādās klasiskās sauso stepju ainavas, tāpēc ka ģeoloģiski Maķedonijas vidienē ir mūsdienu un seno laikmetu karsta parādības. Lauksaimniecībā masveidā parādās tabakas plantācijas, ar kuras audzēšanu un pārstrādi valsts bijusi arī slavēta. Prilepā esot pat tabakas zinātniski pētnieciskais institūts. Prilepā apstājamies uz stundu, lai izpirktu pēdējās naudiņas un nopirktu pārtiku, 13.30 braucam tālāk. Bet diena gadījusi karsta, pāri trīsdesmit grādiem. Varena Maķedonijas kalnienes ainavas, kaļķakmeņu klintis ar marmora slāņiem, baltā krīta slāņi, magmatisko iežu caurrāvumi, dziļas šauras aizas bez ūdenstecēm, izteiksmīgi serpentīni. Pusdienas vidū kādā puspamestā apstāšanās vietā, kur darbojas tikai degvielas stacija un mazs veikaliņš, apēdam līdzīgi iedotās sausās pusdienas, bet temperatūra +32 grādi ēnā. 15.05 nonākam uz autostrādes Grieķija – Eiropa, vēl pēc īsa brauciena 16.20 jau esam uz pazīstamā ceļa pirms Skopjes, bet 17.30 Serbijas robeža, tādejādi ir uzlaboti braukšanas rezultāti n kvalitāte. Pēc 45 minūtēm esam jau Serbijas pusē, un jau tumsā 22.15 esam savā motelī "Starij Hrast" pie milzīgā, bet aplauztā ozola. Kas būtu, ja sniegtu koncertu Prilepā 21.00, vai brauktu skatīties klosteri apkārtnes kalnos?

18.08. No Starij Hrast izbraucam ļoti laicīgi 07.15, jo priekšā garš ceļš līdz Režuvai. Pie Serbijas – Eiropas Savienības robežas esam 12.00 Pa ceļam varējām skatīt Serbijas un Beogradas ikdienas dzīvi rīta cēlienā. Serbi uzsākuši jaunā tilta pār Donavu pie Novisadas vērienīgu uzlabošanu, ir jau arī ko darīt, tilts ir ap 7 km garš. Bet sākām manīt, ka samērā strauji pieaug gaisa temperatūra, un ap 11 ir jau karsts. Īpaši to jūtam sēžot autobusā pie robežas, kas mums prasīja vairāk kā stundu. Beidzot 13.15 esam ungāru zemē. Visi draudzīgi kaut ko apēdam pirmajās pusdienās, auto stāvvietā ar visām ērtībām, jo priekšā 330 km līdz Budapeštai. Pa ceļam pārsteidza plašās smilšērkšķu saudzes ar tālu redzamām dzeltenām un pat nedaudz oranžām ogām, kaut kā tur braucot tas bija paslīdējis garām, bet varbūt ogas nebija vēl tik gatavas un krāsainas. Pa ceļam jau aiz Budapeštas, kuru apbraucām pa milzīgo loka ceļu, varējām konstatēt kā aizbraukt uz slavenu Formulas I apli. Atļaujāmies arī miega varai, jo ceļš pa Ungārijas stepi to veicina, pat lielāka krāsainība dabā nespēj šai varai

pretoties, un esam jau pa šiem ceļiem braukuši pirms nedēļas. Slovākijas pilsētā Košicē vēl apstājamies, jo vadītājiem vajadzīga valūta, mēs vēl iepērkamies, un tad jau pa krēslu un tumsu esam izbraukuši valstij cauri, arī pa kalniem pāri, kaut šoferi brauc negaidīti riskanti, bet buss iet labi. Ar īpašu meklēšanu sameklējam jauno nakšņošanas vietu, hoteli Orions, izrādās, ka Ēdenē nebūsim, un 23.20 esam pie vietas. Kopumā ceļš šodien bija garš, karsts, garlaicīgs un daudz svīdām. Daļai no mums iedod VIP numuru, kas paredzēts 9 personām, ar virtuvi, salonu, kurā gan būs diviem vīriem vienā stūra dīvanā, bet milzīgā, jāpārgul, bet ar to var tikt galā, bet duša un tualete gan ir tikai viena uz visiem, bet viss kārtībā, ja varam tikt pie dušas.

19.08. no rīta redzam, ka hotelis Orions ir pašā pilsētas malā, pa logu redzam lauku saimniecības ar mājlopiem, bet hoteļa pagalmā milzīgs balts limuzīns kā uz kāzām. Par brokastīm gan tiek iekasēta papildus samaksa 15 zloti, bet esam apmierināti, kaut gan tam tā nevajadzēja būt. Galvenais esam solīdi paēduši un jau naktī būsim Rīgā. Polija saaugusi pilna ar Kanādas zeltslotiņu, plaši lauki pilni ar šo krāšņo nezāli, bet viņa ir pie mums arī, bet turp ceļā šis augs vēl neziedēja, tāpēc nebija tik plaši redzams. Polijas dienvidu daļa un pierobeža ir tomēr augstākā ekonomiskā līmenī nekā pārējā valsts daļa. Piemēram, palielā lauku ciemā – Kamenā – notiek plaši ceļa rekonstrukcijas darbi, viss uzbūvēts pēc Eiropas standartiem,

mājas un ēkas sakoptas, ļaudis vairs tik daudz neizmanto zemi ražošanai, bet veido zālāju, stāda puķes un dekoratīvos krūmus, katrs savu mājas priekšdārzu, kurā vēl pirms gadiem pieciem auga kāposti vai kukurūza, pārvērš nelielā mākslas darbā. Gar ceļa malām noteiktās vietās glīti sakrauti atkritumu maisi, un tie nav saplēsti un izārdīti. Visur saliktas skaidri redzamas ceļa zīmes un informācijas stendi. Bet tā tas izskatījās Polijas dienvidos, tālāk jau redzama mums zināmā Polija. 17.15 (pēc mūsu laika 16.15) esam 500 attālumā no Rīgas. Lomžā auto vadītāji pieved mūs ļoti normālai apstāšanās vietai ar visu servisu, ieskaitot ļoti labu ēdināšanu. 21.00 paredzēts būt pie Polijas – Lietuvas robežas, un tad pēc sešām stundām būsim Rīgā. Ak, bezgalīgā Polija, cik Tu tomēr esi plaša. Nu tad viss.

Jānis Kļaviņš.

2010

Mākslinieciskais vadītājs: Roberts Liepiņš, diriģents Raimonds Počs, koncertmeistars Jānis Matulis

Piederība: Latvijas Universitāte

Uzstāšanos skaits gadā/kopā: . 9/1210

<i>Uzstāšanās laiks</i>	<i>Uzstāšanās vieta</i>
23. janvāris	Kopkoncerts Tīrzā (7 v.dz, 2 j.k.dz.)
06. marts	Kopkoncerts ar „Silvītu” Kalsnavā, balle (12 dz.)
10. aprīlis	Koncerts Berģu kultūras namā (12 dz.)
07. maijs	Dalība koncertā „Ziemeļblāzmas” kultrūras namā (6 dz.)
15. maijs	Koncerts Limbažu k.n. (15 dz.)
05. jūnijā	Dalība Latgales dziesmu svētkos Daugavpilī (15 dz.)
06. novembris	Kopkoncerts ar „Silvītu” Kalsnavā, balle (15 dz.)
04. decembris	Kopkoncerts Dobeles k.n. ar „Vizmas”, „Rīga”, „Tēvzeme”, „Brocēni”, vēl 2 k. (6 dz.)
18. decembris	Kopkoncerts Priekulu skolā pie Cēsīm ar balli (12 dz.)

SVEICINĀTI, GOD. DIRIĢENT
LĒPIŅ UN KORIS, DZIEDONIS!

ESAM BIŽUSĀ DIRIĢENĀ MAESTRO
JMANĀ KOKARA DZIMTĀS PUSES IEDZĪVOTĀJ,
TĀ SAKOT, NOVADNĪEKĪ.
NESEN, DAR SPĪTI LIĒLAĶĀM AUKSTUMĀ,
AIZBRAUCĀM UZ TIRZU, KUR NOTĪKA
JŪSU KONCERTS. BIŽĀM NO TIĒM NEDAU-
DAĶĒM, KURI NENOBIŽĀS NO PATĪESĀM
DAMATĪBĀ SĀLA, UN ESAM BANDARĪTI
PAR TO, KA AIZKĻUVĀM TUR.
MŪMS PATĪESS PRIEKSS, KA DZĪRDĒĶĀM
JŪSU KOĻĒKTĪVA SNĪEGUMU, TĀPATĪ PRIEKSS,
KA JUTĀM ATBILDĪBU SKATĪTĀJĀM
PRIEKŠĀJ NESKATOTĪES, CIK MŪSU IRĪ.
DAŽKĀRĒ NĀKĀS REDZĒT UN JĀTUST
NĪEVĀJŪŠU ATTĪERSMĪ PREĪ SKATĪTĀJĀM
TIKĀI TĀPĒC, KA TĀS ATRODĀS PĀR-
SĪMĪS KIĻOMETRUS NO METROPOLĒS.

NEKĀ TIRZMALIETES. TĀCU VĪRĒJA BRĪNUMS,
KA VIŠPĀR SPĒJ SAVĀRT KORĪ. TĀS NESĀU-
BĪŅI TĀLAB, KA TUR IR TĀDA VADĪTĀJA.
(MĒS DOMĀJAM KULTŪRAS NAMA DIREKTORI)
TIRZMALIESI AR VIŅU VAR IET KAUT
ĒLĒ RĀCĒNUS STĀDĪT - VIENALGA
IŽAUGS, TIK ĢAIŠĀ UN STĪRRA VIŅA IR.
VĒLREIZ PĀLDĪES ŽUMS, JAUNĀTAM
DIRĪGENTAM UN KOLEKTĪVAM! SAĢLABĪ-
FIET TO ĶPAŠŅŅ, KAS PIEMĪT ŽŪSU
KORĪM. ĢAĪDĪŠĪM ATĶAL, KĀD ATĪBRAUKĪET.
UN ATĶERĪETĪES, KA ĢĪNĀMĀ MĒRĀ ŽŪS
NESĀT MŪSĪJAS ŽĒĢU UN MĒS TO ĶĀTŪ-
TĀM, LAI ARI ESĀM TĀLĀ VIDZEMĒ.

LŪDZĀM ATVAĪNOT, ŽŅ NEĢĪVĀM
PRECĪZU ADRESĪ, TĀCU ĶERU, KA
SAŅVENĪET.

DĀĪĒSĀ ĶĪENĀ

KĀLVĪNU ĢĪMĒNE
ĢULBENĒ

Dziesmu draugi, k. un. kaimiņu ģimene.

Kad mēģinājuma starplaiķā mūsu mākslinieciskais vadītājs Roberts Liepiņš nolēma Jūse Sirds vēstījumu, būdi telpā bija klusums, jo gaisā vizmoja patiesa labestība.

Jāatzīst, ka sen nebijām ko nebūt tik jauku piedzīvojuši. Paldus Jums par sagādāto jauko pārdzīvojumu!

Jūse piemērs liecina, un tas mūcē, ka mūsu tautā vēl ir saglabājušies drēseliski skaidri cilvēki, kuriem svarīgas ir arī gara vērtības, īpaši ja tās saņemamas ar zināmu piepūli. Jūse atziņība stiprina pārliecību, ka ieguldītāis darbs nepretuēra apguvē mūsu veltīgs un tas dod stimulu turpmākam darbam snieguma pieveidošanā.

Attiecībā uz Jūse novērojumu par Jūze, var pieņemt, ka Jūze patiesi ir īpaša vieta, kur drēsele vienmēr var gavitēt.

Vēlot Jums labu veselību
arīle kora "Dziedonis" vadītāja
un dziedātāju vārdā

v. u. "Dziedonis" prezidents

/ Paraksts/

Imants Miķelsons

Pie Jums ar neparastu lūgumu griežas Latvijas Universitātes vīru koris „Dziedonis”.

Lietas būtība sekojoša. Š. g. 23. janvārī vīru koris tika uzaicināts piedalīties dziesmotā pasākumā Tirzas kultūras namā. Neskatoties uz pieklājīgo salu koris Tirzā ieradās un pasākums notika.

Bet izrādās, ka no Gulbenes puses (iespējams no Gulbenes) uz pasākumu bija ieradusies arī Kalniņu ģimene, kas šķita apmierināta ar kora sniegumu un šajā sakarā sūtīja korim vēstuli ar izjustiem atzinības vārdiem.

Problēma apstākļi, ka vēstulei nebija ne turp, ne atpakaļ adreses. Un tā pa dažādiem likumotiem ceļiem ar Latvijas pasta un labu cilvēku gādību vēstule nonāca līdz nolasīšanai kora priekšā. Šeit būtu piebilstams, ka šajos laikos kādam izteikt atzinību ir neparasta parādība. Ir jāatzīst, ka vēstules nolasīšana kora dziedātājiem sagādāja tiešām patīkamu brīdi. Koris nolēma nosūtīt atbildes vēstuli, t.i. apstiprinājumu, ka Kalniņu ģimenes vēstījums „Dziedoni” tiešām sasniedzis. Bet, kā jau minēts, nav atpakaļ adreses.

Augstāk minētā sakarā lūdzam Jūsu palīdzību atrast šo Kalniņu ģimeni. Tas varētu būt izdarāms, ja avīzē ieliktu nelielu sludinājumu, ka redakcijā ir vīru kora „Dziedonis” vēstule, kā atbilde uz viņu vēstuli. Kora vīri uzskata, ka tas būtu patīkams notikums gan sūtītājiem, gan saņēmējiem, gan redakcijai.

Ar cieņu un cerībām uz izpalīdzēšanu

Pielikumā: Vēstule Kalniņu ģimenei.

v.k. „Dziedonis” vīri

Mūsu adrese:

Vīru koris „Dziedonis”

Raiņa bulvārī Nr. 19,

Rīga, LV1586, Latvija

2011

Mākslinieciskais vadītājs: Roberts Liepiņš, diriģents Raimonds Počs, koncertmeistars Jānis Matulis

Piederība: Latvijas Universitāte

Uzstāšanos skaits gadā/kopā: . 13/1223

<i>Uzstāšanās laiks</i>	<i>Uzstāšanās vieta</i>
15. janvāris	Dalība kopkorī Ķīpsalā (5 dz.)
12. februāris	Kopkoncerts Carnikavas k.n. ar „Undīnēm”, VEF vīriem, balle (13 dz.)
19. marts	Kopkoncerts Ogres k.n. L. Amoliņam, Ogres j.k., j.k. Grīva, v.gr. MIK-8, balle (9 dz.)
25. marts	Kopkoncerts Pētera baznīcā Rīgā, genocīda upuru piemiņai
09. aprīlis	LU aulā skate (3 dz.)
09. aprīlī	Kopkoncerts Latv. b-bas Baltajā zālē – L. Amoliņa autorkoncerts (7 dz.)
21. maijs	Kopkoncerts Tīrzas k.n. 100 gadu, ar balli un salūtu (10 dz.)
14. jūnijs	Uzstāšanās Bauskas luterāņu baznīcā (10 dz.)
15. oktobris	Kopkoncerts „Ave Sol” zālē ar „Vizmām” un „Silvitu”, balle (12 dz.)
25. novembris	Lietuva , Kauņas Dižā Vičauta universitātes aulā (18 dz.) ar balli
26. novembrī	Lietuva , Viļņa, Mākslas akadēmijas aulā, kopā ar lietuviešu „Sakalas” (16 dz.)
29. novembrī	Rīgas Doma baznīcā, Imanta Kokara bērēs (3 dz.)
29. decembris	LU mazajā aulā, koncerts darbiniekiem (12 dz.)

*Leona
Amoliņa
autorkoncerts*

*“No dvēseles,
no mirkļa
svelmes...”*

*2011. gada
19. martā
pulksten 18
Ogres kultūras centra
Mazajā zālē*

Vokālā grupa **“Mik-8”**
vadītāja Baiba Klepere
koncertmeistars Antonijs Klepers

“Ir tāda nakts” – Karola Vojtila vārdi, atdzejojusi
Dagnija Dreika (pirmatskaņojums)
“Pavasara rīts” – Māra Čaklā vārdi (pirmatskaņojums)
“Vakarsaules kantrī” – Māra Čaklā vārdi

Jauktais koris **“Grīva”**
diriģentes Maija Amoliņa, Evita Konuša
koncertmeistare Sarmīte Reneslāce

“Trejas zvaigznes” – Raiņa vārdi (pirmatskaņojums)
“Cerība” – Andreja Eglīša vārdi
“Padziedi man” – Māra Čaklā vārdi
“Es savā dziesmā” – Antona Bārdas vārdi
“Balts buķelis peld pa jūru” – latviešu tautas rotaļdziesma
Leona Amoliņa apdarē

Ugāles tautas nama vokālais ansamblis **“Post scriptum”**
vadītāja Rasma Petmane

“Ave Maria”
“Lūdzošā uguns” – Māra Čaklā vārdi
“Lietutiņš” – Olgas Lisovskas vārdi

soliste **Antra Bigača**
koncertmeistars Jānis Matulis
Rečitātīvs un ārija no piemīņas mesas “Dvēseļu atgriešanās”
– Anda Līce

Latvijas Universitātes vīru koris **“Dziedonis”**
galvenais diriģents Roberts Liepiņš
diriģents Raimonds Počs

“Nāc šajā rītā uzvarētā” – Knuta Skujenieka vārdi
“Roze” – Friča Bārdas vārdi
“Neatdziedot dziedādams” – Andreja Eglīša vārdi
“Sapņu vējš” – Jāzepa Osmaņa vārdi (pirmatskaņojums)
“Ar vērsīti arti gāju” – latviešu tautas dziesma Leona Amoliņa
apdarē
“Kādēļ rozes neziedēja” - latviešu tautas dziesma Leona
Amoliņa apdarē, koncertmeistars Jānis Matulis
Poēma “Pidrīķis un Katrīna” - Vizmas Belševicas vārdi,
soliste Antra Bigača, koncertmeistars Jānis Matulis
“Vieglprātība” – Tālvalža Treiča vārdi
“Guli, sapņo, Saulcerīte” – Viktora Avotiņa vārdi,
koncertmeistars Jānis Matulis

Programmu vada **Ligita Zadvinska**

Koncerts Kauņā

Koncerts Kauņā

Lietuvā, Kauņā 2011

Koncerts Viļņā

II dalis

1. *Aš mylējau tave*

Kompozitorius Jurijs Kalcas (1956, Lietuva).
Žodžių autorius Alfonsas Maldonis (1929 – 2007).

2. *Ave Maris Stella*

Kompozitorius Jurijs Kalcas.

3. *Kodēl rozēs nežydējo*

(Kādēl rozēs neziedēja) Latvių liaudies daina,
aranžuota Leono Amuolinio (1937).

*Visos rozēs sode žydi,
Vien tik mano ne.
Ar todēl jos nežydējo,
Kad kareivis augau?*

4. *Tamsi naktis, žalia žolē*

(„Tumsa nakte, zaļa zālē“) Latvių liaudies daina,
aranžuota Pēterio Plakido (1947).

*Tamsi naktis, žalia žolē, laukan leidau žirgužēlī.
Migla, migla, gausi rasa, dingo man žirgelis.
Nukrinta migla, nukrinta rasa, aš atrandu žirgužēlī.*

5. *Agnus Dei*

Kompozitorius Zoržas Bizē.

6. *Himnas gamtai*

Kompozitorius Liudvigas Van Bethovenas.

7. *Piligrimų choras iš operos*

„Tanhoizeris“

Kompozitorius Richardas Vagneris.

8. *Plėšikų choras iš operos „Ernani“*

Kompozitorius Džiuzepē Verdis.

Latvijos universiteto vyrų choras „DZIEDONIS“ ([dzieduonis], *lie.* dainininkas) susikūrė 1924 m. 1990-iais buvo atkurtas choro bendradarbiavimas su universitetu – *Dzieduonis* tapo LU Fizikos ir matematikos fakulteto choru. Tai vienas iš seniausių tradicijas turinčių Latvijos universiteto chorų. Dabar universitete jų veikia net 11!

Didžiąją dalį *Dzieduonio* atliekamų kūrinių sudaro latvių kompozitorių kūryba, Vakarų Europos ir rusų klasikų kūrinių interpretacijos. Choro repertuare yra 544 originalios dainos, dainuojamos net 21 kalba, harmonizuotos liaudies dainos, kantatos, oratorijos, chorai iš operų, religinės giesmės.

Chorų konkursuose nuo 1948 m. iki 1993 m. *Dzieduonis* 11 kartų užėmė prizines vietas. Jis yra laimėjęs ir tarptautinių konkursų bei festivalių apdovanojimų. Žymiausias jų – 1977 m. tarptautiniame chorų konkurse Goricijoje laimėta triguba pergalė už polifoninį dainavimą, liaudies dainų atlikimą ir bendrąjį įvertinimą. Garso plokštelėse ir CD choras yra įrašęs per 60 kūrinių.

Nuo 2003 m. chorui vadovauja Robertas Liepinis, dirigentai – Kasparas Freimanis ir Raimondas Počas.

<http://www.kultura.lv/kori/rigasdziedonis@inbox.lv>
Tel. +371 29395562

Koncerto organizatoriai:
Kauno latvių draugija „Daugava“ ir
VDU PMDF Letonikos centras
K. Donelaičio g. 52-505, Kaunas, Lietuva
Tel. (+370 37) 327840,
http://www.pmdf.vdu.lt/page_548.html

Latvijos universiteto vyrų choras

DZIEDONIS

Meno vadovas ir dirigentas
Robertas Liepinis

Dirigentas
Raimondas Počas

Koncertmeisteris
Janis Matulis

Vytauto Didžiojo universiteto
Didžioji Aula
(Gimnazijos g. 7, Kaunas)
2011 11 25

I dalis

1. *Amžiais mėlyni* (Mūžam žili)

Kompozitorius Emilis Darzinis (1875 – 1910).
Žodžių autorius Karlis Skalbē (1879 – 1945).

*Amžiais mėlyni Latvijos kalnai,
Amžiais nenurimsta Latvijos beržai,
Amžiais aidi kanklēs Latvijos kalnais.
Amžiais baltos versmēs Dauguvos,
Seną sakmę rašo ant akmens uolos.
Amžiais nenurims Dauguvos tēkmē,
Amžiais nenutis diāvryių šlovē!*

Diriguoja Robertas Liepinis.

2. *Salve Regina*

Kompozitorius Sesaras Alechandras Karijas
(César Alejandro Carrillo, 1957, Venesuela).

3. *Agnus Dei* (2011)

Kompozitorius Raimondas Počas.

Diriguoja autorius – Raimondas Počas.

4. *Kai naktis* (Kad naktis)

Kompozitorius Edgaras Samtas (1909 – 1942).
Žodžių autorius Janis Rainis (1865 – 1929).

*Lakštingala gražiausiai gieda,
Kai naktis.
Atskleidžia laimē puikų žiedą,
Kai naktis.
Jei ilgtiesi – išeiki vienas,
Kai naktis.
Tegul nežino to nė vienas –
Tik naktis. (Vertė K. Korsakas)*

5. *Svajonių vėjas* (Sapņu vējš)

Kompozitorius Leonas Amuolinis (1937).
Žodžių autorius Jazepas Osmanis (1932).

Kas smilgas pievoj žadina?

– *Gaivusis ryto vėjas.*

Kas ilgēsį sužadina?

– *Tai vėjas, gesinąs šesėlius.*

Vėjas, plazdenantis būres!

Vėjas, kurs sparnais svajonę neš!

6. *Paskolink, dangau* (Aizdod debess)

1-oji giesmė iš kantatos „Ugnies sargyba“.
Giesmė skirta latvių kareiviams, abiejuose pasauliniuose karuose kovojusiems už Latvijos nepriklausomybę.

Kompozitorius Erikas Ešenvaldas (1977).
Pagal Andrejaus Eglyčio (1912-2006) poeziją.

*Paskolink, dangau, man savo svajonę,
Paskolink man savo dainą, drauge,
Girdžių garsus, bet žodžių nežinau,
Ir blaškos siela, kol meilės dar nepažinau.*

7. *Laisvė* (Brīvība)

Baigiamoji giesmė iš kantatos „Ugnies sargyba“.

Kompozitorius Erikas Ešenvaldas (1977).
Pagal Andrejaus Eglyčio (1912-2006) poeziją.

*Laisve, kuo gi tu vardu?
Gal slepia ji nusvirdama dangaus gelė?
Gal ji gelmių ugnies liežuviui žino?
Gal jis įpintas į skerdynių vainikus,
Kurios iš staubo surakinti pirštai pina?
Laisve, laisve, kuo gi tu vardu?
Tu – kraujyje ir šviesoje didinga!
Kai prie savęs tu sūmus kritusius glaudai,
Mums tavo vardas – Meilė.
Laisve! Laisve! Laisve!*

8. *Ateik šį rytą nugalėtą*

(Nāc šajā rītā uzvarētā)

Kompozitorius Leonas Amuolinis (1937).
Žodžių autorius Knutas Skujeniekas (1936).

Skiriama 1991 m. Rygos barikadų gynėjams atminti.

*Eikš, pasėdėk prie laužo,
Šiandien dainos duona mums atstos.
Nuožmiosios nevilties sukaustyti į mūrą,
Visi kaip mūras ir į šventą kovą stos.
Pakelki galvą išdidžiai –
Ten virš galvų aukštai plevėna –
Baltu brūkšnių pražyduis tyla,
Raudonas tarsi kraujas aidi mūsų šūkis.
Ateik šį rytą nugalėtą,
Ateik į talką užgesinti laužo,
Ateik į talką nugalėt!*

9. *Miegok, sapnuok, Saulceryte*

(Guli, sapno, Saulcerītē)
Kompozitorius Leonas Amuolinis (1937).
Žodžių autorius Viktoras Avuotinis (1947).

Saulcerytė („saule“ – *lie.* saulė, „ceriba“ – *lie.* viltis)
– žymaus latvių poeto Janio Rainio dramos „Aukso žirgas“ herojė.

*Miegok, sapnuok, mieloji Saulceryte,
Šiame pasaulyje kiekvienas bus kvailys,
Jei tik tave nors kartą aplankys.*

Koncertmeisteris Janis Matulis.

Dievkalpojumu vada LELB arhibīskaps Jānis Vanags

Muzicē:

Arvids Klišāns (mežrags), Guntis Kuzma (klarnete),
Ilona Meija (flauta), Juris Švolkovskis (vijole)
Dace Zālīte (čells)

Solisti:

Laima Ledīna (soprāns), Ieva Parša (mecosoprāns)

Ēģelnieki:

Kristīne Adamaite, Larisa Bulava, Tālvāldis Deksnis,
Roberts Hansons, Vita Kalnciema

Rīgas kamerkoris AVE SOL – esošie un bijušie dziedātāji
Mākslinieciskais vadītājs Uldis Kokars, diriģents Einārs Verro

Latvijas Radio koris

Mākslinieciskais vadītājs Sigvards Kļava

Valsts Akadēmiskā kora LATVIJA vīru grupa

Mākslinieciskais vadītājs Māris Sirmāis

Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas mācību koris

Diriģents Mārtiņš Klišāns

Rīgas Doma kora skolas meiteņu koris

Mākslinieciskā vadītāja Aira Birziņa

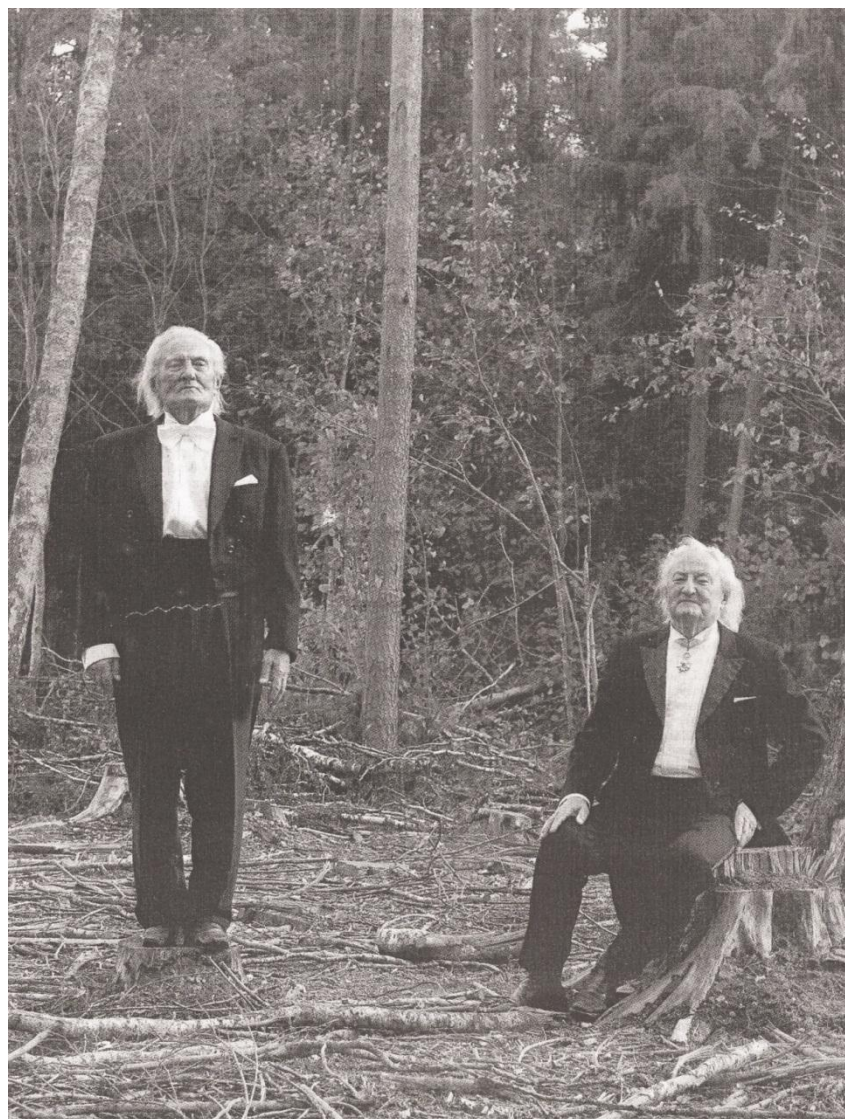
Vīru koris DZIEDONIS (Rīga)

Mākslinieciskais vadītājs Roberts Liepiņš

Imants Kokars

1921. gada 16. augusts – 2011. gada 24. novembris

Imantu izvadot

2012

Mākslinieciskais vadītājs: Roberts Liepiņš, diriģents Raimonds Počs, koncertmeistars Jānis Matulis

Piederība: Latvijas Universitāte

Uzstāšanos skaits gadā/kopā: . 14/1237

<i>Uzstāšanās laiks</i>	<i>Uzstāšanās vieta</i>
11. februāris	Koncerts J. Mediņa m.sk. zālē (12dz., 80 klaus.)
01. marts	Kopkoncerts ar „Ave Sol” Latviešu biedrībā (11dz., 150 klaus.)
14. aprīlis	Kopkoncerts Priekuļu klubā (9 dz., 75 klaus.) ar balli
19. maijs	Kopkoncerts Ulbrokas klubā (8 dz., 55 klaus.) ar „Laumām” un „Madarām”, ar balli
02. jūnijs	Vīru un sievu koru salidojums „Meņģeļos” pie Ērgļiem (21 dz.)
15. jūnijs	Igaunija , koncerts Jõgeva kultūras namā (9 dz., 120 klaus.)
16. jūnijs	Igaunija , Tartu, Ziemeļvalstu vīru koru salidojums, daļība kopkoncertā
26. augusts	Koncerts Salacgrīvā, Lielsalacas baznīcā (15 dz., 50 klaus) pēc nometnes „Kosīšos”
11.oktobrī	Dalība kopkoncertā Latviešu biedrībā –A .Eglītīm 100; „Ave Sol”, „Ausmas” (5/160)
27.oktobrī	Polija , Varšava, Polijas mūzikas akadēmijas zālē. Konkursā (4 dz. 160 klaus.)
27.Oktobrī	Polija , Varšava, Polijas armijas baznīcā pēc dievkalpojuma (7 dz.,. 45 klaus.)
28.oktobrī	Polija , Varšava, Polijas mūzikas akad. zālē. Konk.noslēgumā (2 dz.,. 160 klaus.)
11. novembrī	Dalība koppasākumā ar Tēvzemi Sudrabkalniņā, Rīgā (7 dz., ~1000 klaus.)
1. decembris	Priekuļu kultūras namā. Kopkoncerts un balle ar Laumām (8 dz., 250 klaus.)

Männerchor Altenhagen

Egon Wind
Zirkelstr. 18
33729 Bielefeld
Telefon: 0521 / 391015
eg.wind@t-online.de

Sehr geehrter Herr Egon Wind,

Liebe Sängerfreunde!

Dieses Jahr feiert ihr euer 50-jähriges Bestehen und es ist uns eine große Freude und Ehre dazu zu gratulieren!

Die Freundschaft mit unserem Chor begann vor 35 Jahren – in einer Zeit, da Europa durch den Eisernen Vorhang geteilt war und nach sowjetischer Ideologie der Sowjetbürger und der Westdeutsche nichts gemeinsam haben konnten. Mit heutiger Sicht der Dinge können wir immer noch euren Mut, aber auch euer organisatorisches Geschick bewundern, einen Chor aus dem kommunistischen Reich bei euch aufzunehmen.

Die Reise über die innerdeutsche Grenze war damals für uns ein Kulturschock, für viele – die erste und einzige Möglichkeit, mit eigenen Augen eine freie Gesellschaft zu erleben und Deutsche persönlich kennenzulernen. Auch euer Gegenbesuch war für viele in der Sowjetunion eine Überraschung - und für manchen Linientreuen eine gar nicht so angenehme. Aber eines wussten wir schon alle damals – jeder Mensch braucht die Musik, unabhängig von Herkunft und politischen Systemen.

Heute dürfen wir uns alle über die gravierenden Umwälzungen in Europa freuen, über den Fall der Mauer, die Wiedervereinigung Deutschlands und auch über die Wiederkehr Lettlands in den Kreis der europäischen Nationen. Dies alles ist in diesen Jahren geschehen – während unseres Lebens. Und hätten wir damals so etwas laut gesagt, alle hätten nur ungläubig die Köpfe geschüttelt ...

Aber heute freut uns vor allem, dass trotz der vielen Änderungen in der Welt und nach all den Jahren nicht nur die Chöre weiter bestehen, dass aber auch viele damals geschlossene Freundschaften und Kontakte weiter bestehen. Und wir sind davon überzeugt, dass sie auch in Zukunft bestehen!

Darum senden wir unsere Grüße und besten Wünsche an eure heutigen und ehemaligen Dirigenten, an eure aktiven und ehemalige Sänger. Wir wünschen dem Chor zum 50-jährigen Beständigkeit und noch ein langes Bestehen.

Mit den herzlichsten Grüßen
Männerchor "Dziedonis"
im Frühjahr 2012

Mīlie, senie dziesmu draugi!

Šis gads ir Jūsu kora apaļās pusgadsimta jubilejas gads, un mums ir liels prieks un gods sveikt Jūs un Jūs kori ar šo priecīgo notikumu!

Mūsu koru draudzība aizsākās pirms 35 gadiem – laikā, kad Eiropu divās daļās sadalīja dzelzs priekšgars un saskaņā ar PSRS ideoloģiju padomju pilsonim ar Rietumvācijas iedzīvotāju nevarēja būt nekā kopīga. Ar šodienas acīm raugoties, varam tikai apbrīnot Jūsu kora uzņēmību un organizatorisko varēšanu, jā, arī uzdrīkstēšanos uzaicināt pie sevis ciemos vīru kori no komunistiskās lielvalsts!

Brauciens pāri VDR un VFR robežai mums bija kultūršoks, daudziem – pirmā un pat vienīgā iespēja pabūt mūra otrā pusē, redzēt brīvu cilvēku sabiedrību un iepazīties ar vāciešiem. Arī Jūsu apmeklējums PSRS noteikti daudziem kora dalībniekiem bija pārsteigums – tiesa, ne tajā pozitīvākajā nozīmē. Bet vienu gan mēs visi zinājām – mūzika ir nepieciešama ikvienam cilvēkam, neatkarīgi no valsts politiskās iekārtas, etniskās piederības vai kāda cita parametra.

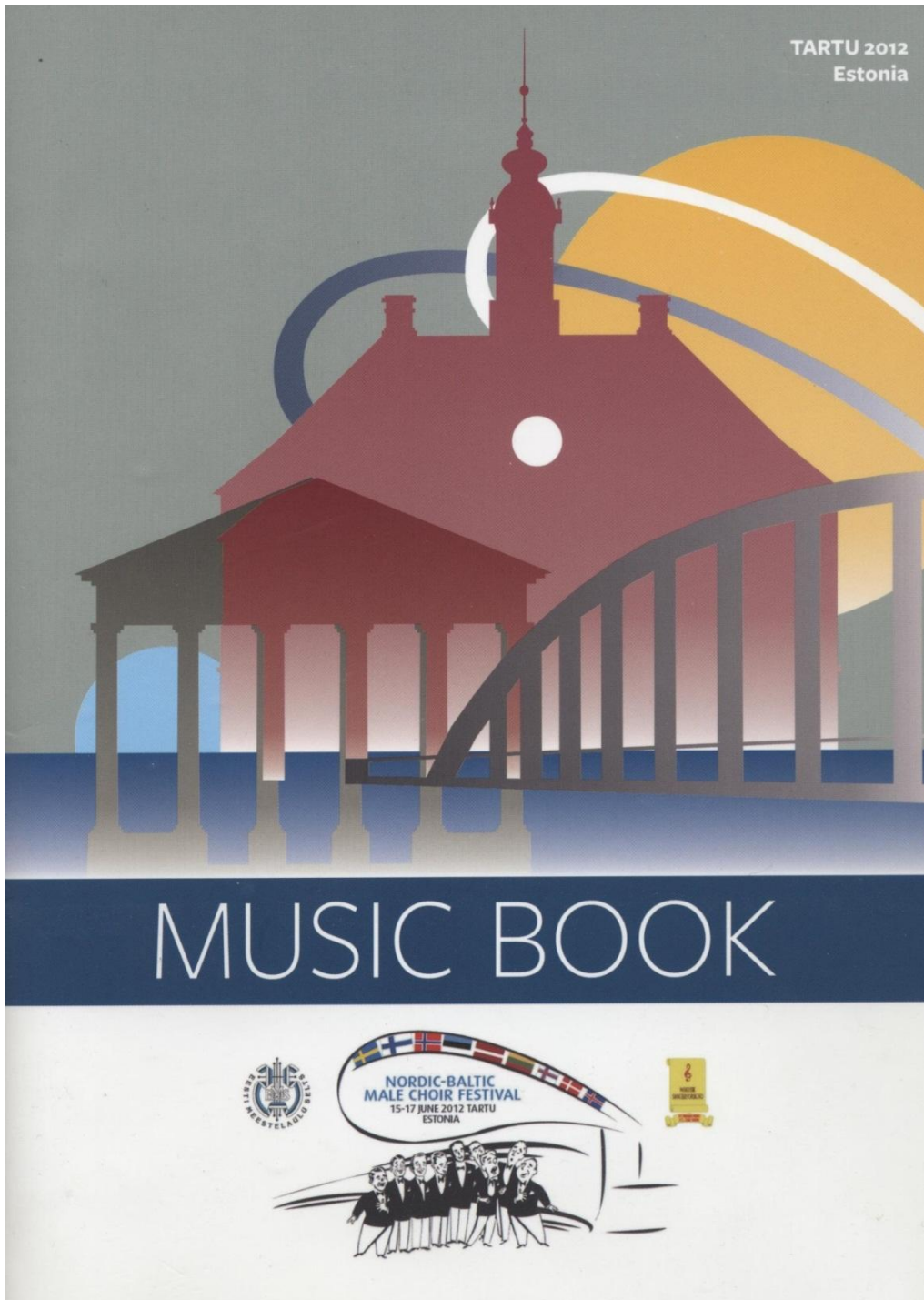
Šodien mēs visi kopīgi varam atskatīties un priecāties par tik gravierende izmaiņām Eiropā, kā Berlīnes mūra krišana un Vācijas atkalapvienošanās, arī mūsu mazās Latvijas valsts atjaunošana un iestāšanās Eiropas Savienībā. Un tas viss ir noticis mūsu dzīves laikā... ja kāds mums to būtu teicis 70-to gadu beigās, mēs noteikti neticīgi šūpotu galvas....

Bet kas priecē visvairāk - visu šo garo laika periodu mūsu kori ir spējuši ne vien turpināt pastāvēt, bet arī uzturēt kontaktu, galvenokārt, individuālu vai ģimeņu draudzību formā. Un mēs esam pārliecināti – šī draudzība turpināsies vēl turpmāk, daudzus gadus!

Tādēļ vēlreiz - sirsnīgi sveicam Jūsu kora diriģentus un dziedātājus - gan aktīvos, gan arī bijušos - kora 50 gadu jubilejā un novēlam turpināt dziesmoto ceļu, nepagurt un neapstāties! Mēs ceram uz atkārtotu tikšanos!

Ar sirsnīgiem sveicieniem,
Vīru koris "Dziedonis"
2012. gada pavasarī

Tartu – 2012

Contents

Mihkel Lüdig	Koit	4
Rudolf Tobias	Nescitis vos	6
Imants Kalniņš	Varoni gaidiet	9
Wilhelm Stenhammar	Sverige	14
Jean Sibelius	Finlandia	16
Giuseppe Verdi	Coro degli schiavi ebrei dall' opera Nabucco	17
Edvard Grieg	Landkjending	20
Gustav Ernesaks	Hakkame mehed minema	25
Raimond Kull	Kodumaa	27
Schedule and Program of the Male Choir Festival Tartu 2012		29
Programs of the Norwegian, Swedish, Finnish and Latvian Choirs		30
Program of the Estonian Choirs		31
Program of the Joint Choirs		32

Tartu, 2012

Varšava – 2012

Established in.
1996

**Choral Society „Lira”
m. Stefan Wasiak
in Warsaw**

02-716 Warszawa, ul. Cieszyńska 8, POLAND

tel./fax+48 22 641 61 57, tel. +48 603 36 16 16

NIP : 521-27-44-280

Regon : 012308875

<http://www.lira.waw.pl>, www.varsoviacantat.pl

e-mail: info@varsoviacantat.pl, mail@lira.waw.pl

Warsaw 5.07.2012

Male Choir DZIEDONIS of University of Latvia
Sesku Street 67-4
Rīga
LV - 1080
LATVIA

Confirmation of qualification for 8th International Warsaw Choir Festival “VARSOVIA CANTAT”

Choral Society LIRA and Concert Agency Melody would like to confirm that your choir has been qualified for 8th International Warsaw Choir Festival “VARSOVIA CANTAT” 26-28.10.2012 in Warsaw (Poland). The choir has been qualified to category B.

Yours Sincerely

Maciej Przerwa

Director of 8th International Warsaw Choir Festival

VARSOVIA CANTAT

*Towarzystwo Śpiewacze „Lira” im. Stefana Wasiaka
w Warszawie*

VIII Warszawski Międzynarodowy
Festiwal Chóralny
Varsovia Cantat

Warszawa, 26–28 października 2012

8th International Warsaw
Choir Festival
Varsovia Cantat

Warsaw, 26th–28th October 2012

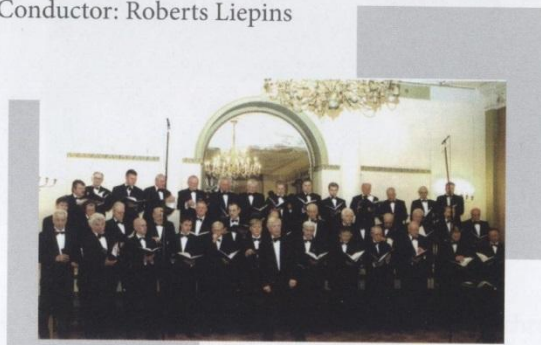
**KATEGORIA B /CATEGORY B
CHÓRY O GŁOSACH RÓWNYCH DOROŚLI
/EQUAL VOICES CHOIRS – ADULTS**

MALE CHOIR DZIEDONIS OF UNIVERSITY OF LATVIA

Riga, Latvia /Łotwa

Dyrygent/Conductor: Roberts Liepins

- a) César Alejandro Carrillo – “Salve Regina”
- b) Ernest Vigners – “Strauja upe tecēj”
- c) Piotr Jańczak – “Kyrie”
- d) Valters Kaminskis – “Priedes”

„Dziedonis”Varšavā.

Ir ceturtdiena, 25.oktobris, jau desmit vakarā, un no Raiņa bulvāra 29, Rīgā, atiet Neoplan autobuss ar „Dziedoņa” vīriem, lai nokļūtu Varšavā, kur vīrus gaida sacensības par kārtējo laureāta nosaukumu. Pirms piecpadsmiņ minūtēm pie kora dziedāšanas telpām, priecīgā un nedaudz satrauktā gaisotnē vīri bija ieradušies, lai pieņemtu izaicinājumu atkal pacīnīties ar mums pieejamajiem ieročiem, tas ir, ar mūsu daudz pieredzējušajām balsīm pret līdzīgi noskaņotiem dziedoņiem un to balsīm no Indonēzijas, Maķedonijas.

Sasveicinājušies visi ar visiem, kā tas ir šādā izbraukšanas rituālā, pārmijuši vārdus par laika apstākļiem, izpīpējuši cigaretes, tie, kas to vēl aizvien dara, bet pamazām paliek mazākumā, runājot par dienas notikumiem, saliekam savas mantas busā, un pēc Imanta rīkojuma, sēdot jau iepriekš plānotās vietās, vīri apmierināti konstatē, ka vienai daļai, īpaši tai daļai, kuru dzīvsvars ir ap 100 kg, ir atsevišķas „kupejas”, un apmierināti iegrozās, lai pēc iespējas ērtāk pavadītu priekšā esošo nakti. Tiek konstatēts jauns rekords mūsu vēsturē, izbraucam 22.03., kas vēl nav bijis. Pēc brīža jau ir sasniegts jauns rekords, pirmais Rīgas tilts ir pārbraukts, bet nav izlasīta neviena” grāmata”. Lēnām vīri sadalās pa Zoles komandām, rit vīrišķīgas sarunas par stīķiem, mazajiem un Lielo, par „grāmatām”, kuras netiek lasītas, par sviestmaizēm, zakuskām, kuras paņemtas līdzī, (tika izveidots labākais teiciens šinī sakarā – vai nav grēks apēst tādu zakusku, ja nav lasīta grāmata), par sievietēm un dienas darbiem, bet reibinošā gaisotne no Mangaļu pudelēm kā nerodas tā nerodas. Vīri ir pārsteigti, cik uzticīgi tiek izpildīti mākslinieciskās vadības dotie norādījumi, par ko pašiem liekas izbrīns un reizē prieks, ka arī tā var izdarīt.

Nakts brauciens rit raiti, ar obligātajām zaļajām pieturām, bet bez specifiskajām smaržām un smakām, kuras ietvertu ļaudis citās situācijās, ar pīpētavām, kur atkal tiek pārrunātas lietišķas lietas, skaisti un oriģināli. Rīta pusē jau esam Varšavā, veicam apmēram 1,5 stundu ilgu ekskursiju pa pilsētu, nezinām gan kāpēc, un kāpēc pavisam uz citu pusi nekā vajadzētu, bet vīri to uztver ar labvēlīgu noskaņu, jo nakts ir pagājusi, komforts Neoplānā tomēr labāks nekā komforts Ikarusā. Nonākam Aramisā, mūsu hotelī, kurš kopā ar Portosu un Atosu veido trīs māju kompleksu, kuras agrāk bijušas, kā mums likās, kopuškas, un varam iekārtoties, šoreiz komandā pa trīs. Ir dots iepazīšanās laiks ar apkārtni, mūsu izpratnē ar Ķengaraga apkārtnes līdzinieku, redzam piebraucot arī citus dziedātgrībētājus. Indonēzieši uzreiz vairumā aplāj savas sejas ar aizsargiem, kas mums jauns sarunu temats. Mūsējie būs 8 stāvā, visi vienā stāvā, arī labi. Mums paredzēts ierasties uz konkursa atklāšanu Fr.Šopēna mūzikas augstskolā, kur būs arī galvenā uzstāšanās un arī pusdienas studentu ēdnīcā, un tas nav mazsvarīgi, ka viss svarīgais notiek vienuviet. Vēl paredzēta iepazīšanās ar Varšavas vecpilsētu, kuru kā zinām 1944.gadā pēc sacelšanās iznīcināja gandrīz pilnīgi, bet tagad viss ir sakārtots autentiski (tā saka oficiāli). Vakara mēģinājums biedrības Lira mūzikas skolā notiek labvēlīgā gaisotnē, ar domu, ka varam uzstāties ļoti labi. Šeit tiek dots akcepts arī visām citām uzstāšanās detaļām. Viena no detaļām arī tika noteikta pirmo reizi mūsu vēsturē. To mēs uztvērām stoiciskā mierā un ar sapratni, jo notiek konkurss un visam jābūt augstā līmenī, arī vizuālajam izskatam, izturēšanās veidam, pašpārlicinātībai un citām svarīgām niansēm, lai būtu labākie. Šīs nianse aizsākumi bija veikti Rīgā, kad mums izsniedza jaunās

Ar diplomu

nošu mapes, melnas, spīdīgas, ar oranžu Dziedoņa simboliku uz vāka. Tā kā mākslinieciskā vadība uzskata, un pareizi uzskata, ka atbildīgā koncertā viss repertuārs jāzina no galvas, tad arī liela daļa dziedoņu, gan profesionāļi gan mazāk profesionāļi, to arī izdara, un, protams, domā, ka notis priekšā nevajag, jo viena daļa tāpat tās nelasa. Viss jau būtu labi, bet jauno mapju iekšpuse ir dikti slīdīga, un nav saitītes, aiz kuras notīm aizķerties. Tātad vīri prātīgi spriež, nav ko likt iekšā tādā skaistā bet neparocīgā mapē notis, vēl koncerta laikā, Dievs pas, izslīdēs ārā. Bet noteikts ir, ka visiem rokās jābūt mapēm, jo notika pat treniņi mapju pacelšanā un nolaišanā, un ar mapēm rokās mēs noteikti izskatīsimies muzikāli gudrāki un pārāki. Protams, kā jau vīriem, šādas darbības ar mapēm ļoti labi asociējas ar vīru seksapīlu vai seksa fantāzijām, un dziedoņiem lielākoties nebija iebildumu par šādu treniņu. Tad sākās „prāta vētra”, cits ielika mapē reklāmas bukletu (vienu), cits baltu papīra lapu, cits papīra deguna tīrāmo, lai visi redzētu, ka mapē tomēr ir notis. Koncerta laikā gan tie drosmīgākie nemaz uz notīm neskatījās, tikai uz diriģentu un viņa rokām, kas, protams, ir galvenais. Vai šis stāstiņš palīdzēja mums kļūt par laureātiem, palika noslēpums, jo žūrija neatklāja vērtēšanas sistēmu.

Vakarā vēl viena uzstāšanās vienā koncertā ar igauņu zēniem, Polijas varoņiem veltītā katedrālē, kas noritēja gludi, jo akustika katedrālē bija lieliska.

Nākošā rītā uzzinām, ka būs jāpiedalās noslēguma koncertā ar divām dziesmām, tātad esam uzvarētāju vidū, bet nezinām kādi esam uzvarētāji. Nakts esot pagājusi draudzīgi gan ar latviešu meitenēm, gan ar latviešu, poļu dzērienu pudelēm, daudzām labām dziesmām, kā

nu kuram, bet bez eksciesiem. Atmiņā vēl paliks zviedru galds brokastīs, kas daudzus vīrus patiesi iepriecināja. Pēc galā koncerta pusdienas, turpat, tad uz mājām, bet pa ceļam ļoti svarīga darīšana, naudas tērēšana, munīcijas iegāde un citu lietu iegāde, kā nu kuram, maize, dzeramais ūdens, cepumi vai poļu šņabis. Tad gan, pievienojot attiecīgās promiles naktī uzņemtajām, parādījās simptoms, kuru varētu nosaukt par neiecietību pret citādākiem, īpaši, kad X... prasījās ārā, bet aiz loga Varšavas ātrumtrase, ar daudzu ļaužu pūļiem 0,5 stundā, ieskaitot autovadītājus, problēma tiek atrisināta un atkal miers mājās.

Vīri tomēr ir vīri, tam tā jābūt, mieram jābūt, vienīgi tas sindroms,- bet ko lai dara, mākslinieciskais un fiziskais stress, attālumī līdz mīļoto sieviešu ķermeņiem, tas, ka pārtikai pietrūka broms sastāvdaļu, arī Mangaļu un citas pudeles saturs, tomēr parāva to sindromu ārā.

Un tomēr, agrā rītā atkal esam pie savas mājvietas Raiņa 29, Rīgā, lai kaut kad atkal dotos ceļā. Maestro pat teica, vīri varbūt nākošgad atkal brauksim uz Varšavu.

Jānis Kļaviņš, II tenors

2013

Mākslinieciskais vadītājs: Roberts Liepiņš, diriģents Raimonds Počs, koncertmeistars. Jānis Matulis

Piederība: Latvijas Universitāte

Uzstāšanos skaits gadā/kopā: . 16/1253

<i>Uzstāšanās laiks</i>	<i>Uzstāšanās vieta</i>
2. februāris	Madlienas kultūras nams, balle; kori: „Rīgā”, „Aizkraukle.”, „Madliena”, „Madaras”, Konventa vīru koris (8dz/160)
16.marts	Kopkoncerts Liepājā, Latviešu biedrības zālē ar koriem (5dz+6kdz/280)
13.aprīlis	Kopkoncerts Ilģuciema kultūras namā ar balli (8dz/780)
04.maijs	Kopkoncerts ar Tēvzemi Pētera baznīcā Rīgā (6+5k/250)
18. maijs	Skate Ziemeļblāzmā (3/100)
07.jūlijs	Dalība XXV Dziesmu svētkos Mežaparka estrādē, noslēguma koncerts
16.jūlijs	Uzstāšanās pansionātā (5/50)
03. augusts	Dalība Tīrzmaliešu saietā (12/140)
25. augusts	Koncerts Lielsalacas baznīcā (pēc nometnes) (13/60)
27.septembris	Dalība LU bibliotēkas atklāšanā pēc remonta (2/100)
18.oktobris	Gruzija , Tibilisi, koncerts konservatorijā ar restorānu (17/200)
19.oktobris	Gruzija , Tibilisi, koncerts universitātes zālē (17/20)
20.oktobris	Gruzija , Gori, koncerts 105ūzikas skolā ar restorānu (12/160)
17.novembris	Vecā Ģertrūdes baznīca Rīgā, dalība dievkalpojumā (7/200)
30. novembris	Ulbrokas klubā kopā ar „Domino”, Suntažu un Ulbrokas k., balle (7/150)
14.decembris	Ulbrokas klubā kopā ar „Madarām” (40 g. jub.) balle (7/120)

LU vīru koris „Dziedonis” kopā ar rektoru Mārci Auziņu un mācību prorektoru Andri Kangro.

LU zinātnu prorektors prof. Indriķis Muižnieks (no kreisās), LU rektors prof. Mārcis Auziņš, LU mācību prorektors prof. Andris Kangro un LU Kultūras, Mākslas un Izglītības jaunrades biedrības „Juventus” direktore Edīte Simanoviča.

LU Bibliotēkas veltījums augstskolas jubilejai – izstāde „Pēc sešiem mirkļiem 100 gadi”

Izstāde tapusi gaidot augstskolas 100. jubileju, kas tiks svinēta 2019. gadā – tieši pēc sešiem mirkļiem jeb sešiem gadiem. Izstādē apkopoti unikāli vizuālie materiāli, kas atspoguļo Latvijas Universitātes (LU) Kultūras, Mākslas un Izglītības jaunrades biedrības „Juventus” radošo kolektīvu bagāto un daudzveidīgo mantojumu.

Latvijas lielākā augstskola – Latvijas Universitāte jau kopš tās dibināšanas 1919. gadā centusies ne tikai attīstīt zinātnisko domu, bet arī meklējusi iespējas radoši izpausties dažādos mākslinieciskajos kolektīvos. Pirmo reizi ikvienam interesentam ir iespēja iepazīt un izjust neizsīkstošo radošo vidi, kas dzīvo līdzās akadēmiskajiem sasniegumiem.

Krāšņajā stendu izstādē apmeklētāji var iepazīties ar 19 LU radošo kolektīvu spilgtākajiem vēsturiskajiem mirkļiem. Savukārt virtuālā izstāde sniedz iespēju ielūkoties 24 bijušo un esošo LU māksliniecisko kolektīvu stāstos, kas atspoguļoti 380 vēsturiskos dokumentos. Augstskolas māksliniecisko kolektīvu ikdiena un svētki atdzīvojas vēsturiskās liecībās, uzskatāmi atspoguļojot māksliniecisko izaugsmi un panākumus. Virtuālajā izstādē apkopotas vēstures liecības: fotogrāfijas, afišas, diplomi, notis, apsveikumi, atšķirības zīmes, koncertu programmas, viesu grāmatas, pateicības raksti, kā arī audio un video ieraksti.

Daudzi no kolektīviem aktīvi turpina darbību: jauktais koris „Juventus”, vīru koris „Dziedonis”, Prezidiju konventa vīru koris, sieviešu koris „Minjona”, jauktais koris „De Coro”, LU Kamerorķestris, LU Pūtēju orķestris, Tautas deju ansamblis „Dancis”, LU Studentu teātris u.c. LU ir vienīgā augstākā mācību iestāde valstī, kas var lepoties ar Tautas lietišķās mākslas studiju. Bez tam izstāde piedāvā iepazīties ar kolektīviem, kas beiguši savu darbību. Kādreiz LU skanēja instrumentālais ansamblis „Inversija”, kā arī politiskās dziesmas ansamblis „Veltījums” un darbojās leģendārais Anša Rūtentāla kustību teātris.

Izstādes sagatavošanā izmantoti bijušo un esošo LU radošo kolektīvu dalībnieku iesniegtās vēsturiskās liecības, kā arī LU Bibliotēkas un Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas bibliotēkas krājumos esošie materiāli.

Izstādes kuratore – LU Bibliotēkas direktores vietniece Mārīte Saviča.

Izstādē par Dziedoni

Latvijas Universitātes (LU) vīru koris „Dziedonis” dibināts 1924. gadā. Korim pirmā sadarbība ar LU bija no 1950. līdz 1953. gadam, kad pēc Haralda Medņa ierosinājuma vīru koris „Dziedonis” apvienojās ar Latvijas Valsts Universitātes vīru kori. Atkārtoti kora sadarbība ar Latvijas Universitāti atjaunojās tikai 1995. gadā, kad vīru koris „Dziedonis” kļuva par LU Fizikas un matemātikas fakultātes kori.

Savas aktīvās un mākslinieciskās darbības rezultātā visu tā 89 gadu pastāvēšanas laikā „Dziedonis” nenoliedzami ir darbīgākais vīru koris Latvijā. Kolektīva radošās darbības pūrī ir daudzas godalgotas vietas; kora sasniegumus apliecina vairākas starptautisku kora konkursu un festivālu balvas. Kora nozīmīgāko panākumu vidū jāizceļ 1977. gada vēsturiskais notikums, kad starptautiskā kora konkursā Gorīcijā iegūta trīskārša uzvara – polifonajā dziedājumā, tautasdziesmās un kopvērtējumā.

Vērtējoši atskatoties uz kora pastāvēšanu ilgākā laikposmā, tā vēstures lappusēs neizdzēšamiem burtiem ierakstāms ilggadīgā mākslinieciskā vadītāja Imanta Kokara (1921–2011) vārds. „Kas ir gods? Kas ir slava? – Ja sabiedrībā piemin: „Dziedonis”, Imants Kokars – tas jau skan! Lai vēl ilgi tā skan!”¹ Pirms dažiem gadu desmitiem izteiktais vēlējums ir piepildījies, un jau nākamajā – 2014. gadā – koris atzīmēs savu 90 gadu darbības jubileju.

Vīru kora „Dziedonis” darbības sākotne

Vīru kora „Dziedonis” darbības aizsākums datējams ar 1923. gada rudeni, kad Hermana Gaiļa vadībā nodibinājās dziesmu mīļotāju pulciņš, kas sāka skandināt aizmirsto latvju vīru dziesmu. Bet pulciņam zem sava pirmā vadoņa ilgi darboties nebija lemts. Slimības gultā būdams, H. Gailis norādīja uz savu pēcnācēju Jāni Sieriņu, kurš arī bija lolojis domu par vīru kora dibināšanu. Viņš arī kļuva par pirmo kora māksliniecisko vadītāju un amatā darbojās līdz 1930. gadam.² Pašos pirmsākumos bija daudz priekšlikumu biedrības nosaukumam, līdz tika panākta vienošanās par šādu vārdu savienojumu – „Pirmā latvju vīru kora biedrība „Dziedonis””. Biedrības statūti tika iesniegti Rīgas apgabaltiesai 1923. gada novembrī un apstiprināti 1924. gada 23. janvārī³, kas juridiski tiek uzskatīts par kora dibināšanas datumu. Noformējot juridiskos jautājumus, koristi vienojās arī par savas biedrības moto:

„Tur, kur dzidros augstumos
Laistās zvaigžņu liesmas,
Tur ir ilgām tēvija,
Turp trauc mūsu dziesmas.”⁴

Korim šis skanīgais moto ir kā talismans, kas nesis veiksmi radošā ceļa meklējumos un palīdzējis tam traukties slavas augstumos. Rīgas vīru koris „Dziedonis” ieskandināja kora gaitas 1924. gada 27. aprīlī, kad 23 dziedātāji izpildīja A. Kalniņa „Kas tie tādi spēka vīri” diriģenta J. Sieriņa vadībā. Pēc kāda laika Rīgas vīru kora piemēram sekoja un dziedātāju kopai pievienojās jaunas kora biedrības nodaļas Liepājā (1927. g.), Jelgavā (1939. g.), Talsos, Smiltēnē, Cēsīs (1956. g.). Korim pirmajos savas pastāvēšanas gados bija sevi jāapliecina, jāiztur laika pārbaude un jāsaprot, vai esošais kolektīvs ir spējīgs radoši, organizatoriski un finansiāli pastāvēt. Raksturot kora darbību pirms Otrā pasaules kara var ar šādiem vārdiem: „Panākumu pamatā bija darbs, disciplīna, dziesmas mīlestība.”⁵ Dziesmas mīlestība vainagojās 1939. gada aprīlī, kad mākslinieciskā vadītāja Sergeja Dukas vadībā koris ar koncertu atzīmēja savu 15. gadu jubileju. Jubilejas koncertā līdzās Rīgas vīru korim „Dziedonis” piedalījās arī Liepājas un Jelgavas „Dziedoņa” nodaļas. Koris šo gadu laikā ir ieguvis pietiekamu skatuvisko pieredzi – notikušas 267 uzstāšanās, vīri četras reizes piedalījušies Vispārējos latviešu Dziesmu svētkos (1926., 1931., 1933., 1938. gadā).⁶

Otrā pasaules kara laikā kora darbība bija apstākusi. Par kora otro dzimšanas dienu var uzskatīt 1947. gada 16. maiju. Tas ir datums, kad, pateicoties diriģenta Haralda Medņa un dažu ilggadīgo dziedātāju mudinājumam, 23 vīri pulcējās uz kora pirmo mēģinājumu pēc kara. „Ziņa par „Dziedoņa” darba atjaunošanu rada atbalsi dziesmu draugos, un jau pēc trim dienām – 19. maijā – Poligrāfiķu un preses darbinieku arodbiedrības Centrālā kluba telpās 33 dziedātāji ieradās uz pirmo kopsapulci.”⁷ Ar šo gadu aizsākas gandrīz 50 gadu ilga sadarbība ar Poligrāfiķu un preses darbinieku arodbiedrības Centrālo klubu, jo minētais klubs vīru korim kļūst par otrajām mājām līdz pat 20. gs. 90. gadu vidum.

Laika gaitā kora darbības vēsturē ir bijuši ne tikai radoši pacēlumi, bet arī grūti posmi. Šie posmi ir saistīti ar vairākiem apstākļiem. Vispirms ir jāmin laika posms no 1935. līdz 1938. gadam, kad no kora mākslinieciskā vadītāja amata aiziet Leonīds Vīgners; šajā nelielajā laika posmā koris piedzīvo vairāku diriģentu maiņu. Otrkārt, minams kara un pēckara periods no 1940. līdz 1947. gadam, kad kora darbība praktiski uzskatāma par pārtrauktu. Minētajā laika sprīdī kora mākslinieciskais vadītājs ir H. Mednis, taču, neskatoties uz grūtībām pēc kara, koris turpināja darboties ar dažādiem pārtraukumiem. Pēc H. Medņa ierosinājuma no 1950. līdz 1953. gadam vīru koris „Dziedonis” apvienojās ar Latvijas Valsts universitātes vīru kori. Taču šī sadarbība nebija ilgstoša, un 1953. gadā H. Medņa vadītais Latvijas Universitātes vīru koris sadalās divās daļās. Šīs darbības rezultātā izveidojas H. Medņa vīru koris „Tēvzeme” un vīru koris „Dziedonis”, kas darbojās kā Poligrāfiķu Centrālā kluba koris Edgara Toņa vadībā. Tika atjaunota arī vīru kora „Dziedonis” koncertdarbība, un 1955. gada Dziesmu svētku koru „karā” tika iegūta 3. vieta. Ar 1955. gadu vīru korim „Dziedonis” sākās raženākie, panākumiem bagātākie un aktīvākie izaugsmes gadi gan skaitliskā, gan mākslinieciskā ziņā.⁸ 1955. gada septembrī⁹ savu radošo sadarbību ar vīru kori „Dziedonis” uzsāka gados jaunais diriģents Imants Kokars.

Imants Kokars (1921–2011) un Tautas vīru koris „Dziedonis”

„Koristu dzīve bija diriģenta dzīve, un Imants bija ar koristiem visur, viņš ar koristiem dzīvoja, cēlās, modās, par viņiem domāja. Viss dzīvoja dziedātajos.”¹⁰ Jau ar pirmo nodarbību Imants Kokars izvirzīja devīzi – ne kvantitāti, bet kvalitāti. Ar šādu moto koris un I. Kokars strādāja 35 radoša darba pilnus gadus. Koris, harizmātiskā vadītāja vadīts un virzīts, guva ievērojams panākumus gan Latvijā, gan ārvalstīs. Koris piedalījās Dziesmu svētkos, iegūstot godpilnās vietas. Godalgotā pirmā vieta tika iegūta 1960., 1970., 1973. un 1977. gadā notikušajos Vispārējos latviešu Dziesmu un Deju svētkos, savukārt otrā vieta – XIV Vispārējos latviešu Dziesmu un deju svētkos 1965. gadā.¹¹ Koris sniedza koncertus pašmāju dziesmu mīļotājiem, regulāri piedalījās starptautiskos konkursos un festivālos.

Kā pirmo nozīmīgāko dalību festivālos jāmin 1968. gada vasaru, kad koris piedalījās Eiropas koru Draudzības festivālā Varšavā. Kora ilgajā pastāvēšanas vēsturē īpaši nozīmīgs ir 1977. gada rudens, kad laikā no 9. līdz 15. septembrim koris piedalījās XVI starptautiskajā koru konkursā Gorīcijā, Itālijā, kur polifonās un tautas mūzikas koru konkursos izcīnīja pirmās vietas. Šajā konkursā īpaši tika atzīmēts kora mākslinieciskais sniegums, tam tika piešķirta Grand Prix un speciālā godalga par spilgtāko laikmetīgā skaņdarba (Veljo Tormisa „Litānija Pērkonam”) atskaņojumu. Nākamā dalība starptautiskā konkursā notika jau pēc diviem gadiem Grieķijā – 1979. gada novembrī koris piedalījās starptautiskā mūzikas festivālā Atēnās. Arī turpmāk koris ar dažu gadu intervālu piedalījās un ar savu augsto māksliniecisko sniegumu guva atpazīstamību dažādu valstu organizētajos konkursos un festivālos.

Koris veidoja augstvērtīgu, kvalitatīvu repertuāru, no iepriekšējiem gadiem izraugoties vērtīgāko. Kora repertuārā iekļauti gan latviešu komponistu (J. Vītola, M. Brauna, B. Skultes u.c.), gan krievu klasiķu (G. Sviridovs, D. Šostokovičs, M. Gļinka u.c.) un Rietumeiropas komponistu (F. Mendelsons, Dž. Verdi, F. Šuberts u.c.) labākie vīru korim rakstītie darbi. „Dziedonis” aizvien vairāk koncertē citu valstu koncertzālēs,

piemēram, 1981. gadā Spānijā, 1982. gadā Rietumvācijā, 1983. gadā Krievijā, 1985. gadā Polijā, 1986. gadā Somijā, 1987. gadā Rietumvācijā, 1989. gadā Francijā, 1990. gadā Austrijā un Rietumvācijā. Tāpat vīru dziesmas ir skanējušas tuvākajās kaimiņvalstīs, piemēram, 1957. un 1989. gadā Igaunijā, 1960. gadā Lietuvā, 1966. gadā Ukrainā, 1974. gadā Gruzijā un Azerbaidžānā.

Aplūkojot kora darbību Imanta Kokara vadībā, noteikti jāatzīmē aktīvā koncertēšana. Izanalizējot uzstāšanās skaitu gadā, jānorāda, ka ir vairāki gadi, kad koris viena gada ietvaros uzstājies vairāk kā 30 reizi. Piemēram, 1974. gadā koris ir uzstājies 31 reizi, taču rekords ir 33 reizes – tas ir sasniegts 1975. un 1977. gadā un tā arī palicis nepārspēts.

Vīru kora „Dziedonis” lielākā atpazīstamība un aktīvā koncertdarbība tika piedzīvota tieši tā mākslinieciskā vadītāja Imanta Kokara laikā, proti, līdz 1990. gada nogalei.

„1990. gada tautas atmodas Dziesmu svētkus Gido¹² „Daile” un Imanta „Dziedonis” sagaidīja mākslinieciski teicamā formā. Dziesmu karos abiem pirmā vieta... Pēc svētkiem abi brāļi sēdēja Buļļos. Runāja un sprieda līdz vēlai naktij, atcerējās pagājušos ziedu laikus. Viņi uzdrošinājās sapņot par to, kas būs, kas notiks ar abiem koriem.” – Nāk cits laikmets, Gido. – Laiks dara savu, Imant.” Abi saskatījās un noslēdza „Imanta un Gido paktu”. Vienojās, ka par atvadīšanos no „Dailes” un par aiziešanu no „Dziedoņa” klusēs līdz rudenim. Koristi nenojauta, ka diriģenti bija nolēmuši korus atstāt.”¹³ Vīru kora „Dziedonis” un mākslinieciskā vadītāja Imanta Kokara sadarbība, kura ilga no 1955. gada septembra līdz 1990. gada nogalei, iegāja citā attīstības dimensijā.

Kora darbība no 1991. gada

Sava skolotāja I. Kokara mākslinieciskā vadītāja darba stafeti pārņēma viņa skolnieks Roberts Liepiņš. „Ar Dziedoni esmu saistīts ļoti sen, jo sāku šajā korī strādāt no 1970. gada, būdams vēl Latvijas Valsts konservatorijas students. Atceros – aizgāju pie profesora Imanta Kokara uz pirmo specialitātes stundu un viņš teica – strādāsi „Dziedoni””.¹⁴ Par māksliniecisko vadītāju R. Liepiņš (kopā ar V. Vasuli) nostrādāja divus gadus – līdz 1993. gadam, kad viņš nolemj turpināt diriģēt korus Alūksnē, Balvos un uzņemās Jāzepa Mediņa mūzikas vidusskolas direktora pienākumus. Laika periodā no 1993. gada līdz 2003. gadam kora mākslinieciskā vadītāja amatā ir gan J. Vaivods, gan T. Veismanis, taču 2004. gadā R. Liepiņš atgriežas savā pirmajā korī, jo tādu lūgumu izteikuši koristi. „Pasēdējām, parunājām, un piekritu, lai gan šodien ar vīru kori strādāt ir pilnīgi savādāk nekā kādreiz padomju laikā. Jo – kas ir vīri? Cilvēki, kuriem ir daudz jāstrādā, lai uzturētu ģimeni. Šodien darba slodze ir milzīga, un to ir ļoti grūti savienot ar hobiju – dziedāšanu korī. Manuprāt, tas ir arī izskaidrojams, kāpēc vīru korus Latvijā palicis krietni mazāk.”¹⁵ Taču, neskatoties uz pārejošām grūtībām, vīru koris turpināja savas gadiem koptās tradīcijas un aktīvu koncertdarbību gan Latvijā, gan ārvalstīs. Tiesa, sniegto koncertu skaits gada laikā ir ļoti mainīgs. Sākot no 6 koncertiem 1997. gadā līdz 25 uzstāšanās reizēm 2006. gadā. Veiksmīgi ir norisinājusies koncertēšana ārvalstīs, kur vīru skanīgās balsis priecēja klausītājus koncertzālēs Holandē (1991. g.), Itālijā (1992. g.), Grieķijā (1995. g.), Austrijā (2000. g.), Igaunijā un Serbijā (2006. g.), Rietumukrainā (2007. g.), Maķedonijā (2009. g.), Polijā (2012. g.).¹⁶

Kora goda lieta ir dalība Dziesmu svētkos. 1993. gadā XXI Dziesmu svētkos koris iegūst 2. vietu kora skatē, tiesa, nu jau bez sava ilggadīgā mākslinieciskā vadītāja I. Kokara līdzdalības. Vīru koris piedalās arī turpmākajos Dziesmu svētkos, kuri notiek 1998., 2003. un 2008. gadā. Tāpat koristi rūpīgi gatavojas savas 70. jubilejas koncertiem, kuri godpilni izskan 1994. gadā Alma Mater aulā, pulcējot kora ilggadējos klausītājus. 75 gadu un 80 gadu jubilejas koncerti izskan koncertzālē „Ave Sol”, savukārt kora 85 gadu jubileja atkal pulcē klausītājus LU Lielajā aulā.

Laika periodā no 1991. līdz 2013. gadam kolektīvs uzstājies 284 reizes, turpinot godāt un izkopt iepriekšējo gadu koristu tradīcijas.¹⁷

Vīru kora „Dziedonis” darbības raksturojums

„Koris – tas ir cilvēki. Diriģents – tas ir cilvēks. Darba griba un spējas abiem nepieciešamas... Kora uzplaukumā sava nozīme joprojām ir arī tam, ko saucam par laimīgu apstākļu un cilvēku satikšanos.”¹⁸ Vīru korim „Dziedonis” šī liktenīgā satikšanās ir notikusi. Koris, izpildot skanīgas dziesmas, guvis galvu reibinošus panākumus, neskatoties uz valstī notiekošajām sociālekonomiskajām pārmaiņām un ideoloģiskiem strāvājumiem; koris kā veiksmes zvaigzne mirdzēja par spīti vairākiem grūtiem brīžiem kora pastāvēšanas ilgajā un notikumiem bagātajā radošās attīstības gaitā. Pateicoties smagam un regulāram darbam, vairākiem harizmātiskiem un ar organizatorisku talantu apveltītiem kora māksliniecišķiem vadītājiem, tas ir spējis pastāvēt un pārliecinoši sevi apliecināt Latvijas, Eiropas un pasaules vokālās mākslas dimensijā. Šo vārdu patiesumu apliecina fakts, ka koris 2014. gadā svinēs savu 90 gadu darbības jubileju. Sagaidot nozīmīgas jubilejas, radošie kolektīvi parasti atskatās uz savu māksliniecišķo darbību. Vīru korim „Dziedonis”, vecākajam un darbīgākajam vīru korim Latvijā, leģendām apvīto panākumu skaits ir ievērojams – kora sacensībās no 1948. gada līdz 1993. gadam izcīnītas 11 godalgotas vietas, tas 1236 reizes ir uzstājies un ar savu dziedājumu priecējis neskaitāmus kora dziesmu cienītājus; kora darbības laikā tā vīri ir apguvuši vairāk kā 600 oriģināldziesmu, kas izpildītas 21 valodā.¹⁹

Daudzus savas dzīves gadus korim veltījuši koncertmeistari Ērika Grīnberga, Lija Stūre, Felīcija Kalniņa, Inta Villeruša, Ilze Dzērve, Juris Kļava un Jānis Matulis.

No 2004. gada kora māksliniecišķā vadītāja pienākumus pilda Roberts Liepiņš, kaut viņa sadarbība ar kori aizsākās jau 1970. gadā, esot vēl Konservatorijas studentam. Jubilejas gaidās dzīvojot, teiksmainiem nostāstiem apvītajam un raibu darba gadu ritumu izturējušiem kora vīriem sava māksliniecišķā vadītāja Roberta Liepiņa vadībā atliek vien novēlēt – sagaidīt kora 100 gadi!

Kora karoga vēstures stāsts

Vīru korim „Dziedonis” līdzās vairākām sadzīves un māksliniecišķām tradīcijām ir arī nozīmīgs ar kora vēsturi saistīts stāsts, kas palicis kora dalībnieku atmiņās. Stāsts ir par īpašo korim veidoto karogu, kura oriģināls ir saglabājies līdz mūsdienām. Kopš kora dibināšanas 1924. gadā tas vairākus gadus bija bez sava karoga. Tikai pēc ilgstošām apspriedēm un debatēm kora pilnvarnieku sapulce 1933. gada 15. decembra sēdē galīgi pieņēma biedrības karoga projektu. Sēdē tika pieņemts lēmums, ka karogs tiks izgatavots Rīgā, un šo darbu uzticēs L. Hāgenbeka firmai. Savukārt māksliniecišķo metu izgatavot tika uzticēts Mākslas akadēmijas audzēknim Saulespurenam.²⁰ Tā koris tika pie sava īpaši veidotā karoga. Tālāk sekojošajā grūtajā kora pastāvēšanas vēstures periodā, ko hronoloģiski var iedalīt laikā no 1940. līdz 1947. gadam, kora darbība praktiski uzskatāma par pārtrauktu, un kā vēsta kora nostāsts, Otrā pasaules kara laikā, lai pasargātu karogu no iznīcības, kāds kora dalībnieks pirms došanās emigrācijā to iemūrēja sienā. Tikai vairākus gadus vēlāk, ilggadējam kora dalībniekam Voldemāram Šēnbergam uzzinot šo stāstu, karogu izdevās atrast un izkalt no sienas. Pateicoties V. Šēnbergam, 1973. gadā kora vēsturiskais karogs pirmo reizi kā laikmeta simbols atkal tiek izmantots koncertos un tajos vīrus pavada līdz pat mūsdienām.²¹

Māriete Saviča

- 1 Grāvītis, Oļģerts. Izcilākie tautas kori. Rīga, Liesma, 1979. 90. lpp.
- 2 Freimanis, Kaspars. Vīru koris „Dziedonis” : bakalaura darbs. Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmija. Rīga, 2006.
- 3 Grāvītis, Oļģerts. Izcilākie tautas kori. Rīga, Liesma, 1979. 90. lpp.
- 4 1. Latvju vīru koru biedrības „Dziedonis” X gadu darbības pārskats, 1924–1934. 1. Latvju vīru koru biedrības „Dziedonis” izdevums, 1934. 21. lpp.
- 5 Kur vīru dziesma skan: Latvijas PSR nopelniem bagātais kolektīvs Tautas vīru koris „Dziedonis”. Rīga: Zvaigzne, 1974. 10. lpp.
- 6 Kora arhīva materiāls: Vīru kora Rīgas „Dziedonis” apzinātā koncertdarbība kopš pastāvēšanas (sastādītājs Tālivaldis Keivs). [B.v.]: [b.i.], [b.g.]
- 7 Kur vīru dziesma skan: Latvijas PSR nopelniem bagātais kolektīvs Tautas vīru koris „Dziedonis”. Rīga: Zvaigzne, 1974. 14. lpp.
- 8 Kur vīru dziesma skan: Latvijas PSR nopelniem bagātais kolektīvs Tautas vīru koris „Dziedonis”. Rīga: Zvaigzne, 1974. 15. lpp.
- 9 Kora arhīva materiāls: Vīru kora Rīgas „Dziedonis” apzinātā koncertdarbība kopš pastāvēšanas (sastādītājs Tālivaldis Keivs). [B.v.]: [b.i.], [b.g.]
- 10 Muktupāvela, Laima. BrāļiBrāļi. Rīga: Dienas Grāmata, 2008. 86.lpp.
- 11 Kora arhīva materiāls: Vīru kora Rīgas „Dziedonis” apzinātā koncertdarbība kopš pastāvēšanas (sastādītājs Tālivaldis Keivs). [B.v.]: [b.i.], [b.g.]
- 12 Kokars, Gvido [Imanta Kokara dvīņubrālis] : npublicēts materiāls
- 13 Muktupāvela, Laima. BrāļiBrāļi. Rīga: Dienas Grāmata, 2008. 329.lpp.
- 14 Lūsiņa, Inese. „Dziedonis” gatavs jubilejai. *Diena*. 2004., 14.aprl.
- 15 Lūsiņa, Inese. „Dziedonis” gatavs jubilejai. *Diena*. 2004., 14.aprl.
- 16 Kora „Dziedonis” arhīva materiāls : npublicēts materiāls
- 17 Kora „Dziedonis” arhīva materiāls : npublicēts materiāls
- 18 Birze, Mirvaldis. „Dziedonis” „Dzintara” iekalā. *Cīņa*. 1977, 26. nov., 3. lpp.
- 19 Dati uz 01.05.2013. [pēc kora arhīva materiāliem] : npublicēts materiāls
- 20 1. Latvju vīru koru biedrības „Dziedonis” 10 gadu darbības pārskats. [B.v.]: [b.i.], [b.g.]. 27. lpp.
- 21 LU profesora J. Bičevska, ilggadīga kora dalībnieka (no 1975. gada), stāstījums : npublicēts materiāls

„DZIEDONIS” GRUZIJĀ – 2013

Lidmašīna Boeing 720 vēlā vakara stundā ir pacēlusies no lidostas ‘Rīga’, lai pēc 3 stundām un 15 minūtēm nolaistos Gruzijas galvaspilsētā Tbilisi. Ir 15. oktobra nakts, un abi fakti nav nekas neparasts, jo 21 gadsimtā lidmašīnas lido daudz un visādās situācijās. Bet cits fakts gan ir gana interesants, jo lidmašīnā atrodas Latvijas Universitātes vīru koris „Dziedonis” gandrīz pilnā sastāvā. Lidojam uz Gruziju, lai piedalītos Tbilisi Universitātes un Latvijas Universitātes sadarbības stiprināšanā, tam mēs bijām gatavojušies. Vīri, satiekoties lidostā un pirms visām pirms lidojuma procedūrām un lidojumā, labprāt apcer domu par to, ka neesam ilgi devušies tālā ceļā ar lidmašīnu, pārspriež daudzu gadu pieredzi un piedzīvojumus lidojumos, acīmredzami ir gandarīti par notiekošo faktu. Tas nekas, ka šoreiz nenotiek sacensības par pirmā posma, otrā vai trešā brauciena etapa sasniegšanu un attiecīgo uzvaru atzīmēšanu, tikai mums zināmā veidā. Kā saka ir citi laiki un citi reglamenti mūsu darbībai.

Lidojums aizrit pavisam mierīgi, jo nav arī kur īsti izvērsties, sēdvietas pat man liekas pārāk niecīgas priekš mūsu miesām, un nav jēgas izdod valūtu par neadekvāti dārgām izpriecām, gan jau Gruzijā tas nokārtosies pats par sevi. Daļa no vīriem plāpā par vienkāršām lietām, uzspēlē kārtis, kāds iedzer kafiju vai colu, citi snauduļo, jo ir taču nakts. Tbilisi mūs saņem un uzņem veikli, ir pat atradies cilvēks, kas mūs vedīs uz hosteljiem, vienīgi daži mūsējie aizrāvušies ar klejošanu, meklējot valūtu, nav arī autobusa, tāpēc gaidīšana ieilgst līdz pat stundai pēc lidojuma.

Nakts vidū ap trijiem jau esam Tbilisi centrā, netālu no Rustavelli pieminekļa, kur pirmā grupa dodas uz savu hosteli, otrajai grupai (nosacīti jauniešu grupai) paredzēts cits hostelis. Mūs ved pa šauru, samērā stāvu un ļoti nelīdzenu, ar auto piebļīvētu, sānu ielu uz augšu pa Kuras ielejas nogāzi, un izrādās, ka nelielais kāpums ar čemodāniem uz ritentiņiem vai bez tiem tomēr prasa lielu fizisku slodzi, dažiem ir pat jūtams kalnu gaisa iespaids, ietekmējot kāpšanu un čemodāna vilkšanu. Apkārt ir nakts, īsti neredzam kas ir mums apkārt, bet to ieraudzīsim rīta gaismā.

Hostelis nakts vidū gan lielu uzticību nerada, jo trepes čīkst, durvis skan, gultas divstāvīgas, krēslu trūkst, telpa priekš pieciem vīriem par šauru, arī matračī izgulēti ar kunkuļiem, veļa „smaržo” pēc hlora, bet jumts virs galvas ir, jāiet gulēt, jo tai paliek tikai četras stundas.

Rīts atausis jauks, saule, pulkstenis ir 8.00 jau pēc Gruzijas laika, tātad Latvijā ir 7.00., paskatāmies pa logu, kur tad esam nokļuvuši, jo naktī īsti nevarējām izprast mūsu apmešanās vietu. Pretējā ēkā liels uzraksts – Starptautiskā ekonomikas skola ar IT novirzienu, blakus ēkā – Gētes institūts Gruzijā, liekas, ka esam pašā Tbilisi centrā. Novērtējam mūsu telpas, liekas, ka minimāls komforts, bet pārgulēt varēsim. Vispirms neapmierina tualetes jautājums, jāiet uz pirmo stāvu, tikai divas sēdvietas, viena kopā ar nepabeigto vai jau piebeigto dušas un citu saimniecisko jautājumu (veļas mazgāšana, skūšanās vieta) telpu, nav iedoti dvieļi. Mūsu telpa izveidota kā atdalīta daļa no lielākās telpas, gan tikai ar paviršu no kartona veidotu

Tbilisi, viana no mūsu mītnēm

Tbilisi, brokastis

Tbilisi universitāte

Mēģinājums

pussienu, jo augšējā daļa nav vispār atdalīta, ja durvis paraustītu stingrāk, liekas, ka tās izgāzīsies ārā no sienas. Kartona siena izgreznota ar visādiem uzrakstiem, vēstījumiem, zīmējumiem (Batmanhere, Blues u.c.) bildēm, bet tas netraucē. Telpā ir tikai divi krēsli priekš pieciem vīriem, pakaramo nav. Brokastis gan ir labas, pietiek, var dzert šķīsteni, dažādas tējas, ir biezpiena plācenīši (auksti), brinza, 2 olas, cepumi, āboli. Virtuves telpā ir ledusskapis, paši mazgājam traukus, tanī dzīvo hosteļa saimnieki (guļ pa nakti), izkarināti visādi plakāti, viesu pārstāvēto valstu naudas zīmes pieliktas ar magnētiem pie ledusskapja durvīm, interesantākās, Filipīnu un Kataras naudiņas, arī Nepālas, Turkmēnijas, Krievijas, Ukrainas.

Pēc brokastīm ejam pastaigā. Ejam pa Rustavelli bulvāri, faktiski redzama cara laiku greznība ēku celtniecībā no 19.-20. gs. mijas, jo toreiz te ir stratēģiski svarīgā Tiflisa. Ieraugām varenās valsts iestāžu un sabiedriskās, ticībai veltītās, celtnes. Īpaši iespaidīga ir vieta pretī vecajai parlamenta ēkai, kur ietvē iemontēti bieza stikla segmenti, kuri attēlo bojā gājušo cilvēku atrašanās vietu, laikā, kad demonstrācijai uzbruka padomju armijas specdienesta kaujinieki ar asajām sapieru lāpstīņām.

Atrodam nepatīkamu piedzīvojumu, jo izrādās, ka daļa no gājēju pazemes pārejām ir pārvērstas par īstām sabiedriskajām tualetēm, atklāta tipa ar visām griezīgajām smakām un piedevām, jočīgi un nepierasti galvenajai pilsētai.

Izmēģinām bankomāta pakalpojumus, un tas.... darbojas, izdod pat larus (Gruzijas nacionālā valūta), tas nekas, ka ar samērā augstu komisijas maksu, bet drošības sajūta finansēs ir uzreiz.

Pēc pastaigas jādodas uz mēģinājumu uz Tbilisi universitāti, noskaidrojām, ka četriem vīriem kopā jāmaksā 4-5 lari taksometrā, tātad 1 lars par braucienu (0.33 Ls), tāpēc tas jāizdara. Mēģinājums notiek lielajā universitātes aulā, bet neskan tā kā gribētos, acīmredzot tas ir lidojuma nogurums, daudz labāk skan mazajā aktieru zālē. Mēģinājums beidzas, ar domām kā uzlabot akustisko iespaidu lielajā zālē, un ar kājām pa bulvāri atgriežamies hostelī. Domājam kaut kur izmēģināt gruzīnu virtuvi, atrodam kafejnīcu, drīzāk tējnīcu, tajā meklējam nesmēķētāju teritoriju un paēdīsim. Pasūtām kačapuri (kas ir baltmaize ar kausētu sieru pa vidu un virsū) uz iesma, tēju un kūciņu ar ķiršu ievārījumu, sanāca 15 Gel katram, ne lēti. Vīri bija devušies jau garākās pastaigās un tad varam parunāties, kas un kā, arī par naudu, iepirkumiem, par redzēto pilsētā. Vēlās vakara stundas pavadām hostelī, ievērojam dotā reglamenta nosacījumus, iedzeram tēju vai kafiju, kaut ko apēdam no līdzi paņemtajiem labumiem. Esmu pierakstījis vienu uzrakstu uz kartona sienas, oriģināls angļiski; - piedod Jēsus, ka esmu spiests būt šinī telpā. Rītdienas plānus vēl nezinām.

Nākošās dienas galvenais notikums (bez spraigā mēģinājuma universitātē) ir lielā pastaiga pa Tbilisi, jaukas gides (tēvs – gruzīns, māte – krieviete) pavadībā, kura parāda plašas un interesantas zināšanas gan par pilsētu, valsti, valsts vēsturi, mūsdienām, gan arī atbild uz vienkāršiem ikdienišķiem jautājumiem. Protams, atsauksmes ir daudzveidīgas un dažādas, jo vienam atmiņā iespiežas ebreju vecpilsētas apmeklējums ar Saraju un KGB, otram kanjons pilsētā, kuru veido neliela Kuras pieteka, ar savdabīgajām ēkām tā krastos, trešajam Gruzija – Māte pieminekļis, citam Rustavelli prospekts vai gruzīnu ticības celtnes vai vienkārši pilsētas kopējā aura.

Nākošajā rītā brokastis tādas kā vajadzīgas, paēduši esam. Mums 12.30 jāiet uz Kultūras akadēmiju (konservatoriju). Gatavojamies mūsu pirmajam koncertam, kurš būs 15.00.

Mēģinājums mums divas stundas, koncertu sāk gruzīnu vīri (38 vīri). Viņi faktiski ir profesionāļi, pārstāv Gruzijas patriarhāta baznīcu, un dzied vareni, izteiksmīgi, gruzīniski, precīzi, ar solistiem, nepārtraukti velkamajām notīm un akordiem, un solistu treļļiem apkārt tām, stingri turoties pie sava stila. Klausītājiem ļoti patīk, daudz aplaudē, uzmundrina. Mēs sākam 16.15. Mēs turējamies un, liekas, ka nebija slikti, mēs izturējām savu stilu, arī mums sirsnīgi aplaudēja. Vakarā gruzīni mums uzsauca vakariņas savā stilā un manierē. Tas nebija tālu no mūsu hosteļa. Vakariņu stils;- trīs dažādi vīni, gardi ēdieni, tiem, kuri nedzer vīnu, Boržomi, Tarhuns, bumbieru limonāde. Gruzīni atkal ļoti labi dzied nelielā ansamblī, dzied arī mūzikas pavadījumā, bet mums neizdodas, bet dažas galda dziesmas nodziedam. Tad kad esam iereibuši, vairāki vīri pat pārāk daudz, tas būs redzams un jūtams rīt koncertā. Roberts uzdod toni, un gribam nodziedāt „Nu atnāca mana reize...” par godu gruzīnu kora ciltstēvam, kurš apbalvots ar Gruzijas balvām (nupat, nedēļu iepriekš), pazinis I.Kokaru, viņš dzirdējis mūs Vladimiras festivālā, kur bijis kopā ar sieviešu kori no Gori, atceras mūsu Litāniju pārkonam. Tamada ir šī slavenā vīra dēls, kurš darbojas televīzijā. Ap 22.00 esam hostelī, vēl nelielas sarunas un tad jāatpūšas, jo rīt svarīgākā uzstāšanās Tbilisi universitātē.

No rīta brokastīs ir jauns piedāvājums, salāti ar gaļu, dārzeņiem, garšvielām, kukurūzu un silts kačapuri ar gaļu un pupām, samaltām, mandarīni ābolu vietā, un brīvs laiks atpūtai līdz 14.30. Sākam mēģinājumu, bet nekas nesanāk, Roberts ļoti neapmierināts, samazinām programmu, bet nolemj, ka dziedāsim gruzīnus, lai tur vai kas. Pēc vakardienas tikšanās konstatējam, ka tā būtu ļoti vajadzīga, jo slavena, gruzīniem pat svēta dziesma, viena no senākajām ticības dziesmām. Vakar gan to nekādi nevarētu izdarīt, jo mūsu solistam Raimondam nemaz nebija balss. Liekas, ka koncertu nepavilka mūsu pirmie tenori un jaunie otrie tenori, vienkārši neizturēja, bet arī pārējiem bija problēmas. Galu galā noturējāmies un galā tikām. Jau 20.30 esam mājās, jo nekādi svētki nav paredzēti. Pārsteidza nelielais cilvēku skaits zālē, tas norādīja uz to, ka universitāte vispār nelikās par mums zinīs, neredzējām arī nekādu reklāmas plakātu. Latvijas oficiālā puse arī nav reaģējusi. Latviešu sabiedrība, kura apmeklēja koncertu, arī neesot bijusi informēta, vienīgi tik, cik paši bijām ar savējiem parunājušies. Pēc koncerta gan kāda jauna dāma no Gruzijas puses pasniedza mūsu vadībai suvenīrus. Lietus bija pārstājis, tāpēc ar kājām atgriezāmies hostelī, vakarā papļāpājām, jo šo apēdām no saviem krājumiem, lai nav jāved atpakaļ uz Latviju un gulēt, jo rīt ceļš uz Gori un trešais koncerts.

Svētdiena, 20.10. Gori. Mums sagādāti divi mikrobusi, to izdarīja konservatorijas cilvēki, un braucam. Iebraucam Mshetā – senajā Gruzijas galvaspilsētā un svētvietā, jo te ir daudzi dziednieciskie avoti, pie tiem uzcelta slavenākā Gruzijas baznīca. Šodien ļoti daudz cilvēku, jo ceremoniju vada pats patriarhs. Ārā gan ir stiprs vējš, par godu notikumam padzeros no avota un iedzeru 100 gramu čačas, ejot ārā no baznīcas kompleksa. Tālāk pa labu betonētu trasi braucam uz Gori, doma uzbraukt pie vēl vienas svētvietas (baznīca, cietoksnis, klosteris) neizdodas sliktā ceļa dēļ. Gori sasniedzam, bet pie Staļina vietām nepieturam un pareizi darīts, mums nav tas vajadzīgs, redzam tās, braucot garām. Mūsu uzstāšanās Gori pilsētas mūzikas skolā, koledžā. Koncertzāle priekš mums laba, mēģinājums izdodas, un koncertā dziedās arī meiteņu koris un sievu koris. Sievu koris izklausās profesionāls, izcils. Kaut vai

Ekskursija pa Tbilisi

Labākais cilvēks Tbilisi

Svētku galds Gori

dziesma (gruzīnu komponists), kurā tika attēlota parastās tvaika lokomotīves gaita, un kora darbi džezā manierē parādīja augsto sievu meistarību. Mums arī izdodas, ieskaitot gruzīnu dziesmu, kuras laikā cilvēki mūs sumināja, liekas par to, ka to nodziedējām un tā, ka arī viņi saprata. Kopumā ar koncertu esam apmierināti. Saimnieki priekš mums izsauca taksometrus un mēs tiekam aizvīdināti uz restorānu jaunajā pilsētas daļā. Tiekam uzcienīti ar vēl jaukākam vakariņām nekā pirmoreiz. Tiek pasniegts visgaršīgākais kačapuri, tad putnu aknas ar sīpoliem un mērci, kupati ar brīnišķīgu mērci, brinza, ļoti svaiga, garda, malti dārzeņi ar gaļu (kā pikas), cepti šampinjoni mērcē (brīnišķīgi), mājas kūka 10 cm biezumā ar kakao, ievārijumu, riekstiem, vīns, ūdens, lavašs. Vakariņas norit jaukā gaisotnē ar dziesmām un dejām, ar tamadas vēlējumiem. 20.00 beidzam kulinārās izvirtības, ar milzīgu patosu visi cilvēki restorānā mūs grib pavadīt, jo dziedājām, dejojām, bijām labie, uzlika pat himnu spēlēt, bet tā bija Lietuvas himna, tāpēc to ātri pārtrauca, bet mums priekšā īsa nakts, tāpēc jābrauc. Modinātājus uzliekam uz 02.00 naktī, pēdējās rindas rakstu 05.00 lidostā, jo vēl viena stunda jāgaida. Esam veiksmīgi izgājuši visas kontroles (ar pīkstinašanas kamerām pat divreiz), esam iztērējuši larus un tetras, cik nu katrs paturam kolekcijām un gaidām lidojumu. Lidostā noteikti, mūs gaida mājas.

Jānis Kļaviņš

Ar «Dziedoni» kalnu un tostū zemē

A. ĒRMANA STĀSTĪJUMU
PUBLICĒŠANAI SAGATAVOJUSI
D. ZIEMELE

Baušķenieks seniors Āris Ērmanis, kluba «Rēta» dalībnieks, ir ļoti aizņemts cilvēks. Nebeidzami remontdarbi savā namā, rūpes par dārzu, kas ziedos raibs no pavasara līdz rudenim, un vaļasprieks – dziedāšana. Dzimis padomju okupācijas laikā nebrīvē, viņš tagad izmanto piešķirto privilēģiju – starpilsētu transportā braukt bez maksas –, iesaistījies trīs skanīgās kopās: vokālajā grupā «Sagšas» Ulbrokā, vīru kori «Dziedonis» un kamerkori «Amadeus» Rīgā.

Ja nav koncertu, trīs dienas nedēļā notiek mēģinājumi, kas ir arī domubiedru regulāra tikšanās. Tieši bijušie kolēģi «Dailē» un «Mūzā», kurā deviņus gadus Āris dziedājis pēc atgriešanās no dienesta padomju armijā, piesaistījuši viņu kamerkorim «Amadeus».

Ne ar ko nav salīdzināmi Latviešu dziesmu un deju svētki, kuru dalībnieks bijis Āris, bet pašlaik viņš dzīvo iespaidos par dziesmas ceļu uz Gruziju. Par to Āra Ērmana stāstījums.

Kalniešu balsu sasaukšanās

Latvijas Universitātes profesors, «Dziedoņa» dalībnieks, Jānis Bičevskis jau pavasarī sazinājās ar Tbilisi universitātes vadību par mūsu viesošanās Gruzijā. Gatavojamies atbildīgi, repertuāru veidojām, īpaši nepieblīvējot – galvenokārt klasika. Grūti padevās gruzīnu dziesma, bet pieveicām godam.

Par braucienu – 250 latu – maksājām paši, sponsoru nebija. Šajā summā iekļauts lidojums Rīga–Tbilisi, uzturēšanās viesnīcā un brokastis.

Izlidojām 15. oktobra rītā un pēc trim stundām jau bijām galā. Gājie-

nā uz viesnīcu kalnā sirds lika saprast, ka esmu līdzenuma cilvēks.

Pirmais mēģinājums Tbilisi universitātē bija telpā ar sliktu akustiku. Tomēr strādājām ar pilnu atdevi. «Mums nav tiesību izgāzties, būsim atbildīgi!» aicināja diriģents Roberts Liepiņš.

Pirmais koncerts notika Tbilisi mūzikas akadēmijā. Skaists interjers, viss zeltā. Skanējums debešķīgs. Pirmais uzstājās Tbilisi katedrāles vīru koris. Lēni, dziļdomīgi, plūstoši, mainot sastāvu un līdz ar to muzicēšanas manieri. Kalniešu balsu sasaukšanās gāja dziļi pie sirds. Es nekad kaut ko tādu nebiju dzirdējis. Zāle bija pilna klausītāju – akadēmijas vadība, profesori, pasniedzēji. Aplausi spēcīgi. Liekas, mūsu, baltiešu, skanējums viņiem patika. Latviešu tautasdziesma «Tumša nakte, zaļa zāle» ar īpašo aranžējumu, kad katram pantam savs ritms, gruzīnus «uzrāva», un to vajadzēja atkārtot.

Draudzībai un sievietēm

Pēc kopīgā koncerta vecpilsētā bija klāts garš galds viesiem un mājiniekiem. Tbilisi universitātes profesors savu dēlu izvirzīja par tamadu jeb tostū pieteicēju. To uzsveru īpaši tāpēc, ka pēc tosta par draudzību, par tikšanos sekoja suminājums sievietēm. Tā bija arī pusdienās pēc koncerta Gori pilsētā.

Trešajā dienā bijām trīs stundu garā ekskursijā pa galveno, Šota Rustaveli ielu. Caur Tbilisi gājis seno laiku un viduslaiku tirdzniecības Zīda ceļš. Par to liecina iebraucēju atpūtas māja, kas gan sen nav remontēta. Daudz drupu, bet daba brīnišķīga. Todien koncertējām universitātē. Tikai mēs vieni. Klausītāju bija maz, turklāt sliktās akustikas dēļ skanējums nebija tāds, kā gribējās.

Pēdējā viesošanās dienā braucām

uz Gori. Pa ceļam netālu no Tbilisi redzējām to gruzīnu bēgļu nometnes, kuri atbēguši Krievijas un Gruzijas bruņotā konflikta laikā no lielvalsts okupētajām Gruzijas provincēm Dienvidosetijas un Abhāzijas Nometnēs ir gāze, elektrība, viss ir un bēgļu ir ļoti daudz. Staļina muzejā bija remonts. Tas labi.

Ciemati izskatās diezgan nabadzīgi. Ir dārziņi, mazi ar labību apsēti gabaliņi. Kalnos lopiņi, aitas un govīs, – kauli un āda. Viss pelēks no vēja sadzītām smiltīm.

Domāt un salīdzināt

Izdevies bija koncerts Gori mūzikas skolā. Uzstājās vietējais meiteņu koris, kamerkoris, kurā dziedāja tikai gruziņietes. Akustika teicama. Otrajā daļā septiņpadsmit skaņdarbus dziedājām mēs. Uzņēma ļoti labi. Pēc koncerta atkal lielais galds restorānā, dzīvā mūzika, tosti – draudzībai, sievietēm. Ēdieni kārtu kārtām.

Katrai tautai ir savas īpatnības, arī gruziņiem. Jāpiedomā, kā un ko runāt, jāvēro viņu galda kultūra. Piemēram, maizīte tikai jālauž, griezt nedrīkst. Ēdieni stipri, daudz zaļumu, zivju, augļu. Man ļoti garšoja harčo mērcīte ar riekstiem un šašlika gabaliņiem. Pasniedza tikai vīnogu vīnus: vispirms gaišo, tad tumšo, mazliet duļķainu, pēc tam sarkanvīnu. Par garšu un stiprumu neko nevaru teikt, jo reibinošie dzērieni mani nevelk. Bija kā nebūt jālaipo, lai nemanītu manu atturību.

Mājupceļā lidostā mūs pamatīgi izkratīja, atbrīvojot no visa liekā, kas varētu šķist aizdomīgs, bet neko jau nezaudējām.

Secinājums: var dzīvot tikai mājās, strādāt, jo darbi nekad nebūs padarāmi, bet vērojumi, kā citur cilvēkiem klājas, kā viņi sadzīvo ar rūpju dienām, liek domāt, salīdzināt, mainīt uzskatus. ♦

2014

Mākslinieciskais vadītājs: Roberts Liepiņš, diriģents Raimonds Počs, diriģents Uldis Kokars, koncertmeistars. Jānis Matulis

Piederība: Latvijas Universitāte

Uzstāšanos skaits gadā/kopā: . 17/1270

<i>Uzstāšanās laiks</i>	<i>Uzstāšanās vieta</i>
2. februāris	Madlienas kultūras nams, balle; kori: „Rīga”, „Aizkraukle.”, „Madliena”, „Madaras”, Konventa vīru koris (8dz/160)
25.janvāris	Kopkoncerts.Suntažos.Ar Līgatnes,Grindex,Domina, Suntaži j.k, Vizma s.k., Vecie draugi v.k.,balle (6/150)
16. februāris	Dalība s.k. „Lauma” pasākumā Priekulē (7+3k/80)
08. marts	Dalība siev. deju grupas „Feja” 10 g. jub. Vaidavas k.n. (9/100)
27.aprīlis	Dalība siev.k „Jurate” pasākumā J. Mediņa mūzikas skolā
04.maijs	Kopkoncerts. Alūksnes kn. „Atezele”, „Ezerlāse”, siev.k. „Elīsa, šen.k.”Brūklenājs” (11/170)
24.maijs	Kopkoncerts ar siev.kori „Silvita” Kalsnavas kultūras namā, ar balli (11/80)
07.jūnijs	Dalība Dikļu estrādē Dziesmu svētku 140 gadu piemiņai (v.5, dk.3/2000)
10.jūlijs	Pasaules koru olimpiādes konkurss (2.vieta)
11.jūlijs	Pasaules koru olimpiādes koncerts Vērmanes dārzā
13.jūlijs	Dalība Pasaules koru olimpiādes lielkoncertā Mežaparka estrādē
31.augusts	Koncerts Lielsalacas baznīcā (pēc nometnes) (13/40)
5.oktobris	Koncerts Šlokenbekas muižā
17.oktobris	Koncerts – apsveikums Pasaules Ginekologu kongresam
25.oktobris	90 gadu jubilejas koncerts LU Lielajā aulā
8.novembris	Koncerts Tirzas kultūras namā
11.novembris	Koncerts Ogres kultūras namā

Suntažos 2014.gada 25.janvārī

Kalsnavā 2014.gada 24.maijā

Kalsnavā 2014.gada 24.maijā